ASCAP

VEPRIMTARI PRAKTIKE
NË ARSIMIN E MESËM TË ULËT

Klasa VI

Gjuhë shqipe | Gjuhë angleze | Gjuhë e huaj | Gjuhë e huaj e dytë

www.ascap.edu.al

2026

PËRMBAJTJA

I. HYRJE 3

II. QËLLIMI I UDHËZUESIT 3

III. PËRDORUESIT E UDHËZUESIT 4

IV. PARIMET PËR HARTIMIN E VEPRIMTARIVE PRAKTIKE 5

V. LIDHJA E VEPRIMTARIVE PRAKTIKE ME REZULTATET E TË NXËNIT 6

VI. VEPRIMTARI PRAKTIKE 7

1. LËNDA: GJUHË SHQIPE 7

2. LËNDA: GJUHË ANGLEZE 113

3. LËNDA: GJUHË E HUAJ E DYTË 144

Gjuhë frënge 144

Gjuhë italiane 158

Gjuhë gjermane 182

4. LËNDA: GJUHË E HUAJ PËR SHKOLLAT ME MARRËVESHJE 203

Gjuhë frënge 203

Gjuhë italiane 217

Gjuhë gjermane 242

I. HYRJE

Përditësimi i Kornizës Kurrikulare, i kurrikulave bërthamë dhe i programeve lëndore në arsimin parauniversitar ka sjellë nevojën për rishikimin e mënyrës së planifikimit dhe zhvillimit të procesit mësimor, duke e orientuar atë më qartë drejt të nxënit aktiv dhe përfshirjes së nxënësit në situata reale të të nxënit. Këto përditësime synojnë forcimin e koherencës ndërmjet qëllimeve kurrikulare, rezultateve të të nxënit dhe praktikës mësimore në klasë. Veprimtaritë praktike gjatë orës mësimore përbëjnë një komponent thelbësor për përvetësimin e njohurive, koncepteve dhe aftësive, si dhe për arritjen e rezultateve të të nxënit. Ato u krijojnë nxënësve mundësi konkrete për të zbatuar njohuritë në situata nga jeta e përditshme dhe kontekste reale, për të zhvilluar aftësi praktike, për të ndërtuar njohuri të qëndrueshme dhe për të demonstruar kompetencat e synuara. Në këtë mënyrë, procesi mësimor zhvendoset nga një qasje e fokusuar kryesisht në transmetimin e njohurive drejt një të nxëni aktiv, të mbështetur në veprim, eksplorim, bashkëpunim dhe reflektim. Përditësimet kurrikulare theksojnë gjithashtu përdorimin e metodave bashkëkohore të mësimdhënies, të cilat marrin në konsideratë diversitetin e nxënësve, ritmet e ndryshme të të nxënit dhe ndërlidhjen ndërmjet lëndëve. Në këtë kontekst, veprimtaritë praktike shërbejnë si element lidhës ndërmjet përmbajtjes së programeve lëndore dhe përvojave konkrete të nxënësve, duke ndikuar pozitivisht në motivimin dhe angazhimin e tyre në procesin e të nxënit. Ky udhëzues synon të mbështesë mësuesit në zbatimin e programeve lëndore të përditësuara, duke ofruar shembuj orientues të veprimtarive praktike sipas cikleve arsimore, klasave dhe lëndëve përkatëse. Veprimtaritë e përfshira janë hartuar në përputhje me parimet e programit lëndor dhe synojnë të lehtësojnë planifikimin, organizimin dhe zhvillimin e orëve mësimore që kontribuojnë drejtpërdrejt në zhvillimin e kompetencave dhe përmbushjen e rezultateve të të nxënit.

II. QËLLIMI I UDHËZUESIT

Qëllimi i këtij udhëzuesi është të shërbejë si një instrument mbështetës për mësuesit në zbatimin sa më cilësor të programeve të përditësuara lëndore, përmes veprimtarive praktike mësimore të orientuara drejt përmbushjes së rezultateve të të nxënit dhe zhvillimit të kompetencave kyçe, si dhe kompetencave specifike të lëndës. Ai synon të lehtësojë kalimin nga dokumenti kurrikular në zbatimin konkret të tij në klasë, duke ofruar shembuj veprimtarish të strukturuara, të shpjeguara qartë dhe të përshtatshme për kontekste të ndryshme mësimore.

Nëpërmjet veprimtarive të propozuara, udhëzuesi mbështet mësuesit në planifikimin dhe organizimin e situatave të të nxënit që nxisin pjesëmarrjen aktive të nxënësve, zhvillojnë mendimin kritik, aftësinë për zgjidhjen e problemeve, bashkëpunimin dhe komunikimin. Këto veprimtari synojnë të krijojnë lidhje funksionale ndërmjet njohurive teorike dhe përvojave konkrete në klasë, duke ndihmuar nxënësit të kuptojnë më mirë konceptet e reja, t'i zbatojnë ato në situata praktike dhe të ndërtojnë njohuri të qëndrueshme.

Udhëzuesi ofron orientime për përzgjedhjen dhe përdorimin e metodave dhe strategjive bashkëkohore të mësimdhënies, duke nxitur përshtatjen e tyre sipas karakteristikave të klasës, ritmeve dhe stileve të ndryshme të të nxënit, si dhe nevojave individuale të nxënësve. Në këtë mënyrë, ai kontribuon në zhvillimin e një mësimdhënieje gjithëpërfshirëse, fleksibile dhe të orientuar drejt nxënësit.

Gjithashtu, udhëzuesi synon të mbështesë koherencën ndërmjet planifikimit mësimor, zbatimit të orës së mësimit dhe vlerësimit të të nxënit, duke ndihmuar mësuesit të lidhin më qartë rezultatet e të nxënit me veprimtaritë konkrete. Kjo qasje ndihmon në rritjen e efektivitetit të procesit mësimor dhe në monitorimin më të mirë të progresit të nxënësve.

Udhëzuesi synon të kontribuojë në unifikimin e praktikave mësimore, në rritjen e cilësisë së mësimdhënies dhe në forcimin e rolit të mësuesit si lehtësues i të nxënit dhe udhëheqës pedagogjik në klasë, duke mbështetur zbatimin koherent dhe të qëndrueshëm të kurrikulës dhe programeve të përditësuara.

III. PËRDORUESIT E UDHËZUESIT

Ky udhëzues është hartuar për të mbështetur aktorë të ndryshëm të përfshirë në procesin arsimor, duke synuar zbatimin sa më efektiv të kurrikulës së përditësuar në praktikën e përditshme mësimore. Përdoruesit kryesorë të tij janë mësuesit e arsimit parauniversitar, sipas cikleve arsimore, klasave dhe lëndëve për të cilat janë hartuar veprimtaritë praktike. Për mësuesit, udhëzuesi shërben si material referues për planifikimin ditor, javor dhe afatmesëm të mësimit, duke ofruar shembuj veprimtarish që mund të përzgjidhen, përshtaten ose kombinohen në funksion të rezultateve të të nxënit, nivelit të klasës dhe karakteristikave të nxënësve.

Veprimtaritë e paraqitura nuk kanë karakter detyrues, ato janë orientuese dhe fleksibile, duke i lënë mësuesit hapësirë për përshtatje sipas kontekstit të klasës, ritmeve dhe stileve të ndryshme të të nxënit, si dhe nevojave individuale të nxënësve. Në këtë mënyrë, udhëzuesi lidhet

drejtpërdrejt me procesin e planifikimit mësimor dhe me vlerësimin e të nxënit, duke ndihmuar mësuesit të ndërtojnë situata të të nxënit që mbështesin zhvillimin e kompetencave dhe monitorimin e progresit të nxënësve.

Udhëzuesi është gjithashtu një mbështetje për kryetarët e ekipeve lëndore dhe drejtuesit e rrjeteve profesionale, të cilët mund ta përdorin për të nxitur shkëmbimin e praktikave të mira, për të organizuar diskutime profesionale dhe për të forcuar bashkëpunimin ndërmjet mësuesve. Ai shërben si referencë e përbashkët për reflektim profesional dhe për harmonizimin e praktikave mësimore në nivel shkolle apo rrjeti.

Udhëzuesi përbën një burim të dobishëm edhe për trajnerët duke ofruar shembuj konkretë të praktikave mësimore dhe orientime për zhvillimin profesional të mësuesve. Në një këndvështrim informues, udhëzuesi mund të shërbejë edhe për prindërit, duke i ndihmuar të kuptojnë më qartë mënyrën se si organizohen veprimtaritë praktike dhe si lidhen ato me zhvillimin e njohurive, aftësive dhe kompetencave të nxënësve.

IV. PARIMET PËR HARTIMIN E VEPRIMTARIVE PRAKTIKE

Hartimi dhe zbatimi i veprimtarive praktike në këtë udhëzues mbështetet në parimet themelore të kornizës kurrikulare dhe të programeve të arsimit parauniversitar. Është e rëndësishme të theksohet se ***udhëzuesi nuk trajton zhvillimin e plotë të një ore mësimore***, ***por ofron modele të veprimtarive të veçanta mësimore,*** të cilat mund të integrohen në struktura të ndryshme të orës, në varësi të planifikimit të mësuesit dhe qëllimeve të përcaktuara në programin lëndor.

Veprimtaritë janë ndërtuar në funksion të arritjes së rezultateve të të nxënit dhe sigurimit të koherencës ndërmjet programit lëndor, zbatimit në klasë dhe vlerësimit. Ato synojnë të konkretizojnë në praktikë përditësimet kurrikulare, duke mbështetur zhvillimin e nxënësit si individ aktiv, i përgjegjshëm dhe i aftë për të zbatuar njohuritë në situata të ndryshme.

Veprimtaritë praktike udhëhiqen nga këto parime:

- Qasja e bazuar në kompetenca. Çdo veprimtari synon integrimin e njohurive, aftësive dhe qëndrimeve në situata konkrete të të nxënit, duke kontribuar në zhvillimin e kompetencave kyçe dhe atyre specifike të lëndës.
- Nxënësi në qendër të procesit. Veprimtaritë marrin në konsideratë karakteristikat zhvillimore, interesat, ritmet dhe stilet e ndryshme të të nxënit, duke garantuar përfshirje aktive dhe angazhim kuptimplotë.

- Të nxënit aktiv dhe përmes përvojës. Të nxënit realizohet përmes veprimit, eksplorimit, analizës, diskutimit dhe reflektimit, duke nxitur ndërtimin e njohurive të qëndrueshme.
- Lidhja me kontekste reale. Veprimtaritë krijojnë mundësi për zbatimin e njohurive në situata autentike, duke rritur kuptimin dhe rëndësinë e të nxënit.
- Bashkëpunimi dhe komunikimi. Puna në grup, shkëmbimi i ideve dhe ndërveprimi i strukturuar kontribuojnë në zhvillimin e aftësive sociale dhe qytetare.
- Gjithëpërfshirja. Veprimtaritë janë konceptuar në mënyrë që të krijojnë mundësi reale pjesëmarrjeje për të gjithë nxënësit, duke respektuar diversitetin dhe nevojat individuale.
- Fleksibiliteti në zbatim. Veprimtaritë janë orientuese dhe mund të përshtaten sipas kontekstit të klasës, burimeve në dispozicion dhe nivelit të nxënësve, pa cenuar rezultatet e synuara.
- Vlerësimi për të nxënit. Vlerësimi integrohet natyrshëm brenda veprimtarisë, përmes vëzhgimit, pyetjeve orientuese, reflektimit dhe vetëvlerësimit, në funksion të përmirësimit të vazhdueshëm të të nxënit.

V. LIDHJA E VEPRIMTARIVE PRAKTIKE ME REZULTATET E TË NXËNIT

Veprimtaritë praktike të përfshira në këtë udhëzues janë hartuar në lidhje të drejtpërdrejtë me rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programet lëndore, sipas tematikave përmbajtësore përkatëse. Kjo do të thotë se veprimtaria nuk paraqitet si aktivitet i izoluar, por si pjesë funksionale e arritjes së objektivave të përcaktuara në program.

Lidhja ndërmjet rezultateve të të nxënit dhe veprimtarive praktike bazohet në parimin e koherencës kurrikulare. Për secilën tematikë janë identifikuar rezultatet përkatëse dhe janë propozuar veprimtari që u krijojnë nxënësve mundësi reale për t'i demonstruar ato përmes veprimit, analizës, diskutimit, argumentimit apo zgjidhjes së situatave problemore. Në këtë mënyrë, fokusi nuk qëndron vetëm në përvetësimin e njohurive faktike, por në aftësinë për t'i përdorur ato në kontekste të ndryshme dhe për të ndërtuar kuptim të thelluar.

Përmes veprimtarive praktike, nxënësit kanë mundësi të tregojnë se kuptojnë konceptet, të aplikojnë njohuritë në situata të reja, të analizojnë informacionin, të bashkëpunojnë me të tjerët dhe të reflektojnë mbi procesin e të nxënit. Kjo e bën të dukshme arritjen e rezultateve jo vetëm në nivel njohurish, por edhe në nivel aftësish dhe qëndrimesh. Veprimtaritë krijojnë gjithashtu hapësirë për diferencim, duke i mundësuar mësuesit të përshtatë kërkesat sipas nivelit të nxënësve, pa devijuar nga rezultatet e synuara.

Kjo lidhje e qartë ndërmjet rezultateve të të nxënit dhe veprimtarive praktike mbështet mësuesin në planifikimin e qëndrueshëm të procesit mësimor dhe në përzgjedhjen e metodave të përshtatshme. Ajo lehtëson gjithashtu vlerësimin e progresit të nxënësve, pasi kriteret e vlerësimit mund të ndërtohen drejtpërdrejt mbi rezultatet që synohen të arrihen përmes veprimtarisë.

Udhëzuesi ofron një kornizë praktike që garanton koherencë ndërmjet planifikimit, zbatimit dhe vlerësimit, duke e bërë procesin mësimor më të strukturuar, më transparent dhe më të orientuar drejt arritjeve konkrete të nxënësve.

VI. VEPRIMTARI PRAKTIKE

LËNDA: GJUHË SHQIPE

Veprimtaritë praktike në lëndën e gjuhës shqipe

Veprimtaritë praktike në lëndën e gjuhës shqipe mbështeten në qasjen metodologjike të përqendruar te nxënësi, ku të nxënit zhvillohet përmes përvojës, bashkëveprimit, reflektimit dhe përdorimit të gjuhës në situata të ndryshme. Ato ndërtohen duke u nisur nga tekste të ndryshme, situata komunikimi dhe përvoja të afërta me jetën e përditshme të nxënësve, duke i angazhuar ata në procese konkrete si leximi, dëgjimi, diskutimi, interpretimi, krijimi i teksteve dhe prezantimi i ideve. Kjo qasje ndihmon në zhvillimin e kompetencave gjuhësore, pasi nxënësi nuk kufizohet vetëm në përvetësimin e njohurive teorike për gjuhën, por i përdor ato në kontekste reale për të kuptuar, për të komunikuar dhe për të krijuar. Nëpërmjet veprimtarive praktike, nxënësit zhvillojnë gradualisht aftësitë për të lexuar në mënyrë kritike, për të dëgjuar me vëmendje, për të shprehur mendime dhe argumente, për të bashkëpunuar me të tjerët dhe për të përdorur gjuhën në mënyrë të saktë dhe efektive.

Veprimtaritë praktike kanë një rol të rëndësishëm në zhvillimin e kompetencave të lëndës së gjuhës shqipe, të cilat janë:

- Të dëgjuarit dhe të folurit për qëllime të ndryshme,

- Të lexuarit e teksteve të ndryshme,
- Krijimi i teksteve të ndryshme,
- Përdorimi i drejtë i gjuhës.

Ato krijojnë mundësi që nxënësit të kuptojnë, të lidhin njohuritë e reja me përvojat e tyre dhe të zbatojnë në praktikë atë që mësojnë.

Veprimtaritë lidhen drejtpërdrejt me rezultatet e të nxënit, pasi çdo hap i tyre është i orientuar drejt demonstrimit konkret të njohurive, aftësive, qëndrimeve dhe vlerave që nxënësi duhet të zhvillojë. Në të njëjtën kohë, ato i japin mësuesit mundësi të vlerësojë në mënyrë të vazhdueshme progresin e nxënësve përmes vëzhgimit të pjesëmarrjes, produkteve të punës dhe performancës së tyre në situata të ndryshme të të nxënit.

Ky material është hartuar si një mbështetje praktike për mësuesit në planifikimin dhe zhvillimin e veprimtarive që ndihmojnë në përmbushjen e disa rezultateve të të nxënit të përcaktuara në programin lëndor. Materiali është organizuar sipas katër kompetencave kryesore të lëndës së gjuhës shqipe. Për secilën kompetencë janë përzgjedhur disa rezultate të nxëni dhe janë hartuar modele veprimtarish praktike që ilustrojnë mënyra konkrete të realizimit të tyre në klasë.

Çdo veprimtari përfshin prezantimin e situatës së të nxënit, hapat e zhvillimit, momentet e diskutimit dhe reflektimit, si dhe produktin e pritshëm të nxënësit. Veprimtaritë e paraqitura në material kanë karakter orientues dhe nuk synojnë të kufizojnë krijimtarinë pedagogjike të mësuesit. Ato mund të përshtaten, të pasurohen ose të riorganizohen në përputhje me kontekstin e klasës, tekstet e përdorura, interesat dhe nevojat e nxënësve, duke ruajtur gjithmonë fokusin te arritja e rezultateve të të nxënit dhe zhvillimi i kompetencave gjuhësore.

Tabela 1. Shembuj veprimtarish praktike për përmbushjen e rezultateve të të nxënit të kompetencës "Të lexuarit e teksteve të ndryshme"

Rezultatet e të nxënit	Veprimtaritë praktike
Tekste letrare	
Nxënësi harton një përmbledhje të tekstit.	**Hartimi i përmbledhjes së përrallës "E bija e Hënës dhe e Diellit"** ***Prezantimi i konceptit*** Mësuesi paraqet në tabelë dy variante të së njëjtës ngjarje nga përralla:

Varianti A: Një paragraf i marrë nga teksti me hollësi dhe përshkrime.

Varianti B: I njëjti paragraf i shkurtuar në 2-3 fjali, ku janë ruajtur vetëm ngjarjet kryesore.

Nxënësit i lexojnë dhe i krahasojnë.

Pyetje për diskutim:

- Cili variant është më i shkurtër?
- A tregojnë të dy të njëjtën brendi?
- Çfarë informacioni është hequr në variantin e dytë?
- Çfarë është ruajtur?

Nëpërmjet diskutimit, nxënësit arrijnë në përfundimin se përmbledhja paraqet shkurtimisht brendinë e një teksti duke ruajtur ngjarjet kryesore dhe duke shmangur hollësitë e panevojshme. Mësuesi prezanton në tabelë karakteristikat e përmbledhjes:

- paraqet brendinë e tekstit;
- përfshin vetëm ngjarjet kryesore;
- ruan përgjithësisht rendin e ngjarjeve;
- është më e shkurtër se teksti origjinal;
- shkruhet me fjalët e përmbledhësit.

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Identifikimi i pjesëve kryesore të përrallës

Nxënësit rilexojnë përrallën dhe punojnë në grupe. Çdo grup plotëson tabelën:

Hyrja	**Zhvillimi**	**Mbyllja**

	Hyrja - Cilat janë personazhet kryesore? - Cila ngjarje e nis zhvillimin e përrallës? *Zhvillimi* - Cilat janë ngjarjet më të rëndësishme? - Me çfarë pengese përballet personazhi? - Kush e ndihmon atë? *Mbyllja* - Si zgjidhet problemi? - Si përfundon përralla? ***Hapi 2: Përzgjedhja e informacionit*** Çdo grup paraqet përgjigjet e veta. Klasa diskuton rreth ngjarjeve të domosdoshme për të kuptuar brendinë e përrallës dhe hollësitë përshkruese që mund të hiqen. Nxënësit vendosin të mbajnë vetëm informacionin që është i nevojshëm për kuptimin e brendisë. ***Hapi 3: Ndërtimi i skeletit të përmbledhjes*** Nxënësit organizojnë informacionin e përzgjedhur sipas strukturës: - Hyrja (1-2 fjali) - Zhvillimi (2-3 fjali) - Mbyllja (1 fjali) Mësuesi monitoron punën e grupeve dhe orienton nxënësit për ruajtjen e rendit logjik/kronologjik të ngjarjeve.

	Hapi 4: Hartimi i përmbledhjes Duke u mbështetur te skeleti i ndërtuar, nxënësit hartojnë individualisht përmbledhjen e përrallës në një paragraf të vetëm, duke përdorur fjalët e tyre dhe duke ruajtur strukturën hyrje–zhvillim–mbyllje. ***Prezantimi dhe reflektimi*** Disa nxënës lexojnë përmbledhjet e tyre. Klasa diskuton: - A janë ruajtur ngjarjet kryesore? - A është shmangur informacioni i panevojshëm? - A ruhet rendi i ngjarjeve? - A paraqitet qartë brendia e përrallës? Në përfundim, nxënësit evidentojnë se përmbledhja nuk është kopjim i tekstit, por paraqitje e shkurtër dhe e organizuar e brendisë së tij.
Nxënësi përshkruan ndjesitë, emocionet (përjetimet personale) që i ngjall zhvillimi i subjektit ose veprimet e personazheve.	**Veprimtaria "Gjurmët e emocioneve"** ***Prezantimi*** Pas leximit të tekstit, mësuesi pyet: - A pati ndonjë moment që ju bëri të ndiheni ndryshe gjatë leximit? - A ndryshuan ndjenjat tuaja nga fillimi deri në fund të tekstit? Mësuesi shpjegon se lexues të ndryshëm mund të përjetojnë emocione të ndryshme gjatë leximit të të njëjtit tekst. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** Mësuesi vendos në tabelë një vijë të zhvillimit të subjektit.

Fillimi	⟶	Zhvillimi	⟶	Mbyllja ose fundi

Nxënësit punojnë në grupe.

Detyra: Të zgjedhin *tri momente* të rëndësishme nga teksti:

- një moment nga fillimi;
- një moment nga zhvillimi;
- një moment nga fundi.

Për secilin moment plotësojnë një tabelë:

Momenti i tekstit	Çfarë ndjeva?	Cila pjesë e tekstit ma ngjalli këtë emocion?

Diskutimi

Grupet paraqesin përgjigjet. Mësuesi nuk kërkon vetëm emërtimin e emocionit (u gëzova, u mërzita), por edhe arsyetimin:

- Pse u ndjeve kështu?
- Cili veprim i personazhit ta ngjalli këtë ndjesi?
- A do të ndiheshe njësoj nëse do të ishe në vendin e tij?

Reflektimi

Në fund çdo nxënës plotëson në fletoren e tij:

- Momenti që më pëlqeu më shumë
- Momenti që më bëri të mendoj

<table>
<tr><td></td><td>- Personazhi me të cilin u identifikova
- Emocioni më i fortë që përjetova gjatë leximit
Produkti
Secili nxënës shkruan një paragraf të shkurtër: Momenti që më emocionoi më shumë ishte... U ndjeva ... sepse ... Veprimi i personazhit më bëri të mendoj për ... .</td></tr>
<tr><td>Nxënësi përshkruan tipare të jashtme ose sjellje të personazheve, duke dhënë shembuj nga teksti.</td><td>Veprimtaria “Dosja e personazhit”
Prezantimi
Mësuesi paraqet në tabelë një figurë me siluetën e një personazhi dhe pyet: Nëse do të krijonim një kartelë identiteti për këtë personazh, çfarë do të duhej të shkruanim për të?
Nxënësit japin ide. Mësuesi shpjegon se një personazh njihet jo vetëm nga pamja, por edhe nga veprimet dhe sjelljet e tij.
Zhvillimi i veprimtarisë
Nxënësit ndahen në grupe. Çdo grup zgjedh ose merr një personazh. P.sh.:
- Trimi
- E bija e Hënës dhe e Diellit
- Nëna
- Kuçedra
Fleta e hetimit
Çdo grup plotëson “Dosjen e personazhit”.
<table><tr><td>Kush është personazhi?</td><td></td></tr><tr><td>Si përshkruhet nga autori?</td><td></td></tr></table></td></tr>
</table>

(citoni ose gjeni pjesën përkatëse) Çfarë bën personazhi?	
Çfarë tregon kjo për karakterin e tij?	

Sfida

Mësuesi vendos rregullin: *Asnjë tipar nuk pranohet pa shembuj ose dëshmi nga teksti.*

P.sh.

X Trimi është i guximshëm.

✓ Trimi është i guximshëm, sepse shkon në malin e kuçedrës edhe pse nëna e kishte paralajmëruar të mos shkonte.

Prezantimi

Çdo grup paraqet personazhin. Grupet e tjera dëgjojnë dhe vendosin:

- Tipar i provuar nga teksti
- Tipar pa provë nga teksti

Organizuesi grafik

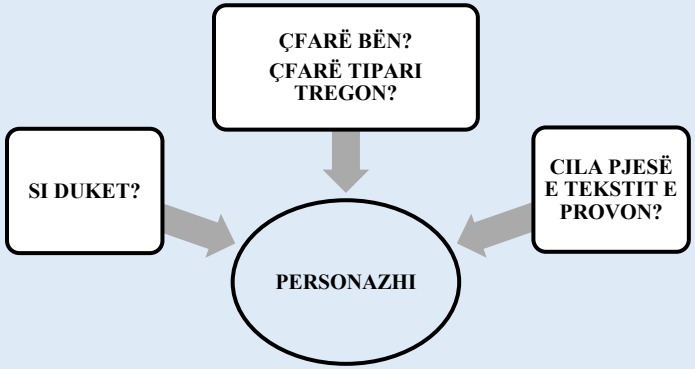

<table>
<tr><td></td><td>Produkti
Një kartelë personazhi ku nxënësi lidh:
- tiparin e jashtëm ose sjelljen;
- shembullin konkret nga teksti;
- përfundimin që nxjerr për personazhin.</td></tr>
<tr><td>Nxënësi tregon me shembuj se si ndryshon një personazh nga fillimi deri në fund të tekstit.</td><td>Veprimtaria “Udhëtimi i personazhit”
Prezantimi
Mësuesi paraqet dy figura të të njëjtit personazh.
Nën figurën e parë shkruan: Në fillim.
Nën figurën e dytë: Në fund
Pyet nxënësit:
- A mbetet gjithmonë i njëjtë një personazh?
- A mund ta ndryshojnë përvojat, ngjarjet ose marrëdhëniet me personazhet e tjera?
Pas diskutimit, mësuesi shpjegon se në shumë tekste personazhet zhvillohen dhe ndryshojnë gjatë rrjedhës së ngjarjeve.
Zhvillimi i veprimtarisë
Hapi 1: Vëzhgimi i personazhit
Nxënësit punojnë në grupe. Secili grup plotëson tabelën:
<table><tr><th>Në fillim</th><th>Gjatë ngjarjeve</th><th>Në fund</th></tr><tr><td>Si është personazhi?</td><td>Çfarë e ndryshon?</td><td>Si është tani?</td></tr></table></td></tr>
</table>

Hapi 2: Gjej shembuj në tekst

Nxënësit kërkojnë në tekst pjesë që tregojnë ndryshimin. P.sh.

Fillimi	**Prova nga teksti**
Bisha duket e frikshme dhe e ashpër	...
Fundi	**Prova nga teksti**
Tregohet i dashur dhe i gatshëm të sakrifikohet	**…**

Hapi 3: Shtegu i ndryshimit

Në një fletë formohet një shteg me tre hapa: fillimi → ndryshimi → fundi. Nxënësit vendosin në secilin hap:

- një tipar;
- një ngjarje që e shkakton ndryshimin;
- tiparin e ri.

Diskutimi

Çdo grup paraqet "udhëtimin" e personazhit, duke iu përgjigjur pyetjeve:

- Cila ngjarje ndikoi më shumë te personazhi?
- A do të kishte ndryshuar ai pa këtë ngjarje?
- Cili ndryshim ju bëri më shumë përshtypje?

Produkti

Nxënësi përgatit një përshkrim të shkurtër, si p.sh.: *Në fillim personazhi ishte... Kjo shihet kur... Gjatë zhvillimit të ngjarjeve... Në fund ai ndryshon sepse... Këtë e tregon pjesa...*

<table>
<tr>
<td>Nxënësi përshkruan kohën dhe vendin ku zhvillohet veprimi i një proze.</td>
<td>
Veprimtaria “Harta e ngjarjes”
Prezantimi
Mësuesi paraqet një fotografi të një pylli, një qyteti dhe një fshati. Më pas pyet:
- A do të zhvillohej e njëjta ngjarje në të tria vendet?
- Çfarë ndryshon nëse ngjarja ndodh natën ose ditën?
- Pse autori na tregon vendin dhe kohën e veprimit?
Nxënësit diskutojnë dhe arrijnë në përfundimin se vendi dhe koha ndikojnë në zhvillimin e ngjarjeve.
Zhvillimi i veprimtarisë
Hapi 1: Gjuetia e të dhënave
Nxënësit rilexojnë tekstin me dy ngjyra:
- Nënvizojnë fjalët ose shprehjet që tregojnë vendin.
- Nënvizojnë fjalët ose shprehjet që tregojnë kohën.
Hapi 2: Plotësimi i hartës
Nxënësit punojnë në grupe dhe plotësojnë tabelën:
<table>
<tr><td>Ngjarja</td><td></td></tr>
<tr><td>Ku ndodh?</td><td></td></tr>
<tr><td>Kur ndodh?</td><td></td></tr>
<tr><td>Si e kuptojmë?
(cilat fjalë të tekstit e tregojnë)</td><td></td></tr>
</table>
Hapi 3: Provoje në tekst
</td>
</tr>
</table>

	Çdo grup duhet të japë prova. P.sh.: Vendi: në mal; Prova: u ngjitën në shpatet e malit...; Koha: në mëngjes; Prova: sapo kishte lindur dielli... *Hapi 4: Ndrysho mjedisin* Mësuesi pyet: - Çfarë do të ndryshonte nëse ngjarja do të zhvillohej natën? - Çfarë do të ndryshonte nëse do të zhvillohej në qytet? Nxënësit kuptojnë rolin që luajnë koha dhe vendi në tekst. ***Produkti:*** Çdo nxënës shkruan një paragraf të shkurtër: *Veprimi zhvillohet në _____. Këtë e tregojnë fjalët _____. Koha e veprimit është _____, sepse në tekst thuhet _____. Këto elemente ndikojnë në zhvillimin e ngjarjes sepse _____.* *Organizues grafik alternativ* Mund të përdoret edhe një "kartolinë" e vendit dhe e kohës: - Ku zhvillohet veprimi? - Kur zhvillohet veprimi? - Cilat fjalë të tekstit ma tregojnë këtë? - Si ndikon kjo në ngjarje?
Nxënësi shpjegon me shembuj të thjeshtë se si figurat stilistike (letrare) e bëjnë tekstin më të gjallë e tërheqës.	**Veprimtaria "Pa ngjyra apo me ngjyra?"** ***Prezantimi*** Mësuesi shkruan në tabelë dy fjali: A. Dielli doli. B. Dielli i artë buzëqeshi mbi fushat.

Pyetje:

- Cila fjali ju krijon një pamje më të qartë?
- Cila ju duket më interesante?
- Pse?

Nxënësit diskutojnë dhe vërejnë se shkrimtari nuk përdor gjithmonë fjalë të zakonshme; ai përdor figura letrare për ta bërë tekstin më të gjallë.

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Gjuetia e figurave

Nxënësit lexojnë poezinë. Në dyshe nënvizojnë shprehjet që u duken të veçanta ose që krijojnë pamje interesante. P.sh.: lulet qeshin, era vallëzon, dielli i artë

Hapi 2: Çfarë shoh në mendjen time?

Mësuesi vizaton në tabelë tri kolona.

Shprehja	**Çfarë imagjinoj?**	**Pse është më e bukur se shprehja e zakonshme?**

Shembull:

Lulet qeshin	Lule të çelura e plot jetë	E bën natyrën të duket e gjallë

Nxënësit plotësojnë tabelën me shembuj nga poezia.

Hapi 3: Ndryshoje poezinë

Çdo grup zgjedh një figurë stilistike nga poezia. Pastaj e zëvendëson me një shprehje të zakonshme. P.sh. *"Era vallëzon mes degëve.",* bëhet: "*Era fryn mes degëve."*

Grupet diskutojnë:

	- Cila fjali tingëllon më bukur? - Cila krijon më shumë imagjinatë? - Cila të bën ta lexosh me më shumë kënaqësi? *Hapi 4: Pema e figurave* Në tabelë vizatohet një pemë. 🌿 Në gjethe nxënësit shkruajnë figurat letrare që gjetën. 🍎 Poshtë secilës frutë shkruajnë efektin që krijon: - e bën tekstin më të gjallë; - krijon pamje në mendje; - shpreh më mirë ndjenjat; - e bën poezinë më të bukur. ***Produkti*** Çdo nxënës zgjedh një figurë stilistike nga poezia dhe shpjegon: - cili është shembulli; - çfarë imagjinon kur e lexon; - si e bën ajo tekstin më tërheqës. P.sh.: *Shprehja "lulet qeshin" më ndihmon të imagjinoj një kopsht plot ngjyra dhe jetë. Ajo e bën poezinë më të gjallë sesa po të thuhej vetëm "lulet kanë çelur".*
Nxënësi dallon temën kryesore të një tregimi.	**Veprimtaria "Për çfarë flet në të vërtetë tregimi?"** ***Prezantimi*** Pas leximit të tregimit, mësuesi paraqet në tabelë tri pyetje:

- Kush janë personazhet?
- Çfarë ndodh në tregim?
- Për çfarë flet në të vërtetë tregimi?

Nxënësit zakonisht u përgjigjen lehtë dy pyetjeve të para, por hasin vështirësi te e treta. Mësuesi shpjegon: *Personazhet na tregojnë kush merr pjesë në tregim. Ngjarjet na tregojnë çfarë ndodh. Tema na tregon çështjen kryesore që trajton tregimi.*

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Rileximi me fokus

Nxënësit punojnë në grupe dhe plotësojnë organizuesin:

Fillimi	**Zhvillimi**	**Fundi**
Çfarë bën pema për djalin?	Çfarë vazhdon të bëjë pema?	Çfarë bën pema në fund?

Pas plotësimit, grupet vërejnë se në të gjitha pjesët e tregimit pema vazhdon të japë dhe të ndihmojë.

Hapi 2: Gjej çështjen që përsëritet

Mësuesi shkruan në tabelë disa alternativa:

- Një pemë dhe një djalë.
- Loja e një fëmije.
- Marrëdhënia mes pemës dhe djalit.
- Dhurimi dhe përkushtimi ndaj tjetrit.

Nxënësit diskutojnë cilat janë personazhe, cilat janë ngjarje dhe cila shpreh çështjen kryesore të tregimit.

Hapi 3: Shkalla e temës

Më pak e saktë	→	→	Më e saktë
Një pemë	Një pemë dhe një djalë	Marrëdhënia mes pemës dhe djalit	Dhurimi dhe përkushtimi ndaj tjetrit

Nxënësit diskutojnë në grupe dhe vendosin se cila prej alternativave shpreh më mirë temën e tregimit.

Mësuesi i orienton me pyetje:

- Cila alternativë tregon vetëm një personazh?
- Cila tregon për çfarë ndodh tregimi?
- Cila shpreh idenë ose çështjen që trajtohet gjatë gjithë tregimit?
- A do të mbetej e njëjtë kjo ide edhe nëse personazhet do të ishin të tjerë?

Pas diskutimit, nxënësit arrijnë në përfundimin se tema nuk është pema, djali apo ngjarjet e veçanta, por ideja e dhurimit, dashurisë dhe përkushtimit ndaj tjetrit.

Hapi 4: Formulo temën

Çdo grup harton një fjali që shpreh temën e tregimit. Mësuesi kujton se tema duhet të jetë:

- një ide;
- një çështje që trajtohet në tekst;
- jo emri i personazheve dhe as një ngjarje e veçantë.

Grupet prezantojnë formulimet e tyre.

Shembuj:

- Tregimi trajton dashurinë dhe përkushtimin ndaj atyre që duam.
- Tregimi flet për dhurimin pa kushte.

	- Tregimi tregon se dashuria shprehet përmes sakrificës dhe kujdesit për tjetrin. Klasa diskuton se cili formulim e përmbledh më mirë temën e tregimit. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Si e dallojmë temën nga personazhet? - Si e dallojmë temën nga ngjarjet? - Çfarë ju ndihmoi më shumë për të gjetur temën? - Pse duhet të shohim të gjithë tregimin dhe jo vetëm një episod? Nxënësit arrijnë në përfundimin se tema është çështja kryesore që trajtohet në tekst dhe se ajo zbulohet duke vëzhguar idetë që përsëriten gjatë gjithë zhvillimit të tregimit. ***Produkti*** Çdo nxënës plotëson fjalinë: "*Tema e tregimit "Pema që jepte" është* _____, *sepse gjatë gjithë tregimit* _____." Më pas disa nxënës lexojnë përgjigjet e tyre para klasës dhe argumentojnë zgjedhjen e bërë.
Nxënësi lidh njohuritë e mëparshme, përvojat personale dhe njohuritë nga lëndë të tjera me kuptimin e teksteve të reja.	**Veprimtari "Po të isha në vendin e djalit..."** ***Prezantimi i situatës*** Mësuesi shfaq një fotografi të detit me dallgë të mëdha (ose u kërkon nxënësve të shohin ilustrimin në tekst) dhe pyet: - A keni notuar ndonjëherë në det? - Si ndiheni kur largoheni nga bregu? - A keni përjetuar ndonjëherë frikë gjatë një aktiviteti?

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
Nxënësit ndajnë shkurt përvoja personale.
Leximi i tekstit
Nxënësit lexojnë tekstin “Djali dhe deti”, Nasi Lera.
Ndërtimi i lidhjeve
Mësuesi vizaton në tabelë një skemë me tri kolona:
<table>
<tr><th>Çfarë dija më parë?</th><th>Çfarë kam përjetuar vetë?</th><th>Çfarë di nga lëndë të tjera?</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>
Nxënësit punojnë individualisht dhe plotësojnë skemën.
Shembuj:
- Njohuri të mëparshme: Dallgët e mëdha e bëjnë notimin më të vështirë.
- Përvojë personale: Kam pasur frikë kur kam hyrë më thellë në det.
- Njohuri nga lëndë të tjera: Në lëndën e edukimit fizik kemi mësuar se frymëmarrja e rregullt ndihmon gjatë aktivitetit fizik; në lëndën e biologjisë kemi mësuar se lodhja ndikon në trup.
Diskutimi
Nxënësit diskutojnë në grup:
- Cila përvojë personale ju ndihmoi ta kuptonit më mirë frikën e djalit?
- Cilat njohuri nga lëndë të tjera ju ndihmuan të kuptonit pse djali lodhej dhe pse duhej të ruante qetësinë?
Produkti
Secili nxënës shkruan 4-5 fjali që fillojnë me:
</td>
</tr>
</table>

	- Teksti më kujtoi ... - E kuptova më mirë sjelljen e djalit sepse ... - Njohuritë nga lënda _____ më ndihmuan të kuptoja se ... ***Prezantimi*** Disa nxënës lexojnë përgjigjet e tyre dhe shpjegojnë se si përvojat dhe njohuritë e mëparshme i ndihmuan të kuptonin më mirë tekstin.
Nxënësi dallon pjesët kryesore të subjektit (përmbajtjes): hyrjen, zhvillimin, kulmin dhe përfundimin.	Veprimtari "Katër momentet kryesore" **Prezantimi i situatës** Pas leximit të tregimit "Djali dhe deti", mësuesi u drejtohet nxënësve: - Imagjinoni se duhet t'ia tregoni këtë ngjarje një shoku vetëm me katër fotografi. Cilat do të ishin katër momentet më të rëndësishme që do të zgjidhnit? Nxënësit japin mendimet e para. **Zhvillimi i veprimtarisë** Mësuesi ndan klasën në grupe dhe u jep një fletë me katër korniza bosh të renditura sipas rrjedhës së ngjarjes. Nxënësit rikthehen te teksti dhe përzgjedhin katër momente që, sipas tyre, tregojnë të gjithë subjektin nga fillimi deri në fund. Në secilën kornizë ata shkruajnë ose vizatojnë shkurt momentin e zgjedhur. P.sh.: - Djali noton larg bregut. - Djali lodhet dhe e ka të vështirë të kthehet. - Djali pushtohet nga paniku dhe mendon se mund të mbytet. - Djali arrin në breg dhe shpëton.

	Identifikimi i pjesëve të subjektit Pasi grupet kanë plotësuar katër kornizat, mësuesi pyet: - Në cilën kornizë fillon ngjarja? - Në cilat korniza zhvillohen ngjarjet dhe vështirësitë? - Në cilën kornizë rreziku është më i madh? - Në cilën kornizë zgjidhet ngjarja? Mbi secilën kornizë nxënësit vendosin emërtimin përkatës: Hyrja - Zhvillimi - Kulmi - Përfundimi **Prezantimi** Çdo grup prezanton punën e tij dhe shpjegon pse e ka zgjedhur secilin moment si: - hyrje, - zhvillim, - pikë kulminante, - përfundim. 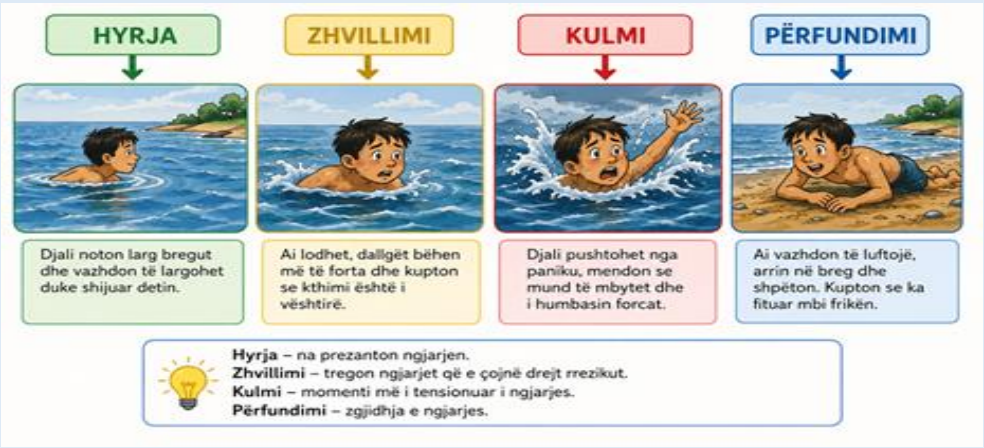

	Përmbyllja Mësuesi ndërton në tabelë një skemë të përbashkët me katër momentet kryesore të tekstit dhe thekson se: - Hyrja paraqet fillimin e ngjarjes; - Zhvillimi tregon ecurinë e saj dhe vështirësitë; - Pika kulminante është momenti më i tensionuar; - Përfundimi tregon si zgjidhet ngjarja.
Nxënësi dallon elemente si rima dhe aliteracioni dhe tregon rolin e tyre në krijimin e ritmit e të muzikalitetit të vargut.	**Veprimtari "Poezia që tingëllon si këngë"** ***Prezantimi i situatës*** Mësuesi shfaq fotografinë e lumit të Valbonës dhe pyet: *"Pse disa poezi na pëlqejnë jo vetëm për atë që thonë, por edhe për mënyrën si tingëllojnë?"* Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi prezanton poezinë **"***Valbona***"** të Dritëro Agollit dhe u thotë nxënësve se gjatë dëgjimit duhet të përqendrohen jo vetëm te bukuria e lumit, por edhe te tingujt dhe ritmi i vargjeve. Mësuesi e lexon poezinë me intonacion. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** Mësuesi e ndan klasën në grupe dhe u jep sfidën: *Sfida 1: "Gjuetarët e rimave"* Grupet gjejnë fjalët që tingëllojnë ngjashëm në fund të vargjeve dhe i shënojnë. P.sh.: - lumë - unë - dytë - sytë

	Më pas provojnë t'i lexojnë vargjet duke zëvendësuar njërën nga fjalët me një fjalë që nuk krijon rimë. Nxënësit krahasojnë tingullin e dy varianteve. *Sfida 2: "Gjuetarët e tingujve"* Grupet kërkojnë vargje ku përsëriten tinguj të njëjtë (aliteracion). P.sh.: Hedh vallen vala shushurimë Nxënësit e lexojnë disa herë me zë dhe identifikojnë tingujt që përsëriten. Diskutojnë: "Çfarë ju kujton ky tingull? A ju duket si zhurma e ujit?" *Sfida 3: "Juria e poezisë"* Çdo grup zgjedh një varg dhe argumenton: - ku ndodhet rima; - ku ndodhet aliteracioni; - si ndikojnë këto në tingullin e poezisë. ***Prezantimi*** Grupet prezantojnë zbulimet e tyre. Klasa voton: - vargun me rimën më të bukur; - vargun me tingujt që përsëriten dhe që krijojnë muzikalitet. ***Mbyllja*** Mësuesi pyet: *"Po të hiqnim rimat dhe përsëritjen e tingujve, a do të tingëllonte poezia po aq bukur?"*

	Nxënësit nxjerrin përfundimin se: - *rima* krijon ritëm; - *aliteracioni* krijon muzikalitet dhe efekte tingullore; - së bashku e bëjnë poezinë më të këndshme për t'u dëgjuar dhe më të lehtë për t'u mbajtur mend.
Nxënësi harton një mbyllje tjetër për një tekst, duke propozuar një përfundim alternativ.	**Veprimtari "Po sikur të kishte ndodhur ndryshe?"** ***Prezantimi i situatës*** Pas leximit të legjendës "Liqeni i Prespës", mësuesi pyet: - Çfarë do të kishte ndodhur nëse nusja do ta kishte kuptuar gabimin e saj para se të mbushej e gjithë fushëgropa? Nxënësit japin mendimet e para dhe parashikojnë funde të ndryshme të ngjarjes. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** Nxënësit rilexojnë pjesën e fundit të legjendës, duke identifikuar momentin kur nis përfundimi: "Prej kësaj çezme u formua liqeni..." Mësuesi u kërkon të imagjinojnë se ngjarja vazhdon ndryshe nga ai moment. Çdo nxënës shkruan një mbyllje të re prej 4–5 fjalish, duke ruajtur personazhet dhe mjedisin e legjendës. Për shembull: - banorët e fshatit arrijnë ta mbyllin çezmën në kohë; - uji krijon vetëm një pellg të vogël; - nusja kërkon ndihmë dhe shpëton fushëgropën nga përmbytja; - fshati merr një emër tjetër dhe liqeni nuk formohet. ***Prezantimi*** Nxënësit lexojnë mbylljet e tyre para klasës.

	Klasa diskuton: - A lidhet mbyllja e re me ngjarjen e legjendës? - A është e besueshme? - Çfarë ndryshon nga fundi origjinal? ***Përmbyllja*** Mësuesi thekson se një mbyllje alternative: - duhet të lidhet me ngjarjet e tekstit; - duhet të jetë e kuptueshme dhe logjike; - duhet të sjellë një zgjidhje ose përfundim tjetër nga ai i autorit.
Tekste joletrare	
Nxënësi përcakton qëllimin e autorit në një tekst dhe shpjegon se si shfaqet ky qëllim në përmbajtjen e tekstit.	**Veprimtaria "Pse e shkroi autori këtë tekstin "Bletët dhe roli i tyre në natyrë"?** ***Prezantimi*** Pas leximit të tekstit, mësuesi pyet: - Çfarë mësuat nga ky tekst? - A po na tregonte një ngjarje? - A po na mësonte diçka? - A po përpiqej të na bindte për diçka? Në tabelë shkruhen: - Të bindë - Të informojë - Të tregojë një ngjarje

- Të udhëzojë

Mësuesi shpjegon se çdo autor shkruan me një qëllim.

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Gjuetia e provave

Nxënësit punojnë në grupe. Detyra: Të gjejnë pjesë të tekstit që tregojnë qëllimin e autorit.

Plotësojnë tabelën:

Çfarë thotë teksti?	**Çfarë tregon kjo për qëllimin e autorit?**
Bletët polenizojnë bimët.	Autori po informon.
Pa bletët do të kishte më pak prodhim bujqësor.	Autori po shpjegon rëndësinë e tyre.

Hapi 2: Provoje

Çdo grup plotëson organizuesin grafik:

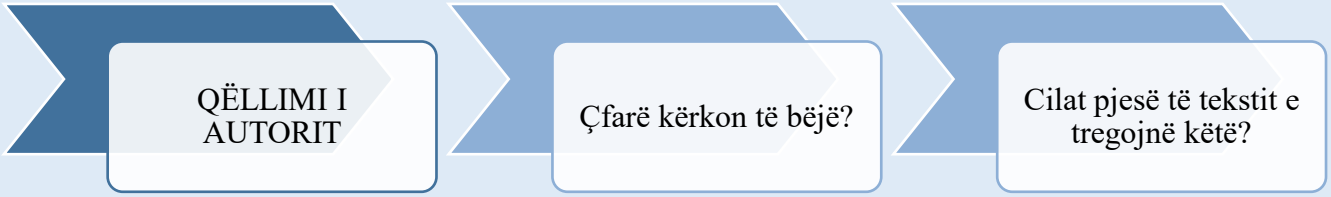

Nxënësit duhet të japin të paktën dy prova nga teksti.

Hapi 3: Nëse autori do të kishte një qëllim tjetër...

Mësuesi pyet:

- Po sikur autori të donte të na argëtonte?

	- Po sikur të donte të na bindte të mbanim bletë? - Çfarë do të ndryshonte në tekst? Nxënësit krahasojnë tekstin që kanë lexuar me qëllime të tjera të mundshme. ***Produkti*** Çdo nxënës plotëson: Qëllimi i autorit është _____. Këtë e kuptoj sepse në tekst _____ dhe _____.
Nxënësi shpreh mendime ose reagime personale mbi idetë që përcjell teksti joletrar.	**Veprimtaria "Këndi i qëndrimeve"** *Teksti "Përdorimi i telefonit celular nga fëmijët"* ***Prezantimi*** Pas leximit të tekstit, mësuesi vendos në katër cepat e klasës katër fletë: - Pajtohem plotësisht - Pajtohem pjesërisht - Nuk jam i sigurt - Nuk pajtohem ***Zhvillimi i veprimtarisë*** Mësuesi lexon disa ide të paraqitura në tekst. P.sh.: - Fëmijët duhet të kenë kohë të kufizuar për përdorimin e telefonit. - Telefoni ndihmon në mësim kur përdoret si duhet. - Përdorimi i tepërt i telefonit mund të ndikojë në shëndet. Nxënësit lëvizin në cepin që përfaqëson mendimin e tyre. ***Diskutimi***

	Pasi vendosen në një cep, nxënësit diskutojnë me shokët e grupit: - Pse zgjodhëm këtë qëndrim? - Me cilën ide të tekstit lidhet mendimi ynë? - A kemi përjetuar diçka të ngjashme? Më pas një përfaqësues i çdo grupi paraqet argumentet: *Ndrysho apo qëndro?* Pas dëgjimit të mendimeve të shokëve, nxënësit kanë mundësi të ndryshojnë pozicion. Mësuesi pyet: - A ndryshoi mendimi juaj? - Cili argument ju bëri të reflektoni? - Cila ide e tekstit ju ndikoi më shumë? ***Produkti*** Çdo nxënës shkruan një kartolinë reflektimi: Ideja që më bëri më shumë përshtypje ishte _____. Unë mendoj se _____, sepse _____. Kjo ide lidhet me përvojën time kur _____.
Nxënësi ndërthur informacionin e paraqitur në formate të ndryshme (p.sh., tabela, grafikë, fotografi, video, harta) me tekstin e shkruar, për të ndërtuar një kuptim të qartë të të gjithë tekstit.	**Veprimtaria "Mozaiku i informacionit"** *Shënim: Teksti "Plastika në oqeane"* Mësuesi paraqet: tekstin; një fotografi të një breshke të ngatërruar në mbeturina plastike; një grafik që tregon sasinë e plastikës në oqeane. ***Prezantimi*** Mësuesi paraqet vetëm fotografinë dhe pyet: - Çfarë shihni? - Çfarë mendoni se ka ndodhur? - Çfarë pyetjesh ju lindin?

Nxënësit japin hipoteza. Më pas lexojnë tekstin.

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Çfarë mësova nga secili burim?

Klasa ndahet në tri grupe.

- Grupi 1: studion tekstin
- Grupi 2: studion fotografinë.
- Grupi 3: studion grafikun.

Secili grup plotëson:

- Çfarë informacioni më jep ky burim?
- Çfarë nuk më tregon ky burim?

Hapi 2: Bashko pjesët e mozaikut

Formohen grupe të reja me përfaqësues nga secili burim. Nxënësit shkëmbejnë informacionin.

Më pas plotësojnë tabelën:

Burimi	**Çfarë mësova?**
Teksti	
Fotografia	
Grafiku	

Në fund diskutohet: *Çfarë kuptova kur i bashkova të tria burimet?*

Hapi 3: Mungon një pjesë

Mësuesi pyet:

	- A do ta kuptonim problemin vetëm nga fotografia? - Po vetëm nga grafiku? - Po vetëm nga teksti? Nxënësit argumentojnë. ***Produkti*** Secili nxënës plotëson: *Nga teksti mësova _____. Nga fotografia kuptova _____. Nga grafiku zbulova _____. Kur i bashkova të gjitha, kuptova se _____.* ***Elementi interesant*** Në fund mësuesi fsheh njërin nga burimet dhe pyet: *Cila pjesë e informacionit humbet tani?* Nxënësit kuptojnë konkretisht se kuptimi i plotë ndërtohet vetëm kur *ndërthuren informacionet nga formatet e ndryshme,* që është pikërisht thelbi i rezultatit.
Nxënësi dallon tiparet kryesore të një teksti joletrar.	**Veprimtaria "Si e kuptojmë që ky është tekst joletrar?"** Teksti "Bletët dhe rëndësia e tyre për natyrën" ***Prezantimi i situatës*** Mësuesi prezanton para nxënësve dy tekste të shkurtra: - Një tregim ku një bletë flet dhe jeton aventura; - Një tekst joletrar për bletët. Nxënësit i lexojnë shkurtimisht. Mësuesi pyet: - Në cilin tekst gjetët personazhe dhe ngjarje? - Në cilin tekst morët informacion? - A janë shkruar për të njëjtin qëllim?

	Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi nuk jep menjëherë përgjigjen, por i orienton drejt dallimit mes tekstit letrar dhe atij joletrar. Më pas u thotë: *Sot do të zbulojmë cilat janë shenjat që na tregojnë se kemi përpara një tekst joletrar.* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Leximi me "sy hetuesi"* Nxënësit lexojnë tekstin "Bletët dhe rëndësia e tyre për natyrën". Gjatë leximit, mësuesi u kërkon të mbajnë shënim gjithçka që u duket ndryshe nga një tregim. Pas leximit zhvillohet një bisedë: - A ka personazhe? - A ka dialog? - A tregon një ngjarje? - Çfarë na jep ky tekst? Nxënësit fillojnë të vërejnë se teksti jep informacione, fakte dhe shpjegime. *Hapi 2: Gjej gjurmët e tekstit joletrar* Mësuesi e ndan klasën në grupe dhe secilit grup i jep një detyrë të ndryshme. - Grupi 1: Kërkon fakte dhe informacione. - Grupi 2: Kërkon fjalë ose shprehje që shpjegojnë. - Grupi 3: Kërkon tituj, nëntituj ose elemente të tjera në tekst. - Grupi 4: Kërkon numra, të dhëna ose shembuj Nxënësit rikthehen te teksti dhe nënvizojnë pjesët përkatëse. *Hapi 3: Ndërtimi i profilit të tekstit*

	Secili grup paraqet gjetjet. Mësuesi shkruan në tabelë ato që përmenden nga nxënësit dhe gradualisht ndërton një listë. P.sh.: - jep informacion; - paraqet fakte; - shpjegon një dukuri; - përdor gjuhë të qartë; - ka titull; - mund të përmbajë numra ose të dhëna. Mësuesi pyet vazhdimisht: "*Ku e gjetët këtë në tekst? Cila fjali ju bëri ta mendoni këtë?"*. Në këtë mënyrë nxënësit argumentojnë dhe nuk japin përgjigje me hamendje. *Hapi 4: Sfida e klasifikimit* Mësuesi lexon disa pohime. P.sh. - Teksti paraqet informacione për bletët. - Teksti tregon aventurën e një blete. - Teksti përdor fakte dhe shpjegime. - Teksti ka personazhe që flasin. - Teksti synon të informojë lexuesin. Nxënësit duhet të vendosin nëse pohimi përshkruan apo jo tekstin që kanë lexuar dhe të shpjegojnë pse. *Hapi 5: Përfundimi* Mësuesi u kërkon nxënësve të formulojnë me fjalët e tyre: *Ky është tekst joletrar sepse...* Nxënësit mbështeten te gjetjet e bëra gjatë orës dhe përmendin tiparet që identifikuan në tekst.

	Produkti Secili nxënës përgatit një skedë me titull: "*Tiparet e tekstit joletrar që zbulova",* ku shënon: - tiparin; - shembullin nga teksti që e provon.
Nxënësi identifikon dhe shpjegon kuptimin e fjalëve të reja që has gjatë leximit të teksteve, duke përdorur kontekstin ose fjalorin.	**Veprimtaria "Detektivët e fjalëve"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë fjalinë: *Para se të nisej për udhë, trimi mori uratën e nënës***.** Më pas pyet nxënësit: - A e njihni kuptimin e çdo fjale në këtë fjali? - Nëse nuk e njihni fjalën *uratë*, a mund ta kuptoni përafërsisht çfarë do të thotë? - Cilat fjalë të fjalisë ju ndihmojnë ta merrni me mend kuptimin e saj? Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi evidenton se gjatë leximit hasim shpesh fjalë të reja ose të panjohura. Lexuesi i mirë nuk ndalet menjëherë te fjalori, por përpiqet fillimisht të zbulojë kuptimin e fjalës duke u mbështetur te fjalët dhe situata që e rrethojnë. Mësuesi u thotë: "*Sot do të mësojmë si të përdorim kontekstin dhe fjalorin për të zbuluar kuptimin e fjalëve të reja."* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Leximi dhe identifikimi i fjalëve të panjohura* Nxënësit lexojnë tekstin në heshtje. Gjatë leximit, çdo nxënës shënon me laps fjalët që nuk i njeh ose që nuk është i sigurt për kuptimin e tyre. Pas leximit, mësuesi kërkon që nxënësit të tregojnë fjalët që kanë nënvizuar. Në tabelë krijohet një listë me fjalët e propozuara nga klasa, p.sh.:

	- uratë - besë - kuçedër *Hapi 2: Zbulo kuptimin nga konteksti* Nxënësit punojnë në grupe. Secili grup zgjedh një fjalë. Detyra është të rilexojnë fjalinë ose paragrafin ku ndodhet fjala dhe të diskutojnë: - Kush po vepron? - Çfarë po ndodh? - Çfarë roli luan fjala në këtë situatë? - Me cilën fjalë tjetër mund ta zëvendësojmë? Nxënësit formulojnë një shpjegim të mundshëm të kuptimit. P.sh.: *Trimi mori uratën e nënës***.** Nxënësit mund të arrijnë në përfundimin se fjala *uratë* lidhet me bekimin, dëshirën e mirë ose miratimin e nënës. *Hapi 3: Verifikimi në fjalor* Pasi grupet kanë bërë parashikimet e tyre, mësuesi hap fjalorin. Nxënësit kërkojnë fjalën dhe lexojnë kuptimin. Më pas krahasojnë: - Kuptimin që hamendësuan. - Kuptimin e dhënë në fjalor. Diskutojnë: - Sa afër ishim? - Çfarë na ndihmoi ta kuptonim? - A kishte ndonjë detaj në tekst që na orientoi drejt kuptimit të saktë?

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
Hapi 4: Përdore fjalën në një situatë të re
Çdo grup krijon një fjali të re me fjalën e studiuar. P.sh.: Gjyshja i dha uratën nipit para se të nisej për në shkollë. Grupet lexojnë fjalitë dhe klasa diskuton nëse fjala është përdorur saktë.
Reflektimi
Mësuesi pyet:
- Cila fjalë ishte më e vështira për t'u kuptuar?
- Kur ju ndihmoi konteksti?
- Kur ju ndihmoi fjalori?
- Cila formë ju duket më e dobishme gjatë leximit?
Nxënësit arrijnë në përfundimin se kuptimi i një fjale mund të zbulohet fillimisht nga konteksti dhe më pas të verifikohet në fjalor.
Produkti
Çdo nxënës plotëson fletën e punës:
<table>
<tr><th>Fjala e re</th><th>Kuptimi i hamendësuar nga konteksti</th><th>Kuptimi sipas fjalorit</th><th>Fjali e re</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>
</td>
</tr>
</table>

Tabela 2. Shembuj veprimtarish praktike për përmbushjen e rezultateve të të nxënit të kompetencës "Të dëgjuarit dhe të folurit për qëllime të ndryshme"

Rezultatet e të nxënit	Veprimtaritë praktike
Nxënësi dallon faktet nga opinionet në tekstet e dëgjuara	**Veprimtari "Fakt apo opinion?"** ***Prezantimi i situatës***

<table>
<tr>
<td>dhe shpjegon pse ato janë të rëndësishme për të kuptuar dhe për të gjykuar më mirë tekstin.</td>
<td>Pas dëgjimit të tekstit “Xhubleta dhe lahuta shqiptare, pjesë e trashëgimisë së UNESCO-s”, mësuesi shkruan në tabelë dy pohime:
- Xhubleta u përfshi në Listën e Trashëgimisë Kulturore Jomateriale të UNESCO-s në vitin 2022.
- Xhubleta është veshja më e bukur tradicionale shqiptare.
Mësuesi pyet:
- A janë të dyja këto pohime të njëjta?
- Cilin mund ta vërtetojmë me informacion nga teksti dhe cili shpreh një mendim/ gjykim/ opinion personal?
Zhvillimi i veprimtarisë
Nxënësit dëgjojnë përsëri tekstin dhe punojnë në grupe. Çdo grup merr një listë me pohime të marra ose të ndërtuara mbi bazën e tekstit, p.sh.:
- Xhubleta është një veshje tradicionale e grave shqiptare.
- Xhubleta është veshja më e rëndësishme shqiptare.
- Lahuta është përfshirë në Listën Botërore të Trashëgimisë Kulturore Jomateriale të UNESCO-s.
- Lahuta është instrumenti më i bukur tradicional.
- Eposi i Kreshnikëve është ruajtur ndër shekuj përmes lahutës.
- Të gjithë të moshuarit në veri të Shqipërisë dinë t’i bien lahutën.
Nxënësit i ndajnë pohimet në dy kolona:
<table><tr><th>Fakte</th><th>Opinione</th></tr><tr><td></td><td></td></tr></table>Për secilin pohim ata argumentojnë zgjedhjen e tyre duke iu referuar tekstit.</td>
</tr>
</table>

	Prezantimi Grupet prezantojnë klasifikimin e pohimeve. Për çdo pohim, nxënësit shpjegojnë: - Si e kuptuan që është fakt? - Si e kuptuan që është opinion? ***Përmbyllja*** Mësuesi orienton diskutimin: "*Pse është e rëndësishme të dallojmë faktet nga opinionet kur dëgjojmë një tekst?*". Nxënësit arrijnë në përfundimin se: - *faktet* japin janë pohime, vërtetësia e të cilave është e verifikueshme; - *opinionet* shprehin qëndrime ose vlerësime personale, vërtetësia e të cilave nuk mund të verifikohet; - dallimi mes tyre ndihmon për të kuptuar më saktë dhe për të gjykuar më mirë informacionin e dëgjuar. Informacioni i saktë në tekst duhet të jetë i bazuar në fakte. ***Produkti*** *Një tabelë me pohimet e klasifikuara në fakte dhe opinione, e shoqëruar me argumentimin përkatës të nxënësve.*
Nxënësi zbulon strategjitë që përdor folësi (*humori, pauzat, ndryshimi i ritmit*) dhe analizon efektin e tyre te dëgjuesi.	**Veprimtari "I njëjti tregim, dy mënyra"** ***Prezantimi i situatës*** Mësuesi u tregon nxënësve se do të dëgjojnë të njëjtin tregim dy herë. Herën e parë e lexon me zë monoton, pa pauza dhe pa ndryshime ritmi. Herën e dytë e lexon: - duke bërë pauza në momentet e rëndësishme;

- duke ndryshuar ritmin e të folurit;
- duke përdorur humor ose intonacion argëtues aty ku e lejon teksti.

Më pas pyet: *Cilin version dëgjuat me më shumë interes? Pse?*

Zhvillimi i veprimtarisë

Nxënësit punojnë në dyshe dhe plotësojnë një tabelë:

Strategjia e folësit	Çfarë vura re?	Si ndikoi tek unë si dëgjues?
Pauza		
Ndryshimi i ritmit		
Humori		

Nxënësit diskutojnë se si këto elemente ndikuan te vëmendja, kureshtja dhe kuptimi i tregimit.

Prezantimi

Dyshet paraqesin vëzhgimet e tyre. Mësuesi i udhëzon të japin shembuj konkretë:

- Kur u bë pauza?
- Kur u përshpejtua ose u ngadalësua ritmi?
- Cila pjesë u duk më argëtuese?

Përmbyllja

Klasa nxjerr përfundimin se folësi nuk komunikon vetëm me fjalët, por edhe me mënyrën si i thotë ato.

Nxënësit shpjegojnë se:

- pauzat ndihmojnë të theksohen idetë e rëndësishme;
- ndryshimi i ritmit mban gjallë vëmendjen;
- humori i duhur e bën dëgjimin më të këndshëm dhe më tërheqës.

	Produkti *Një tabelë analitike ku nxënësi identifikon strategjitë e përdorura nga folësi dhe shpjegon efektin e tyre te dëgjuesi.*
Nxënësi përdor fjalë dhe shprehje që e bëjnë më të gjallë rrëfimin (p.sh.: krahasime, epitete, pyetje retorike).	**Veprimtaria "Ritregoje ngjarjen që të na ngjallë kureshtjen"** **Prezantimi i situatës** Mësuesi rrëfen një ngjarje të shkurtër: Gjatë një ekskursioni, autobusi u ndal papritur në mes të rrugës. Nxënësit u habitën. Pas disa minutash, shoferi e rregulloi problemin dhe udhëtimi vazhdoi. Më pas pyet: Nëse do t'ua tregonit këtë ngjarje shokëve, si do ta bënit që ata ta dëgjonin me interes deri në fund? **Zhvillimi i veprimtarisë** Nxënësit punojnë në dyshe. Ata ritregojnë ngjarjen me gojë, duke e bërë më të gjallë për shokët dhe shoqet e klasës. Gjatë ritregimit, nxënësit përdorin fjalë dhe shprehje që e pasurojnë rrëfimin, si: - krahasime; - epitete; - pyetje retorike. P.sh.: - autobusi i verdhë; - pritja e gjatë; - zemrat na rrihnin si daulle; - çfarë kishte ndodhur vallë? **Prezantimi**

	Dyshet paraqesin para klasës variantin e pasuruar të rrëfimit. Nxënësit e tjerë dëgjojnë dhe evidentojnë shprehjet që e bënë ngjarjen më të gjallë dhe më interesante. **Përmbyllja** Klasa diskuton: Cilat fjalë ose shprehje ju ndihmuan ta përfytyronit më mirë ngjarjen? Mësuesi thekson se përdorimi i krahasimeve, epiteteve dhe pyetjeve retorike e bën rrëfimin më tërheqës për dëgjuesin. **Produkti** Një ritregim i një ngjarjeje, ku përdoren fjalë dhe shprehje që e bëjnë rrëfimin më të gjallë.
Nxënësi vlerëson besueshmërinë e informacionit duke pyetur kush e thotë, cilat janë provat, faktet dhe cili është qëllimi i mesazhit.	**Veprimtaria "Detektivi i informacionit"** Mësuesi paraqet dy tekste të shkurtra mbi të njëjtën temë: *Teksti A* *Organizata Botërore e Shëndetësisë (OBSH) rekomandon që fëmijët e moshës 5–17 vjeç të kryejnë të paktën 60 minuta aktivitet fizik në ditë. Aktiviteti fizik përfshin vrapimin, ecjen, çiklizmin, lojërat në natyrë dhe sportet e ndryshme. Sipas OBSH-së, aktiviteti fizik ndihmon në zhvillimin e muskujve dhe të kockave. Ai kontribuon gjithashtu në ruajtjen e një peshe të shëndetshme dhe në përmirësimin e gjendjes fizike. Për këtë arsye, institucionet shëndetësore këshillojnë që fëmijët të jenë aktivë çdo ditë.* *Teksti B* *Emi mendon se aktiviteti fizik nuk është shumë i rëndësishëm për fëmijët. Sipas saj, koha e lirë mund të kalohet më mirë duke luajtur lojëra elektronike, duke parë video ose duke përdorur telefonin. Ajo thotë se sporti i lodh fëmijët dhe se nuk sjell ndonjë përfitim të veçantë. Emi tregon se pas mësimit preferon të qëndrojë në shtëpi dhe të luajë online me shoqet e saj. Ajo mendon se kjo është më argëtuese sesa të luajë*

	volejboll, basketboll ose të merret me aktivitete të tjera fizike. Për këtë arsye, Emi beson se fëmijët nuk kanë nevojë të merren çdo ditë me sport. ***Prezantimi*** Mësuesi paraqitet para klasës me një kapelë ose simbol të një detektivi dhe pyet: *A duhet t'i besojmë çdo informacioni që dëgjojmë ose lexojmë?* Nxënësit japin mendimet e tyre. Më pas mësuesi u thotë: *Sot do të bëhemi detektivë të informacionit. Detektivi nuk pyet vetëm "Çfarë thuhet?", por edhe "Kush e thotë?", "Si e di?" dhe "Pse po ma thotë?".* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Leximi dhe reagimi i parë* Nxënësit lexojnë të dyja tekstet. Mësuesi pyet: - Cilin tekst do të besonit më shumë? - Pse? Nxënësit japin përgjigje spontane. Zakonisht përgjigjet do të jenë të ndryshme. *Hapi 2: Katër pyetjet e detektivit* Në tabelë vendosen katër karta të mëdha: - Kush e thotë? - Çfarë provash jep? - Cilat janë faktet? - Cili është qëllimi i mesazhit? Klasa punon së bashku. Për secilin tekst nxënësit kërkojnë përgjigjet. *Teksti A*

	- Kush e thotë? → OBSH - Çfarë provash jep? → Përmenden studime. - Cilat janë faktet? → Fëmijët e moshës 5–17 vjeç duhet të kryejnë të paktën 60 minuta aktivitet fizik në ditë. - Qëllimi? → Të informojë. *Teksti B* - Kush e thotë? → Një shok. - Çfarë provash jep? → Asnjë. - Cilat janë faktet? → Nuk jepen fakte. - Qëllimi? → Të shprehë një opinion. *Hapi 3: Gjykata e informacionit* Klasa ndahet në grupe. Çdo grup merr një kartë me një pohim. P.sh.: - Pirja e ujit ndihmon organizmin. - Të gjitha lojërat elektronike janë të dëmshme. - Fëmijët duhet të flenë 8–10 orë. Detyra e grupit nuk është të thotë nëse pohimi është i vërtetë apo i gabuar. Detyra është të bëjë katër pyetjet e detektivit: - Kush e thotë? - Ku mbështetet? - Cilat janë faktet? - Cili është qëllimi?

	Hapi 4: Vendimi Çdo grup paraqet rastin e vet. Në fund klasa vendos: - Mjaftueshëm i besueshëm. - Duhet verifikuar më tej. - Nuk ka prova të mjaftueshme. Nxënësit duhet të argumentojnë vendimin e tyre. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: *Cila pyetje ju ndihmoi më shumë për të kuptuar nëse informacioni ishte i besueshëm?* Nxënësit kuptojnë se besueshmëria nuk varet vetëm nga ajo që thuhet, por edhe nga *burimi, provat, faktet dhe qëllimi i mesazhit.* ***Produkti*** Secili nxënës plotëson fletën e detektivit, sipas pikave më poshtë: - Informacioni: _____ - Kush e thotë? _____ - Çfarë provash jep? _____ - Cilat janë faktet? _____ - Cili është qëllimi? _____ - A më duket i besueshëm? Pse? _____
Nxënësi sugjeron përmirësime për mënyrën e paraqitjes së një mesazhi që dëgjon.	**Veprimtaria "Këshilltari i folësit"** Mësuesi lexon me zë të lartë mesazhin:

	Përshëndetje nxënës! Sot dua t'ju flas për rëndësinë e mbajtjes së pastër të mjedisit. Çdo ditë në rrugë, në parqe apo pranë shkollave mund të shohim mbeturina të hedhura në vende të papërshtatshme. Këto mbeturina jo vetëm që e bëjnë mjedisin të duket i shëmtuar, por mund të dëmtojnë edhe bimët, kafshët dhe shëndetin e njerëzve. Secili prej nesh mund të japë një ndihmë të vogël. Kur përdorim një shishe plastike, një qese ose një ambalazh ushqimi, duhet ta hedhim në koshin e plehrave. Gjithashtu, mund të marrim pjesë në nisma pastrimi në lagje ose në shkollë dhe të kujdesemi që mjediset ku luajmë e mësojmë të mbeten të pastra. *Le të tregojmë se jemi qytetarë të përgjegjshëm. Duke mbajtur pastër mjedisin sot, ne ndihmojmë që nesër të jetojmë në një vend më të shëndetshëm dhe më të bukur për të gjithë.* ***Prezantimi*** Mësuesi u thotë nxënësve: *Imagjinoni se personi që dha këtë mesazh ju ka kërkuar ndihmë. Ai dëshiron që mesazhi i tij të dëgjohet me më shumë vëmendje dhe të kuptohet më mirë nga bashkëmoshatarët tuaj. Ju do të jeni këshilltarët e tij.* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Dëgjo dhe reago* Nxënësit dëgjojnë mesazhin. Mësuesi pyet: - Çfarë kuptuat nga mesazhi? - Cila ishte ideja kryesore? - A ju tërhoqi vëmendjen? Nxënësit japin mendimet e para. *Hapi 2: Çfarë funksionon mirë?*

	Në dyshe nxënësit diskutojnë: - Cila pjesë e mesazhit ishte e qartë? - Çfarë ishte e lehtë për t'u kuptuar? - Pse? Më pas ndajnë përgjigjet me klasën. *Hapi 3: Si mund të përmirësohet?* Mësuesi i orienton nxënësit drejt elementeve të paraqitjes: - A do të ndihmonte një shembull konkret? - A do të ishte më interesant nëse folësi do të bënte një pyetje? - A mungon ndonjë informacion? - A mund të përdoren fjalë më tërheqëse? - A do të ishte më bindës nëse jepte një fakt ose statistikë? Nxënësit punojnë në grupe dhe shkruajnë 2–3 sugjerime. *Hapi 4: Rindërto mesazhin* Secili grup zgjedh një sugjerim dhe përmirëson mesazhin. P.sh. nga: "*Mos hidhni mbeturina në mjedis.*", në: "*A e dini se një shishe plastike mund të qëndrojë në natyrë për qindra vjet? Prandaj, mos hidhni mbeturina në mjedis dhe përdorni koshat e plehrave*". ***Diskutimi*** Grupet prezantojnë versionet e tyre. Klasa diskuton: - Cili version është më i qartë? - Cili tërheq më shumë vëmendjen?

	- Cili është më bindës? ***Produkti*** Çdo nxënës shkruan: *Një element që do ta përmirësoja në mesazh është _____. Unë do ta ndryshoja kështu: _____.*
Nxënësi tregon një ngjarje personale, duke renditur episodet me radhë dhe duke përshkruar ndjesitë ose mendimet e veta.	**Veprimtaria "Një kujtim që nuk e harroj"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi tregon shkurtimisht një ngjarje personale: *Vitin e kaluar mora pjesë në një konkurs. Në fillim isha shumë i emocionuar sepse nuk e dija si do të paraqitesha. Kur filloi konkursi, u ndjeva më i sigurt. Në fund fitova një çmim dhe u gëzova shumë.* Më pas pyet nxënësit: - Çfarë ndodhi në fillim? - Çfarë ndodhi më pas? - Çfarë ndodhi në fund? - Cilat ndjenja u shprehën gjatë rrëfimit? Nxënësit evidentojnë se ngjarja është treguar sipas radhës së ndodhive dhe se folësi ka përshkruar edhe emocionet e veta. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Zgjedhja e ngjarjes* Mësuesi u kërkon nxënësve të mendojnë për një ngjarje që kanë përjetuar vetë. Mund të jetë: - dita e parë në shkollë; - një ekskursion;

- një festë ditëlindjeje;
- një garë sportive;
- një vizitë interesante;
- një moment kur u ndjenë krenarë, të lumtur ose të shqetësuar.

Nxënësit zgjedhin individualisht ngjarjen që do të tregojnë.

Hapi 2: Rruga e ngjarjes

Mësuesi vizaton në tabelë një shteg me tri ndalesa: *Fillimi → Më pas → Në fund*

Nxënësit plotësojnë në fletë:

- Çfarë ndodhi në fillim?
- Çfarë ndodhi më pas?
- Si përfundoi ngjarja?

Mësuesi kujton se duhet të përzgjidhen vetëm episodet më të rëndësishme.

Hapi 3: Shto emocionet

Pasi kanë renditur episodet, nxënësit rikthehen te secila pjesë dhe plotësojnë:

- Si u ndjeva?
- Çfarë mendova në atë moment?

P.sh.

Episodi	**Si u ndjeva?**
Hyra për herë të parë në sallën e konkursit.	I emocionuar dhe pak i shqetësuar.
Fillova të përgjigjesha.	Më i sigurt.
U shpalla fitues.	Shumë i lumtur dhe krenar.

	Hapi 4: Tregimi në dyshe Nxënësit tregojnë ngjarjen në dyshe. Shoku ose shoqja dëgjon dhe kontrollon: - A u tregua ngjarja sipas radhës? - A u përshkruan ndjenjat? - A ishte e qartë se çfarë ndodhi? Më pas jep një sugjerim për përmirësim. *Hapi 5: Tregimi para klasës* Disa nxënës tregojnë ngjarjen para klasës. Mësuesi i nxit të përdorin shprehje si: - Në fillim... - Më pas... - Pas pak... - Në fund... - U ndjeva... - Mendova se... ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë e bën një ngjarje personale interesante për dëgjuesin? - Pse është e rëndësishme të tregojmë edhe ndjenjat tona dhe jo vetëm atë që ndodhi? Nxënësit arrijnë në përfundimin se një rrëfim bëhet më i gjallë kur përveç ngjarjeve përfshin edhe përjetimet e personit që e tregon.

	Produkti Një rrëfim gojor ose me shkrim i një ngjarjeje personale, ku episodet paraqiten sipas rendit kronologjik dhe shoqërohen me ndjesitë ose mendimet e nxënësit.
Nxënësi përshkruan një person, vend ose ngjarje, duke përdorur fjalë që japin detaje dhe e ndihmojnë dëgjuesin të krijojë një përfytyrim të qartë në mendje.	**Veprimtaria "Pikturo me fjalë"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi lexon dy përshkrime të shkurtra: - *Përshkrimi A: Parku ishte i bukur.* - *Përshkrimi B: Parku ishte i mbushur me pemë të larta, shtigje të pastra dhe lule shumëngjyrëshe që lëkundeshin nga era e lehtë.* Mësuesi pyet: - Në cilin përshkrim e përfytyruat më qartë parkun? - Cilat fjalë ju ndihmuan të krijonit figurën në mendje? - Çfarë ndryshimi sollën detajet? Nxënësit diskutojnë dhe arrijnë në përfundimin se përshkrimi bëhet më i qartë kur përdoren fjalë që tregojnë ngjyra, forma, madhësi, tinguj, ndjesi dhe veçori të tjera. Mësuesi shpjegon: *Kur përshkruajmë, ne përpiqemi të krijojmë një pamje në mendjen e dëgjuesit. Sa më shumë detaje të rëndësishme të japim, aq më i qartë bëhet përfytyrimi.* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Kutia e misterit* Mësuesi paraqet një fotografi. Një nxënës e sheh fotografinë pa ua treguar të tjerëve. Detyra e tij është ta përshkruajë sa më saktë. Nuk lejohet të tregojë emrin e objektit, vendit ose personit. P.sh.:

	Në vend të: - Është një plazh. duhet të thotë: - Ka rërë të nxehtë, ujë të kaltër dhe valë që përplasen lehtë në breg. Nxënësit e tjerë përpiqen të gjejnë se çfarë po përshkruhet. *Hapi 2: Pasuro përshkrimin* Mësuesi shkruan në tabelë një fjali të thjeshtë: *Sheshi ishte plot njerëz.* Në grupe, nxënësit duhet ta pasurojnë përshkrimin duke shtuar detaje. P.sh.: *Sheshi ishte plot njerëz që lëviznin në drejtime të ndryshme. Dëgjoheshin zëra, të qeshura dhe muzikë, ndërsa flamujt valëviteshin mbi turmën.* Grupet lexojnë variantet e tyre dhe klasa diskuton se cili krijon përfytyrimin më të qartë. *Hapi 3: Gazetari i kujtesës* Nxënësit zgjedhin një nga temat: - një person që admirojnë; - vendi i tyre i preferuar; - një ngjarje që u ka lënë mbresa. Ata përgatiten për 2–3 minuta. Mësuesi u kujton të përdorin ngjyra, forma, madhësi, tinguj, aroma, ndjenja. *Hapi 4: Përshkrimi gojor* Nxënësit prezantojnë përshkrimet e tyre. Ndërsa dëgjojnë, shokët plotësojnë një fletë të vogël: - Çfarë arrita të përfytyroj? - Cili detaj më ndihmoi më shumë?

	Kjo i ndihmon të kuptojnë nëse përshkrimi ishte mjaftueshëm i qartë. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Cili detaj ju ndihmoi më shumë të krijonit një figurë në mendje? - A mjafton të thuash "i bukur", "i madh", "interesant"? - Si mund ta bëjmë një përshkrim më të gjallë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se përshkrimi bëhet më i qartë kur përdoren detaje konkrete dhe fjalë që aktivizojnë imagjinatën e dëgjuesit. ***Produkti*** Çdo nxënës realizon një përshkrim (me gojë) të një personi, vendi ose ngjarjeje, duke përdorur detaje të mjaftueshme që dëgjuesi të krijojë një përfytyrim të qartë në mendje.
Nxënësi bën një prezantim të shkurtër për një temë të caktuar, duke dhënë informacion të qartë dhe të organizuar për dëgjuesit.	**Veprimtaria "Fol për një minutë"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet para klasës një prezantim shumë të shkurtër: *Sot do t'ju flas për librin. Libri është një burim i rëndësishëm dijesh. Ai na ndihmon të mësojmë gjëra të reja, të pasurojmë fjalorin dhe të zhvillojmë imagjinatën. Për këtë arsye, leximi i rregullt është një zakon i dobishëm për çdo nxënës.* Pas dëgjimit, mësuesi pyet: - A ishte e qartë tema? - A u kuptua ideja kryesore? - Në çfarë radhe u paraqit informacioni? Nxënësit vërejnë se prezantimi kishte një temë të qartë, disa informacione kryesore dhe një përfundim.

	Mësuesi evidenton në tabelë: *Një prezantim i shkurtër përmban:* - hyrjen (tema); - informacionin kryesor; - përfundimin. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Zgjedhja e temës* Mësuesi vendos në tabelë disa tema të përshtatshme për moshën: - Libri im i preferuar - Një sport që më pëlqen - Një kafshë shtëpiake - Një vend që kam vizituar - Pse është i rëndësishëm uji? - Hobi im Nxënësit zgjedhin një temë. *Hapi 2: Organizimi i ideve* Përpara se të flasin, nxënësit plotësojnë një skemë të thjeshtë. Tema: _____ Çfarë është?_____ Dy ose tri informacione kryesore: _____ *Përfundimi:* Mësuesi u kujton se prezantimi nuk duhet të jetë një listë faktesh, por një rrjedhë e qartë idesh.

	Hapi 3: Prova e prezantimit Nxënësit punojnë në dyshe. Secili prezanton temën për rreth një minutë. Shoku ose shoqja dëgjon dhe kontrollon: - A u tha qartë tema? - A u dhanë informacione të kuptueshme? - A kishte fillim, zhvillim dhe përfundim? - A ishte prezantimi i organizuar? Më pas jep një sugjerim për përmirësim. *Hapi 4: Prezantimi para klasës* Disa nxënës prezantojnë para klasës. Mësuesi i nxit të përdorin shprehje organizuese si: - Sot do t'ju flas për... - Së pari... - Gjithashtu... - Një fakt interesant është... - Në përfundim... Këto i ndihmojnë të organizojnë më mirë informacionin. ***Reflektimi*** Pas prezantimeve, mësuesi pyet: - Cili prezantim ishte më i lehtë për t'u ndjekur? - Çfarë e bëri atë të qartë? - Pse është e rëndësishme që informacioni të paraqitet i organizuar?

	Nxënësit arrijnë në përfundimin se dëgjuesit e kuptojnë më lehtë mesazhin kur informacioni paraqitet në mënyrë të qartë, të shkurtër dhe të organizuar. ***Produkti*** Një prezantim gojor 1-2 minuta, me: - temë të qartë; - informacion të organizuar; - përfundim të shkurtër; në mënyrë që dëgjuesit ta ndjekin dhe ta kuptojnë lehtësisht.
Nxënësi udhëzon se si përdoret diçka, duke ndjekur hapat me radhë dhe duke përdorur shembuj të thjeshtë.	**Veprimtaria "Eksperti i klasës"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet një objekt të njohur për nxënësit, p.sh., një mprehëse lapsash, një termus, një elektrik dore ose një aplikacion të thjeshtë mësimor. Pa dhënë shpjegime, mësuesi pyet: - Nëse dikush nuk e ka përdorur kurrë këtë objekt, çfarë do t'i tregonit? - A mjafton t'i themi vetëm emrin? - Në çfarë radhe duhet t'i japim udhëzimet? Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi demonstron dy mënyra udhëzimi: *Mënyra e parë: Mbill lulen. Ujite. Kujdesu për të.* *Mënyra e dytë: Në fillim, mbush vazon me dhe dhe hap një gropë të vogël në mes. Vendos farën ose fidanin në gropë dhe mbuloje me dhe. Më pas ujite me pak ujë dhe vendose vazon në një vend ku merr dritë. Kujdesu ta ujitësh rregullisht që bima të rritet.*

	Klasa diskuton: - Cili udhëzim ishte më i qartë? - Pse? - Çfarë e ndihmoi dëgjuesin ta kuptonte procesin? Nxënësit arrijnë në përfundimin se udhëzimet duhet të jenë të renditura sipas radhës dhe të shoqërohen me shpjegime të qarta. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Zgjedh një objekt ose veprim* Çdo nxënës zgjedh një objekt ose proces të njohur. P.sh.: - Si përdoret një mprehëse? - Si mbillet një farë luleje? - Si krijohet një dokument i ri në kompjuter? - Si merret një libër në bibliotekë? *Hapi 2: Rendit hapat* Nxënësit shkruajnë veprimet kryesore, secilën në një fletë. Më pas i vendosin sipas rendit të saktë. P.sh., për mbjelljen e një luleje: - Mbush vazon me dhe. - Hap një gropë të vogël. - Vendos farën. - Mbuloje me dhe. - Ujit lehtë.

	Nxënësit kontrollojnë nëse mungon ndonjë hap. *Hapi 3: Shto fjalët orientuese* Mësuesi shkruan në tabelë: - Së pari... - Më pas... - Pastaj... - Në fund... Nxënësit i përdorin këto shprehje për të lidhur hapat. Mësuesi thekson se këto fjalë e ndihmojnë dëgjuesin të ndjekë më lehtë procesin. *Hapi 4: Udhëzo shokun* Nxënësit punojnë në dyshe. Njëri jep udhëzime për të përdorur një pajisje elektronike, ndërsa tjetri dëgjon dhe kontrollon: - A u dhanë hapat sipas radhës? - A ishin udhëzimet të qarta? - A u përdorën shembuj ose shpjegime të thjeshta? - A mund ta kryente dikush procesin vetëm duke dëgjuar këto udhëzime? Në fund jepen sugjerime për përmirësim. *Hapi 5: Sfida "Mungon një hap"* Disa nxënës prezantojnë udhëzimet para klasës. Mësuesi ose shokët përpiqen të zbulojnë: - A mungon ndonjë hap? - Çfarë do të ndodhte nëse ai hap do të lihej jashtë?

	Kjo i ndihmon nxënësit të kuptojnë rëndësinë e renditjes logjike. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë e bën një udhëzim të qartë? - Pse duhet të ndjekim rendin e hapave? - Si na ndihmojnë shembujt gjatë udhëzimit? Nxënësit kuptojnë se një udhëzim i mirë duhet të jetë i qartë, i renditur dhe i lehtë për t'u zbatuar. **Produkti** Çdo nxënës paraqet gojarisht një udhëzim të shkurtër për përdorimin e një objekti ose kryerjen e një veprimi: - duke renditur hapat sipas radhës; - duke përdorur ndajfolje (së pari, më pas, në fund); - duke dhënë shembuj ose sqarime të thjeshta që ndihmojnë dëgjuesin ta kuptojë procesin.
Nxënësi harton një njoftim të thjeshtë, duke përfshirë informacionin e nevojshëm për t'u kuptuar nga dëgjuesi.	**Veprimtaria "Mungon informacioni!"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet në tabelë njoftimin: *Njoftim:* Të premten do të zhvillohet një aktivitet. Të gjithë nxënësit janë të ftuar të marrin pjesë. Më pas pyet: - Çfarë aktiviteti do të zhvillohet? - Ku do të zhvillohet? - Në çfarë ore?

	- Kush mund të marrë pjesë? - Kujt i drejtohet njoftimi? Nxënësit kuptojnë se njoftimi nuk jep informacion të mjaftueshëm. Mësuesi shpjegon se një njoftim duhet t'u përgjigjet pyetjeve: *Çfarë? Kur? Ku? Kush? Për kë?* Në tabelë paraqitet një njoftim i plotë dhe nxënësit krahasojnë të dyja variantet. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Lexo dhe zbulo informacionin* Nxënësit lexojnë disa njoftime të shkurtra të përgatitura nga mësuesi. P.sh.: - njoftim për një aktivitet sportiv; - njoftim për një konkurs gjuhe; - njoftim për një vizitë në muze. Për secilin njoftim identifikojnë: - Çfarë njoftohet? - Kur zhvillohet? - Ku zhvillohet? - Kujt i drejtohet? *Hapi 2: Rregullo njoftimin* Mësuesi shpërndan njoftime të paplota. P.sh.: *Njoftim:* Të martën do të zhvillohet një konkurs. Ju mirëpresim të merrni pjesë. Në grupe, nxënësit shtojnë informacionin që mungon. Ata diskutojnë:

	- Çfarë duhet të dijë një person që lexon njoftimin? - Çfarë informacioni mungon? Grupet paraqesin variantet e tyre. *Hapi 3: Harto njoftimin* Mësuesi paraqet situatën: *Klasa juaj do të organizojë një panair libri për nxënësit e shkollës.* Nxënësit hartojnë individualisht një njoftim. Para se të fillojnë, klasa përgatit një listë kontrolli: - Titulli - Aktiviteti - Data - Ora - Vendi - Kujt i drejtohet - Informacion i qartë dhe i shkurtër *Hapi 4: Lexo dhe kontrollo* Nxënësit shkëmbejnë njoftimet me një shok. Dëgjuesi kontrollon: - A kuptohet menjëherë mesazhi? - A ka të gjitha informacionet e nevojshme? - A është i shkurtër dhe i qartë? Në fund dëgjuesi jep një sugjerim për përmirësim. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet:

	- Cili ishte informacioni më i rëndësishëm që nuk duhet të mungojë në një njoftim? - Pse njoftimet duhet të jenë të shkurtra dhe të qarta? - Si e kuptojmë nëse një njoftim është i plotë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se një njoftim është i dobishëm vetëm kur përmban të gjitha të dhënat e nevojshme dhe paraqitet në mënyrë të qartë. ***Produkti*** Çdo nxënës harton një njoftim të shkurtër për një aktivitet shkollor, duke përfshirë: *titullin; aktivitetin; datën dhe orën; vendin; grupin të cilit i drejtohet njoftimi;* në mënyrë që mesazhi të kuptohet lehtësisht nga lexuesi ose dëgjuesi.
Nxënësi shpreh argumente të thjeshta për të mbështetur një mendim ose një qëndrim.	**Veprimtaria "Zgjidh një anë"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet një situatë të afërt me përvojën e nxënësve: *A duhet të lejohen telefonat celularë gjatë pushimit në shkollë?* Nxënësit përgjigjen spontanisht: - Po. - Jo. Mësuesi shkruan në tabelë dy fjali: - *Jam dakord sepse kështu mendoj.* - *jam dakord sepse telefoni më ndihmon të komunikoj me prindërit dhe ta përdor për qëllime të dobishme.* Më pas pyet: - Cila përgjigje është më bindëse?

	- Pse? Nxënësit kuptojnë se një mendim bëhet më i fortë kur shoqërohet me arsye dhe shembuj. Mësuesi shpjegon: *Kur shprehim një qëndrim, nuk mjafton të themi vetëm "po" ose "jo". Duhet të tregojmë pse mendojmë kështu.* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Pozicionohu* Në dy anët e klasës vendosen tabelat: - *Jam dakord* - *Nuk jam dakord* Nxënësit zgjedhin anën që përfaqëson mendimin e tyre. *Hapi 2: Gjej argumentet* Nxënësit punojnë me grupin e tyre. Secili grup duhet të gjejë të paktën dy arsye që mbështesin qëndrimin e zgjedhur. Mësuesi i orienton me pyetje: - Çfarë përfitimi ka? - Çfarë problemi mund të sjellë? - A keni ndonjë shembull nga përvoja juaj? Nxënësit i shkruajnë argumentet në fletë. *Hapi 3: Argumenti më bindës* Çdo grup zgjedh argumentin që e konsideron më të fortë. Përfaqësuesi i grupit e paraqet para klasës duke përdorur shprehje si: - Unë mendoj se...

	- Jam dakord sepse... - Një arsye është... - Për shembull... *Hapi 4: Karrigia e nxehtë* Një nxënës ulet në "karrigen e nxehtë" dhe paraqet mendimin e tij. Shokët i bëjnë pyetje: - Pse mendon kështu? - A mund të japësh një shembull? - Çfarë do t'i thoshe dikujt që mendon ndryshe? Nxënësi përpiqet të mbështesë qëndrimin e vet me argumente të thjeshta. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë e bën një argument bindës? - A mjafton të themi vetëm mendimin tonë? - Si na ndihmojnë shembujt për të mbështetur një qëndrim? Nxënësit arrijnë në përfundimin se një qëndrim bëhet më i qartë dhe më bindës kur mbështetet me arsye dhe shembuj.
Nxënësi identifikon pikat e forta dhe të dobëta të të folurit e tij, si dhe propozon strategji për ta përmirësuar komunikimin.	**Veprimtaria "Pasqyra e folësit"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi zhvillon një bisedë të shkurtër me klasën: - A ka ndodhur që gjatë një prezantimi të harroni çfarë donit të thoshit? - A ju ka ndodhur të flisni shumë shpejt?

	- A e keni pasur të vështirë të flisni para të tjerëve? Nxënësit ndajnë përvoja të ndryshme. Mësuesi shpjegon se çdo folës ka pika të forta dhe fusha që mund të përmirësojë. Ashtu si sportistët analizojnë ndeshjet e tyre për t'u përmirësuar, edhe ne mund të analizojmë mënyrën si flasim. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Mini-prezantimi* Mësuesi u jep nxënësve tema të njohura: - Sporti im i preferuar - Libri që më ka pëlqyer më shumë - Një vend që kam vizituar - Kafsha ime e preferuar Nxënësit përgatiten për 2-3 minuta për njërën nga temat dhe më pas flasin për rreth një minutë para një grupi të vogël ose para klasës. *Hapi 2: Vëzhgo veten* Ndërsa një nxënës flet, të tjerët dëgjojnë. Më pas çdo nxënës plotëson një fletë vetëvlerësimi: *Gjatë të folurit tim:* - Fola qartë. - E mbajta kontaktin me dëgjuesit. - Përdora fjalë të përshtatshme. - I paraqita idetë me radhë. - Të folurit ishte e kuptueshëm.

	- U ndjeva i sigurt. Nxënësit shënojnë ato që mendojnë se i realizuan mirë. *Hapi 3: Dy yje dhe një dëshirë* Nxënësit punojnë në dyshe. Secili dëgjues i jep shokut: ⭐ Dy pika të forta. Një aspekt që mund të përmirësohet. P.sh. ⭐ Fole qartë. ⭐ E shpjegove mirë temën. Mund të flasësh pak më ngadalë. Mësuesi kujton se komentet duhet të jenë konkrete dhe të sjellshme. *Hapi 4: Plani i përmirësimit* Nxënësit rilexojnë vetëvlerësimin dhe komentet e shokëve. Më pas plotësojnë: - *Pika ime më e fortë është:* - *Aspekti që dua të përmirësoj është:* - *Për ta përmirësuar do të:* P.sh.: - *Do të ushtrohem para pasqyrës.* - *Do të flas më ngadalë gjatë prezantimeve.* - *Do të përgatis paraprakisht pikat kryesore.*

	Hapi 5: Sfida e dytë Pas disa minutash përgatitjeje, disa nxënës provojnë përsëri të flasin duke zbatuar strategjinë që kanë zgjedhur. Klasa diskuton: - Çfarë ndryshoi? - A u përmirësua komunikimi? - Cila strategji funksionoi më mirë? ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Pse është e rëndësishme të njohim pikat tona të forta? - Si na ndihmon vetëvlerësimi? - Cilat strategji mund të përdorim për t'u bërë folës më të mirë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se komunikimi përmirësohet kur jemi të vetëdijshëm për mënyrën si flasim dhe kur punojmë vazhdimisht për ta përmirësuar atë. ***Produkti*** Çdo nxënës harton një *profil personal të folësit*, ku evidenton: - dy pika të forta të të folurit të vet; - një ose dy pika që duhen përmirësuar; - strategjitë konkrete që do të përdorë për të komunikuar më mirë në të ardhmen.

Tabela 3. Shembuj veprimtarish praktike për përmbushjen e rezultateve të të nxënit të kompetencës "Krijimi i teksteve të ndryshme"

Rezultatet e të nxënit	Veprimtaritë praktike
Nxënësi mbledh informacion dhe përmbajtje të rëndësishme për temën, duke përdorur burime të ndryshme tekstesh; përmbledh informacionin; verifikon besueshmërinë e burimeve; regjistron autorin dhe burimin e çdo materiali të marrë nga të tjerët.	**Veprimtaria "Dosja e gazetarit"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet një pyetje: ***Pse duhet të hamë ushqime të shëndetshme?*** Nxënësit japin përgjigje të ndryshme. Mësuesi pyet: - Nga i dini këto informacione? - A janë të gjitha burimet njësoj të besueshme? - Si mund të sigurohemi që informacioni është i saktë? Mësuesi shpjegon se një gazetar ose studiues nuk mjaftohet me një burim të vetëm, por krahason informacione nga burime të ndryshme dhe shënon gjithmonë se nga i ka marrë ato. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Kërkimi i informacionit* Mësuesi shpërndan tri materiale të ndryshme për të njëjtën temë: - një fragment nga një libër shkollor; - një artikull i shkurtër informues; - një poster ose infografik. Nxënësit lexojnë materialet dhe nënvizojnë informacionet që u duken më të rëndësishme. Mësuesi i udhëzon: *Mos nënvizoni gjithçka. Zgjidhni vetëm informacionet që ju ndihmojnë t'i përgjigjeni pyetjes sonë.*

Hapi 2: Mbledhja e fakteve

Çdo grup shkruan në një fletë me tri kolona:

Çfarë mësova?	Nga cili burim?	Kush është autori/institucioni?

Nxënësit plotësojnë tabelën duke shënuar informacionet kryesore dhe burimin përkatës. Mësuesi kalon nga grupi në grup dhe kontrollon nëse nxënësit po regjistrojnë saktë autorin ose institucionin.

Hapi 3: Burimi i besueshëm apo jo?

Mësuesi paraqet dy kartela:

Kartela A: Artikull i publikuar nga Instituti i Shëndetit Publik.

Kartela B: Mesazh anonim në internet: *Mos hani fruta çdo ditë sepse nuk bëjnë mirë.*

Nxënësit diskutojnë:

- Kush e ka shkruar?
- A jep prova?
- A përmendet ndonjë specialist apo institucion?
- Cilit burim do t'i besonit më shumë?

Klasa ndërton bashkërisht kriteret e besueshmërisë.

Hapi 4: Përmbledhja e informacionit

Mësuesi vendos kufizimin: *Mund të përdorni vetëm katër fjali.*

Nxënësit duhet të zgjedhin informacionin më të rëndësishëm nga të gjitha burimet dhe ta përmbledhin me fjalët e tyre. Kjo i detyron të përzgjedhin, jo të kopjojnë.

Hapi 5: Nënshkrimi i gazetarit

	Para se të dorëzojnë punën, nxënësit shtojnë: *Burimet e përdorura:* - Libri... - Artikulli... - Institucioni... Mësuesi shpjegon se kjo tregon se informacioni është marrë nga burime të caktuara dhe nuk është shpikur nga autori. ***Produkti*** Një ***fletë*** me: - informacionin kryesor të përmbledhur; - burimet e përdorura; - autorin ose institucionin përkatës; - një vlerësim të shkurtër se cili burim ishte më i besueshëm dhe pse.
Nxënësi përdor elemente stilistike për të shprehur mendimet, ndjenjat dhe opinionet për një temë.	**Veprimtaria "Ngjyrosi fjalët"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë dy përshkrime për të njëjtën temë. *Përshkrimi 1: Më pëlqen deti. Uji është i kaltër. Më pëlqen të shkoj atje gjatë verës.* *Përshkrimi 2: Deti shtrihet si një qilim i kaltër deri në horizont. Valët lozin me bregun dhe era e freskët më qetëson. Sa herë shkoj atje, ndihem i lirë dhe i lumtur.* Mësuesi pyet: - Cili tekst ju pëlqen më shumë?

- Cili ju ndihmon ta përfytyroni më mirë detin?
- Cilat fjalë ose shprehje e bëjnë më të bukur tekstin e dytë?

Nxënësit evidentojnë shprehje si:

- *si një qilim i kaltër*;
- *valët lozin me bregun*.

Mësuesi shpjegon se kur shkruajmë mund të përdorim krahasime, epitete dhe personifikime për të shprehur më bukur mendimet dhe ndjenjat.

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Zgjedh temën

Mësuesi paraqet disa tema të afërta me përvojën e nxënësve:

- Vendi im i preferuar;
- Stina që më pëlqen më shumë;
- Një ditë që nuk e harroj;
- Shoku ose shoqja ime më e mirë;
- Libri im i preferuar.

Çdo nxënës zgjedh një temë.

Hapi 2: Mbledhja e ideve

Para se të shkruajnë, nxënësit plotësojnë një skemë të thjeshtë.

Tema	Çfarë mendoj për të?	Si ndihem?	Çfarë më kujton?

Mësuesi i nxit të përdorin shqisat dhe emocionet:

	- Çfarë shoh? - Çfarë dëgjoj? - Çfarë ndiej? - Me çfarë mund ta krahasoj? *Hapi 3: Pasurimi i gjuhës* Në tabelë paraqiten disa modele shprehjesh *Krahasime* - si ... - sikur ... *Epitete* - i artë - i qetë - i gjelbër - i freskët *Personifikime ose metafora* - buzëqesh - vallëzon - zgjohet - këndon Nxënësit provojnë t'i përdorin këto modele për temën e tyre. P.sh.: - *Pranvera është si një piktore që mbush natyrën me ngjyra.*

	- *Era vallëzon mes pemëve.* *Hapi 4: Shkrimi i tekstit* Nxënësit hartojnë një tekst të shkurtër (6–8 fjali). Mësuesi i kujton nxënësit se teksti duhet të përmbajë: - mendimin e tyre për temën; - ndjenjat që u ngjall tema; - të paktën dy figura letrare. Gjatë punës, mësuesi ndihmon nxënësit të zëvendësojnë fjalët e zakonshme me shprehje më të pasura. *Hapi 5: Leximi dhe dëgjimi* Nxënësit lexojnë tekstet para klasës. Ndërsa dëgjojnë, shokët shënojnë: - një shprehje që u pëlqeu; - një figurë letrare që krijoi një pamje të qartë ose një emocion. Diskutohet: - Cila shprehje ju bëri më shumë përshtypje? - Cila ju krijoi një figurë në mendje? - Si e ndihmoi figuracioni autorin të shprehte mendimin e vet? ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - A ishte më e lehtë të shprehje mendimin me fjali të zakonshme apo me shprehje figurative? - Si ndikuan krahasimet, epitetet ose personifikimet në tekstin tuaj? - Cila figurë stilistike ju ndihmoi më shumë të shprehni ndjenjat?

	Nxënësit arrijnë në përfundimin se figurat letrare e bëjnë shkrimin më të gjallë, më emocional dhe më tërheqës për lexuesin. ***Produkti*** *Një tekst i shkurtër shprehës (6–8 fjali)* për një temë të zgjedhur, ku nxënësi shpreh mendimet, ndjenjat dhe opinionet e veta duke përdorur krahasime, epitete etj.
Nxënësi harton draftin e një teksti rrëfyes për një ngjarje personale, duke organizuar ngjarjet sipas rendit kronologjik.	**Veprimtaria "Nga kujtimi te drafti"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet titullin: *Një ditë që nuk do ta harroj kurrë.* Më pas pyet nxënësit: - A ju ka ndodhur ndonjëherë diçka që e kujtoni ende me shumë emocione? - Çfarë e bëri atë ditë të veçantë? - Nëse do t'ia tregonit një shoku, nga cila pjesë do ta nisnit rrëfimin? Nxënësit ndajnë shkurtimisht përvoja të ndryshme. Mësuesi shpjegon se një rrëfim nuk është thjesht një listë ngjarjesh. Ai duhet të tregojë qartë *çfarë ndodhi në fillim, më pas dhe në fund,* në mënyrë që lexuesi ta ndjekë lehtësisht ngjarjen. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Zgjedhja e ngjarjes* Nxënësit mendojnë për një ngjarje personale që kanë përjetuar. P.sh.: - dita e parë në një shkollë të re; - një ekskursion; - një konkurs;

- një festë ditëlindjeje;
- një ndeshje sportive;
- një vizitë interesante.

Mësuesi kujton se ngjarja duhet të jetë e qartë dhe e kufizuar në kohë, jo një periudhë e gjatë e jetës së tyre.

Hapi 2: Rruga e ngjarjes

Mësuesi vizaton në tabelë një vijë kohore. *Fillimi → më pas → në fund*

Nxënësit plotësojnë skemën:

Fillimi	**Më pas**	**Në fund**
Çfarë ndodhi?	Çfarë ndodhi më tej?	Si përfundoi ngjarja?

Mësuesi kalon nëpër banka dhe i ndihmon nxënësit të zgjedhin vetëm episodet kryesore.

Hapi 3: Pasurimi i ideve

Pasi kanë renditur ngjarjet në mendje, nxënësit u përgjigjen pyetjeve ndihmëse:

- Ku ndodhi?
- Kush mori pjesë?
- Çfarë bëra unë?
- Çfarë ndodhi papritur?
- Çfarë mësova nga kjo përvojë?

Mësuesi thekson se këto shënime nuk janë ende teksti, por materiali që do t'i ndihmojë të shkruajnë draftin.

Hapi 4: Hartimi i draftit

	Nxënësit shkruajnë draftin e parë të rrëfimit. Mësuesi i kujton të përdorin shprehje kohore, si p.sh.: - Në fillim... - Më pas... - Pas pak... - Papritur... - Në fund... Qëllimi nuk është teksti përfundimtar, por hedhja e ideve në letër sipas rendit të ngjarjeve. *Hapi 5: Rishikimi në dyshe* Nxënësit shkëmbejnë draftet. Çdo nxënës/ lexues kontrollon: - A kuptohet qartë çfarë ndodhi? - A janë ngjarjet të renditura sipas kohës? - A mungon ndonjë episod i rëndësishëm? - A ka pjesë që duhen sqaruar? Më pas jep sugjerime për përmirësim. *Hapi 6: Përmirësimi i draftit* Nxënësit rikthehen te drafti i tyre dhe bëjnë ndryshimet e nevojshme: - shtojnë informacion që mungon; - rregullojnë rendin e ngjarjeve; - përmirësojnë lidhjen mes ngjarjeve. **Reflektimi** Mësuesi pyet:

	- Çfarë ju ndihmoi më shumë për të organizuar rrëfimin? - Pse është e rëndësishme renditja e ngjarjeve? - Si ju ndihmuan komentet e shokut për të përmirësuar draftin? Nxënësit kuptojnë se shkrimi i mirë kalon nëpër disa hapa: planifikim, hartim drafti, rishikim dhe përmirësim. ***Produkti*** *Drafti i një teksti rrëfyes për një ngjarje personale,* ku ngjarjet paraqiten sipas rendit kronologjik dhe shërbejnë si bazë për tekstin përfundimtar.
Nxënësi përmirëson draftin e tekstit, duke shtuar ose hequr fjali dhe duke riorganizuar idetë për të siguruar qartësi dhe koherencë.	**Veprimtaria "Puna e redaktorit"** **Prezantimi i veprimtarisë** Mësuesi paraqet në tabelë një draft të shkurtër: Të shtunën shkova në Berat me klasën. U zgjova herët. Hipëm në autobus. Mbërritëm në Berat. Vizituam kalanë. Mësuesja na tregoi disa gjëra për historinë e saj. Bëmë fotografi. Pastaj hëngrëm drekë. U kthyem në Tiranë. Më pëlqeu ekskursioni. Më pas pyet: - A kuptohet çfarë ndodhi? - A është treguar ngjarja me detaje të mjaftueshme? - A ka fjali që mund të bashkohen? - A mungon ndonjë informacion? - A lidhen mirë idetë me njëra-tjetrën?

	Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi shpjegon se shkrimtarët nuk e lënë tekstin ashtu siç e shkruajnë herën e parë. Ata rikthehen te drafti, e lexojnë, shtojnë informacion kur mungon, heqin pjesë të panevojshme dhe përmirësojnë organizimin e ideve. **Zhvillimi i veprimtarisë** *Hapi 1: Leximi i draftit me "sy redaktori"* Nxënësit rilexojnë draftin e hartuar në orën e mëparshme. Mësuesi u kërkon të mos mendojnë si autorë, por si lexues. Ata nënvizojnë: - pjesët që janë të qarta; - pjesët që kanë nevojë për më shumë informacion; - pjesët që përsëriten ose nuk janë të nevojshme. *Hapi 2: Kontrolli i koherencës* Mësuesi shpërndan një listë kontrolli: - A paraqiten ngjarjet sipas rendit kronologjik? - A kuptohet qartë kalimi nga një ngjarje te tjetra? - A mungon ndonjë ngjarje e rëndësishme? - A ka ide që përsëriten? - A mund të bashkohen disa fjali? Nxënësit kontrollojnë draftin e tyre duke iu përgjigjur pyetjeve. *Hapi 3: Shkëmbimi i draftit* Nxënësit punojnë në dyshe. Secili lexon draftin e shokut dhe plotëson: - Një pjesë që më pëlqeu:

	- Një pjesë që nuk u kuptua plotësisht: - Një sugjerim për përmirësim: Mësuesi kujton se komentet duhet të ndihmojnë autorin dhe jo vetëm të tregojnë gabime. *Hapi 4: Përmirësimi i draftit* Nxënësit rikthehen te drafti i tyre. Ata bëjnë ndryshime konkrete: - shtojnë fjali kur mungojnë detaje të rëndësishme; - heqin fjali që përsëriten; - ndryshojnë rendin e ideve kur ngjarjet nuk paraqiten qartë; - shtojnë fjalë lidhëse si: më pas, ndërkohë, pas pak, në fund etj. Mësuesi i orienton vazhdimisht drejt pyetjes: A do ta kuptonte një lexues që nuk e njeh ngjarjen? *Hapi 5: Krahasimi i dy versioneve* Nxënësit vendosin pranë njëri-tjetrit: - draftin e parë; - draftin e përmirësuar. Ata evidentojnë ndryshimet që kanë bërë dhe diskutojnë: - Çfarë shtova? - Çfarë hoqa? - Pse e bëra këtë ndryshim? **Reflektimi** Mësuesi pyet: - Cili ishte ndryshimi më i rëndësishëm që bëtë?

	- A u bë teksti më i qartë pas rishikimit? - Pse nuk mjafton drafti i parë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se shkrimi është proces dhe se një tekst përmirësohet përmes rishikimit dhe redaktimit. Produkti Versioni i përmirësuar i draftit të tekstit rrëfyes, ku nxënësi ka shtuar, hequr ose riorganizuar ide për ta bërë tekstin më të qartë, më të rrjedhshëm dhe më koherent.
Nxënësi përcakton hapat e ardhshëm për t'u përmirësuar si krijues tekstesh.	**Veprimtaria "Unë si shkrues"** *(Zhvillohet pas përfundimit të një teksti dhe procesit të rishikimit të tij.)* ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi paraqet dy situata: - *Nxënësi A* shkruan një tekst, e dorëzon dhe nuk mendon më për të. - *Nxënësi B* shkruan tekstin, e rilexon, vëren se ku ka vështirësi dhe vendos se çfarë do të përmirësojë në shkrimin e ardhshëm. Mësuesi pyet: - Cili nxënës ka më shumë mundësi të përmirësohet? - A mjafton të dimë çfarë kemi bërë mirë? - Pse është e rëndësishme të dimë çfarë duhet të përmirësojmë? Nxënësit diskutojnë dhe arrijnë në përfundimin se një shkrues i mirë mendon vazhdimisht se si mund të bëhet më i mirë. ***Zhvillimi i veprimtarisë***

	Hapi 1: Rikthehu te teksti yt Nxënësit rilexojnë tekstin që kanë përfunduar. Mësuesi u kërkon të mendojnë si autorë dhe jo si vlerësues. Ata evidentojnë: - pjesën që u pëlqen më shumë; - pjesën që u duk më e vështirë për t'u shkruar; - një pjesë që do të donin ta shkruanin më mirë. *Hapi 2: Pasqyra e shkruesit* Nxënësit plotësojnë fjalitë: - Në këtë tekst arrita të... - Më rezultoi e vështirë të... - Herën tjetër dua të përmirësoj... Mësuesi i orienton të jenë konkretë. P.sh.: Jo: Dua të shkruaj më mirë. Por: Dua të përdor më shumë fjalë përshkruese; dua t'i lidh më mirë paragrafët; dua të shmang përsëritjet. *Hapi 3: Këshilla nga shokët* Nxënësit punojnë në dyshe. Secili lexon tekstin e shokut dhe plotëson: - Një gjë që bëre mirë si shkrues: - Një gjë që mund ta përmirësosh në tekstet e ardhshme: Nxënësit diskutojnë sugjerimet. *Hapi 4: Hapi im i ardhshëm* Mësuesi shpjegon se një synim duhet të jetë i realizueshëm. Nxënësit zgjedhin një objektiv personal.

	P.sh.: - Do të kontrolloj më mirë rendin e ideve. - Do të shtoj më shumë detaje. - Do të rilexoj tekstin para dorëzimit. - Do të përdor fjalor më të pasur. *Hapi 5: Kartela e autorit* Çdo nxënës plotëson kartelën: - Si shkrues, pika ime më e fortë është: - Gjëja që dua të përmirësoj është: - Për ta arritur këtë do të: ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Pse është e rëndësishme të vendosim synime për veten? - Si na ndihmon vetëvlerësimi të shkruajmë më mirë? - A përmirësohet një autor vetëm duke shkruar apo edhe duke reflektuar mbi shkrimin e tij? Nxënësit arrijnë në përfundimin se përmirësimi si shkrues është një proces i vazhdueshëm që kërkon reflektim, vetëvlerësim dhe vendosjen e objektivave konkrete. ***Produkti*** *Një plan personal për përmirësimin e shkrimit,* ku nxënësi identifikon: - pikat e forta; - aspektet që duhen përmirësuar; hapat konkretë që do të ndërmarrë në shkrimet e ardhshme.

Tabela 4. Shembuj veprimtarish praktike për përmbushjen e rezultateve të të nxënit të kompetencës "Përdorimi i drejtë i gjuhës"

Rezultatet e të nxënit	Veprimtaritë praktike
Nxënësi argumenton pse një fjalë i përket një klase të caktuar, si p.sh., pse është emër ose pse është mbiemër.	**Veprimtaria "Avokati i fjalës"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë fjalinë: *Vajza e vogël lexoi një libër interesant.* Më pas nënvizon fjalët: *vajza* dhe *e vogël*. Pyet nxënësit: - Cila prej këtyre fjalëve është emër? - Cila është mbiemër? - Si e kuptuat? Zakonisht nxënësit japin përgjigjen e saktë, por mësuesi vijon: *Po sikur të mos mjaftonte vetëm të jepnim përgjigjen? Si mund ta bindnim dikë se fjala "vajza" është emër dhe fjala "e vogël" është mbiemër?* Nxënësit japin arsyetime. Mësuesi shpjegon se sot nuk do të mjaftohen vetëm me klasifikimin e fjalëve, por do të duhet të argumentojnë zgjedhjen e tyre. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Gjej provën* Mësuesi shkruan në tabelë fjalitë: - Shqiponja fluturon lart. - Lulja e kuqe zbukuron kopshtin. - Djali vrapon shpejt. - Qielli i kthjellët dukej i bukur.

	Nxënësit punojnë në dyshe. Ata zgjedhin një fjalë dhe plotësojnë: - Fjala: _____ - Klasa e fjalës: _____ - E di që është _____ sepse _____. P.sh.: *Fjala "djali" është emër sepse emërton një frymor. Fjala "e kuqe" është mbiemër sepse tregon një cilësi të lules.* *Hapi 2: Gjyqi i fjalëve* Mësuesi shkruan në tabelë disa fjalë: deti, i thellë, fëmijë, i qeshur, mali, e gjatë Një nxënës luan rolin e "avokatit të fjalës" dhe duhet të bindë klasën pse fjala i përket asaj klase. P.sh.: *Fjala "i thellë" është mbiemër sepse tregon një cilësi të një emri. Mund të themi: det i thellë, pus i thellë.* *Hapi 3: Ndrysho fjalinë* Mësuesi shkruan: *Mali ishte i lartë.* Pyet: - Cila është fjala që emërton një send/vend? - Cila është fjala që përshkruan malin? Më pas nxënësit krijojnë fjali të reja me të njëjtat fjalë. Qëllimi është të kuptojnë klasën e fjalës në fjali dhe jo vetëm ta thonë klasën e saj. *Hapi 4: Sfida "Pse?"* Mësuesi tregon një fjalë. Nxënësit nuk lejohen të përgjigjen vetëm: *"Është emër."* Ose "*Është mbiemër."* Ata duhet të shtojnë domosdoshmërisht: *"...sepse..."* P.sh.:

	X Libër është emër. ✓ Libër është emër sepse emërton një send. X I bukur është mbiemër. ✓ I bukur është mbiemër sepse tregon një cilësi të emrit. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë është më e vështirë: të gjesh klasën e fjalës apo ta argumentosh atë? - Pse duhet të japim prova për përgjigjen tonë? - Si na ndihmon argumentimi të kuptojmë më mirë klasat e fjalëve? Nxënësit arrijnë në përfundimin se njohja e klasave të fjalëve nuk mjafton; duhet të jenë në gjendje të shpjegojnë dhe argumentojnë pse një fjalë i përket një klase të caktuar. *Produkti* Çdo nxënës plotëson një fletë pune me fjalë të ndryshme dhe për secilën shkruan: - klasën e fjalës; - arsyetimin përkatës. P.sh. - Fjala: *ylli* - Klasa: emër - Arsyetimi: *Është emër sepse emërton një trup qiellor.* - Fjala: *i ndritshëm* - Klasa: mbiemër

	- Arsyetimi**:** *Është mbiemër sepse tregon një cilësi të emrit.*
Nxënësi argumenton pse një emër është i përveçëm ose pse është i përgjithshëm.	**Veprimtaria "Kartat e identitetit"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë dy fjali: - *Arta lexon çdo mbrëmje.* - *Vajza lexon çdo mbrëmje.* Më pas pyet: - Cili emër tregon një person të caktuar? - Cili mund të përdoret për shumë persona? Nxënësit japin përgjigjet e tyre. Mësuesi vijon: Pse *Arta* është emër i përveçëm? Pse *vajza* është emër i përgjithshëm? Mësuesi thekson se nuk do të mjaftohen vetëm me klasifikimin e emrave, por do të argumentojnë zgjedhjen e tyre duke u mbështetur në kuptimin e fjalës. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Emri i vetëm apo grupi?* Mësuesi shpërndan kartela me emra të ndryshëm: - Tirana - qytet - Drini - lumë - Shqipëria - shtet

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
- Bora
- vajzë
- Tomori
- mal
Nxënësit punojnë në grupe. Ata i ndajnë kartelat në dy kolona:
<table>
<tr><th>Emra të përveçëm</th><th>Emra të përgjithshëm</th></tr>
<tr><td></td><td></td></tr>
</table>
Por detyra nuk mbaron këtu. Për çdo kartelë duhet të plotësojnë: “Është emër i përveçëm sepse...”
Ose “Është emër i përgjithshëm sepse...”
Hapi 2: Mbroje zgjedhjen tënde
Çdo grup zgjedh dy kartela. Një përfaqësues del para klasës dhe argumenton. P.sh.:
- Tirana është emër i përveçëm sepse emërton një qytet të caktuar dhe jo çdo qytet.
- Qytet është emër i përgjithshëm sepse përdoret për shumë qytete të ndryshme.
Mësuesi kërkon gjithmonë përdorimin e fjalës sepse.
Hapi 3: Gjej çiftin
Mësuesi shkruan në tabelë:
- mal
- lumë
- shkollë
- qytet
- djalë
</td>
</tr>
</table>

	Nxënësit duhet të gjejnë një emër të përveçëm që lidhet me secilin. P.sh.: - mal → Tomori - lumë → Drini - qytet → Tirana - shkollë → "Fan Noli" - djalë → Erblini Më pas argumentojnë: *"Tomori është emër i përveçëm sepse emërton një mal të caktuar."* *Hapi 4: Sfida "Pse?"* Mësuesi tregon një emër. Nxënësi nuk lejohet të përgjigjet vetëm: Është emër i përgjithshëm. *Ose* Është emër i përveçëm. Ai duhet të japë arsyetimin e plotë. P.sh.: - Shqipëria është emër i përveçëm sepse emërton një shtet të caktuar. - Shtet është emër i përgjithshëm sepse përdoret për shumë shtete. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë ju ndihmoi më shumë për të dalluar llojin e emrit? - A mjafton të shohim shkronjën e madhe? - Pse duhet të mendojmë për kuptimin e fjalës? Nxënësit arrijnë në përfundimin se dallimi nuk bëhet vetëm nga mënyra si shkruhet fjala, por nga fakti nëse ajo emërton një qenie, vend ose send të veçantë apo një grup të tërë. ***Produkti*** Çdo nxënës plotëson një fletë pune:

<table>
<tr><td></td><td>
<table>
<tr><th>Emri</th><th>Lloji</th><th>Arsyetimi</th></tr>
<tr><td>Shqipëria</td><td>Emër i përveçëm</td><td>Emërton një shtet të caktuar.</td></tr>
<tr><td>Shtet</td><td>Emër i përgjithshëm</td><td>Përdoret për shumë shtete.</td></tr>
<tr><td>Drini</td><td>Emër i përveçëm</td><td>Emërton një lumë të caktuar.</td></tr>
<tr><td>lumë</td><td>Emër i përgjithshëm</td><td>Përdoret për shumë lumenj.</td></tr>
</table>

Në këtë mënyrë nxënësi jo vetëm identifikon llojin e emrit, por argumenton pse ai është i përveçëm ose i përgjithshëm.</td></tr>
<tr><td>Nxënësi përdor saktë në fjali emra në numrin njëjës dhe në numrin shumës, si dhe dallon ndryshimet në fjali, kur ndryshon numrin e emrit.</td><td>Veprimtaria “Çfarë ndryshoi?”
Prezantimi i veprimtarisë
Mësuesi shkruan në tabelë dy fjali:
- Në oborr po luan një fëmijë.
- Në oborr po luajnë disa fëmijë.
Më pas pyet:
- Cila fjalë ndryshoi?
- Çfarë ndodhi me emrin?
- A mbeti e njëjtë pjesa tjetër e fjalisë?
- Pse folja nuk është më “luan”, por “luajnë”?
Nxënësit vërejnë se kur emri kalon nga njëjësi në shumës, ndryshojnë edhe fjalë të tjera në fjali. Mësuesi shpjegon se do të zbulojnë se si ndryshon kuptimi dhe ndërtimi i fjalisë kur ndryshon numri i emrit.</td></tr>
</table>

Zhvillimi i veprimtarisë

Hapi 1: Transformimi i fjalisë

Mësuesi paraqet disa fjali:

- Nxënësi lexon librin.
- Zogu është i bukur.
- Vajza vizaton një lule.
- Mësuesi shpjegon mësimin.

Nxënësit punojnë në dyshe.

Detyra: Ta shndërrojnë çdo fjali nga njëjësi në shumës. P.sh.: Zogu është i bukur/ Zogjtë janë të bukur.

Pas çdo transformimi, nxënësit evidentojnë fjalët që ndryshuan.

Hapi 2: Hetuesit e ndryshimit

Për secilën fjali, nxënësit plotësojnë tabelën:

Fjalia në njëjës	Fjalia në shumës	Çfarë ndryshoi?
P.sh. Vajza vizaton një lule	Vajzat vizatojnë lule.	Ndryshoi emri dhe folja.

Mësuesi i orienton të zbulojnë se ndryshimi i numrit të emrit ndikon edhe te folja ose te fjalë të tjera në fjali.

Hapi 3: Sfida e gazetarit

Mësuesi paraqet një fotografi ku shihet vetëm një person. Nxënësit shkruajnë një fjali për fotografinë. Më pas mësuesi paraqet një fotografi të ngjashme, por me disa persona. Nxënësit duhet ta rishkruajnë fjalinë duke kaluar nga njëjësi në shumës.

	P.sh.: Fëmija mbjell një pemë. → Fëmijët mbjellin pemë. Diskutohet se çfarë ndryshoi në fjali. *Hapi 4: Loja "Gabimi i fshehur"* Mësuesi paraqet fjali me mospërputhje: - Nxënësit lexon një tregim. - Vajzat luan në oborr. - Zogjtë fluturon lart. Nxënësit punojnë në grupe dhe korrigjojnë fjalitë. Për çdo korrigjim duhet të shpjegojnë: E ndryshuam sepse emri është në numrin shumës. *Hapi 5: Krijo çiftin* Çdo nxënës shkruan një fjali me emër në njëjës. Më pas ia jep shokut, i cili duhet ta shndërrojë në shumës. Në fund krahasojnë të dy variantet dhe evidentojnë ndryshimet. **Reflektimi** Mësuesi pyet: - Çfarë ndodh me fjalinë kur emri kalon nga njëjësi në shumës? - A ndryshon vetëm emri? - Pse duhet të kemi përputhje mes emrit dhe foljes? Nxënësit arrijnë në përfundimin se ndryshimi i numrit të emrit shpesh sjell ndryshime edhe te folja dhe te fjalë të tjera të fjalisë.

Nxënësi përcakton llojin e ndajfoljes dhe argumenton përgjigjen e tij.	**Veprimtaria "Gazetarët e ndajfoljeve"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë tri fjali: - **Sot** do të zhvillohet ndeshja. - Nxënësit po luajnë **jashtë**. - Arta vrapon **shpejt**. Më pas pyet: - Çfarë tregon fjala *sot*? - Çfarë tregon fjala *jashtë*? - Çfarë tregon fjala *shpejt*? Nxënësit japin përgjigje të ndryshme. Mësuesi vijon: - A tregojnë të tria të njëjtën gjë? - Cila tregon kohën? - Cila tregon vendin? - Cila tregon mënyrën? Mësuesi shpjegon se ndajfoljet mund të tregojnë kohë, vend, mënyrë dhe rrethana të tjera. Sot nxënësit nuk do të mjaftohen vetëm me emërtimin e tyre, por do të argumentojnë pse një ndajfolje i përket një lloji të caktuar. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Çfarë pyetjeje i përgjigjet?* Mësuesi shkruan/ thotë disa fjali. P.sh.:

- Ne do të nisemi **nesër**.
- Fëmijët po luanin **atje**.
- Ajo foli **qartë**.
- Ata erdhën **vonë**.
- Zogu fluturoi **lart**.
- Djali u gëzua **shumë.**

Nxënësit punojnë në dyshe. Për secilën ndajfolje plotësojnë:

Ndajfolja	Pyetja që bëjmë	Lloji
nesër	Kur?	Ndajfolje kohe
atje	Ku?	Ndajfolje vendi
qartë	Si?	Ndajfolje mënyre
shumë	Sa?	Ndajfolje sasie

Mësuesi thekson se pyetja është një nga provat që ndihmon në përcaktimin e llojit të ndajfoljes.

Hapi 2: Mbroje përgjigjen

Çdo grup zgjedh një fjali. Detyra nuk është vetëm të thotë llojin e ndajfoljes. Nxënësi duhet të argumentojë, si p.sh.: *Fjala "nesër" është ndajfolje kohe sepse tregon kohën kur do të kryhet veprimi dhe i përgjigjet pyetjes "kur?". Fjala "qartë" është ndajfolje mënyre sepse tregon si u krye veprimi i të folurit dhe i përgjigjet pyetjes "si?".* Mësuesi kërkon që në çdo përgjigje të përdoret fjala *sepse*.

Hapi 3: Ndrysho ndajfoljen, ndrysho kuptimin

Mësuesi shkruan: *Arbri erdhi herët.* Nxënësit zëvendësojnë ndajfoljen:

	- vonë - sot - këtu - vrullshëm Më pas nxënësit diskutojnë: - A mbeti i njëjtë kuptimi? - Çfarë ndryshoi? - A ndryshoi edhe lloji i ndajfoljes? Kjo i ndihmon të kuptojnë funksionin e ndajfoljes në fjali. *Hapi 4: Sfida "Pse?"* Mësuesi paraqet ndajfolje të ndryshme: *dje, larg, bukur, afër, shpejt, tani* etj. Nxënësi nuk lejohet të përgjigjet vetëm: *Është ndajfolje kohe*. Ai duhet të thotë: *Është ndajfolje kohe sepse tregon kohën kur ndodh veprimi dhe i përgjigjet pyetjes "kur?".* *Hapi 5: Krijo dhe argumento* Çdo nxënës zgjedh një ndajfolje dhe krijon një fjali. Më pas shkruan poshtë saj argumentimin. P.sh.: - Fjalia: *Fëmijët luajnë jashtë.* - Argumentimi: *Fjala "jashtë" është ndajfolje vendi sepse tregon vendin ku zhvillohet veprimi dhe i përgjigjet pyetjes "ku?".* ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë ju ndihmoi më shumë për të përcaktuar llojin e ndajfoljes?

	- Pse nuk mjafton vetëm ta emërtojmë? - Si na ndihmojnë pyetjet “ku?”, “kur?”, “si?” në argumentimin tonë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se për të përcaktuar llojin e ndajfoljes duhet të analizojnë kuptimin e saj në fjali dhe pyetjen së cilës i përgjigjet. ***Produkti*** Çdo nxënës plotëson një fletë pune ku: - përcakton llojin e disa ndajfoljeve; - shkruan pyetjen që i përgjigjen; - argumenton me fjali të plota pse secila ndajfolje i përket atij lloji.
Nxënësi dallon parashtesat dhe prapashtesat kryesore të gjuhës shqipe në fjalë të prejardhura.	**Veprimtaria “Fabrika e fjalëve”** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë tri fjalë: **shkruaj, përshkruaj, shkrimtar** Më pas pyet: - A janë krijuar të tria fjalët në të njëjtën mënyrë? - Cila pjesë është e përbashkët? - Çfarë është shtuar te fjala e dytë? Po te fjala e tretë? Nxënësit vërejnë se te fjala *përshkruaj* është shtuar pjesa *për-*, ndërsa te fjala *shkrimtar* është shtuar pjesa *-tar*. Mësuesi shpjegon: *Shpesh në gjuhë krijohen fjalë të reja duke shtuar pjesë para ose pas fjalës bazë. Pjesët që vendosen para quhen parashtesa, ndërsa ato që vendosen pas quhen prapashtesa.* ***Zhvillimi i veprimtarisë***

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
Hapi 1: Zbulo fjalën bazë
Mësuesi paraqet disa fjalë: parashikoj, mbishkrim, nënshkruaj, punëtor, miqësor, fshatar etj.
Nxënësit punojnë në grupe. Detyra: Të gjejnë fjalën bazë nga e cila është formuar secila fjalë.
P.sh.
- parashikoj → shikoj
- nënshkruaj → shkruaj
- punëtor → punë
Diskutohet se cila pjesë është shtuar.
Hapi 2: Gara e ndërtuesve
Mësuesi shkruan në tabelë disa fjalë, si p.sh.: punë, lexoj, shikoj, mik. qytet etj. Më poshtë shkruan:
- Parashtesa: para-, mbi-, nën- etj.
- Prapashtesa: -tar, -tor, -or, -im etj.
Nxënësit krijojnë sa më shumë fjalë të prejardhura.
P.sh.
- lexoj → lexim
- punë → punëtor
- mik → miqësor
Hapi 3: Parashtesë apo prapashtesë?
Në tabelë vendoset një tabelë me dy kolona.
<table>
<tr><th>Parashtesë</th><th>Prapashtesë</th></tr>
<tr><td></td><td></td></tr>
</table>
</td>
</tr>
</table>

Mësuesi lexon fjalë të ndryshme. Nxënësit duhet të vendosin fjalën në kolonën e duhur dhe të shpjegojnë, si p.sh.: *Fjala "parashikoj' ka parashtesë sepse pjesa "para" është vendosur para fjalës "shikoj."*

Hapi 4: Hetuesit e fjalëve

Nxënësit marrin një paragraf të shkurtër. P.sh.: Vizitori *shkoi në bibliotekën e qytetit. Vajza që punonte aty u tregoi disa dorëshkrime të vjetra. Më pas ata morën pjesë në një veprimtari miqësore."*

Detyra: Të nënvizojnë fjalët e prejardhura dhe të evidentojnë: temën e fjalës; parashtesën ose prapashtesën.

Hapi 5: Krijo familjen e fjalës

Çdo grup zgjedh një fjalë, si p.sh.: *punë*. Nxënësit krijojnë sa më shumë fjalë të prejardhura: punëtor, i papunë. Nxënësit diskutojnë se si ndryshon kuptimi kur shtohen pjesë të ndryshme.

Reflektimi

Mësuesi pyet:

- Si e dallojmë një parashtesë?
- Si e dallojmë një prapashtesë?
- Pse është e rëndësishme të gjejmë fjalën bazë?

Nxënësit arrijnë në përfundimin se fjalët e prejardhura krijohen duke shtuar pjesë para ose pas temës së fjalës dhe se pozicioni i këtyre pjesëve ndihmon në dallimin e parashtesave dhe prapashtesave.

Produkti

Çdo nxënës plotëson një tabelë dhe shpjegon për secilën se si është formuar fjala.

Fjala e prejardhur	**Fjala bazë**	**Parashtesa**	**Prapashtesa**
parashikoj	shiko j	para-	-
përcaktoj	cakto j	për-	-

<table>
<tr><td></td><td></td><td><table>
<tr><td>punëtor</td><td>punë</td><td>-</td><td>-tor</td></tr>
<tr><td>punim</td><td>punë</td><td>-</td><td>-im</td></tr>
<tr><td>qytetar</td><td>qytet</td><td>-ar</td><td>-</td></tr>
</table></td><td></td></tr>
<tr><td>Nxënësi dallon fjalinë e thjeshtë dhe fjalinë e përbërë.</td><td colspan="3">Veprimtaria “Një ide apo dy ide?”
Prezantimi i veprimtarisë
Mësuesi shkruan në tabelë dy fjali:
Fjalia A: Nxënësit po luanin në oborr.
Fjalia B: Nxënësit po luanin në oborr dhe mësuesja po i vëzhgonte.
Më pas pyet:
- Sa veprime tregohen në fjalinë e parë?
- Sa veprime tregohen në fjalinë e dytë?
- A kemi një mendim të vetëm apo dy mendime që lidhen me njëri-tjetrin?
Nxënësit diskutojnë dhe evidentojnë se fjalia e parë përmban një ide të vetme, ndërsa e dyta dy ide që janë bashkuar.
Mësuesi shpjegon: Kur një fjali shpreh një mendim të vetëm, e quajmë fjali të thjeshtë. Kur bashkon dy ose më shumë mendime, e quajmë fjali të përbërë. Kur një fjali ka një kallëzues, e quajmë fjali të thjeshtë. Kur dy ose më shumë kallëzues, e quajmë fjali të përbërë.
Zhvillimi i veprimtarisë
Hapi 1: Numëro veprimet
Mësuesi paraqet disa fjali, si p.sh.:
- Fëmijët lexojnë në bibliotekë.</td></tr>
</table>

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
- Dielli perëndoi dhe qielli mori ngjyrë portokalli.
- Shiu pushoi.
- U zgjova herët dhe u nisa për në shkollë.
- Motra ime këndon bukur.
Nxënësit punojnë në grupe. Detyra: Të nënvizojnë foljet/kallëzuesit dhe të përcaktojnë sa veprime ose mendime përmban secila fjali.
Diskutojnë:
- Një kallëzues → fjali e thjeshtë.
- Dy ose më shumë kallëzues → mund të jetë fjali e përbërë.
Hapi 2: Ndaji kartelat
Mësuesi shpërndan kartela me fjali të ndryshme. Nxënësit i vendosin në dy kolona:
<table>
<tr><th>Fjali të thjeshta</th><th>Fjali të përbëra</th></tr>
<tr><td></td><td></td></tr>
</table>
Çdo vendosje duhet të shoqërohet me shpjegim. P.sh.
- Kjo është fjali e thjeshtë sepse ka një kallëzues të vetëm.
- Kjo është fjali e përbërë sepse ka dy kallëzues: “u zgjova herët” dhe “u nisa për në shkollë”.
Hapi 3: Ndërto fjalinë e përbërë
Mësuesi shkruan dy fjali të thjeshta: Fëmijët mbërritën në muze. Ata filluan vizitën.
Nxënësit i bashkojnë: Fëmijët mbërritën në muze dhe filluan vizitën.
Më pas provojnë me çifte të tjera fjalish. Kjo i ndihmon të kuptojnë se si krijohet fjalia e përbërë.
Hapi 4: Shpërbëje fjalinë
</td>
</tr>
</table>

	Mësuesi paraqet fjali të përbëra. P.sh.: *Arta mbaroi detyrat dhe doli të luante me shoqet.* Nxënësit duhet ta ndajnë në fjali të thjeshta: *Arta mbaroi detyrat. Arta doli të luante me shoqet.* Më pas ata diskutojnë se çfarë ndodh me kuptimin kur fjalia ndahet. *Hapi 5: Gjuetia në tekst* Nxënësit lexojnë një paragraf të shkurtër. *Detyra*: - të gjejnë dy fjali të thjeshta; - të gjejnë dy fjali të përbëra; - të argumentojnë zgjedhjen e tyre. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Çfarë ju ndihmoi më shumë për të dalluar llojin e fjalisë? - A mjafton të shohim gjatësinë e fjalisë? - Pse duhet të kërkojmë sa kallëzues dhe sa pjesë përmban ajo? Nxënësit arrijnë në përfundimin se një fjali nuk është e përbërë sepse është e gjatë, por sepse përmban dy ose më shumë kallëzues ose pjesë që lidhen me njëra-tjetrën. ***Produkti*** Çdo nxënës shkruan: - 3 fjali të thjeshta; - 3 fjali të përbëra; dhe për secilën shkruan arsyetimin: *Është fjali e thjeshtë sepse...* ose *Është fjali e përbërë sepse...*

Nxënësi ndërton fjali me kryefjalë që janë të shprehura me emra, përemra, grup emëror etj.	**Veprimtaria "Kush po kryen veprimin?"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë tri fjali: - **Arta** lexon një libër. - **Ajo** lexon një libër. - **Vajza e vogël** lexon një libër. Më pas pyet: - Kush po e kryen veprimin e leximit në secilën fjali? - A është shprehur njësoj kryefjala në të tri rastet? - Çfarë ndryshon? Nxënësit vërejnë se: - në fjalinë e parë kryefjala është një *emër;* - në të dytën është një *përemër;* - në të tretën është një *grup emëror.* Mësuesi shpjegon se kryefjala mund të shprehet në mënyra të ndryshme, por gjithmonë tregon se kush ose çfarë kryen veprimin. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Gjej kryefjalën* Mësuesi lexon disa fjali: - Nxënësit po përgatiten për konkursin. - Ata po përgatiten për konkursin.

- Grupi i nxënësve të klasës së gjashtë po përgatitet për konkursin.
- Macja fle në divan.
- Ajo fle në divan.

Nxënësit nënvizojnë kryefjalën dhe evidentojnë me çfarë është shprehur.

Kryefjala	**Me çfarë është shprehur?**
Nxënësit	emër
Ata	përemër
Grupi i nxënësve të klasës së gjashtë	grup emëror

Hapi 2: Ndrysho kryefjalën

Mësuesi shkruan: *Nxënësi po shkruan një tregim***.** Nxënësit duhet ta rishkruajnë fjalinë duke ndryshuar vetëm kryefjalën. P.sh.

- Ai po shkruan një tregim.
- Djali i klasës së gjashtë po shkruan një tregim.
- Shoku im po shkruan një tregim.

Më pas diskutohet: *Çfarë ndryshoi? Çfarë mbeti e njëjtë?*

Hapi 3: Loja "Ndërto fjalinë"

Mësuesi përgatit kartela me:

Kartela A (kryefjala): mësuesja, ajo, ekipi i shkollës, ne, libri i ri.

Kartela B (kallëzuesi dhe gjymtyrët e tjera të fjalisë): fitoi konkursin, po lexohet nga nxënësit, zhvilloi një takim, do të marrim pjesë në aktivitet, vizitoi muzeun.

	Nxënësit zgjedhin kartela dhe ndërtojnë fjali të sakta. *Hapi 4: Sfida e gazetarit* Mësuesi paraqet një fotografi me disa nxënës që zhvillojnë një aktivitet. *Detyra*: Të shkruhen tri fjali për fotografinë: - një me kryefjalë emër; - një me kryefjalë përemër; - një me kryefjalë grup emëror. P.sh.: - Nxënësit mbjellin pemë. - Ata mbjellin pemë. - Grupi i nxënësve të klasës së gjashtë mbjell pemë në oborr. *Hapi 5: Krijo vetë* Çdo nxënës shkruan tri fjali të ndryshme. Kushti: - fjalia e parë të ketë kryefjalë emër; - e dyta kryefjalë përemër; - e treta kryefjalë grup emëror. Më pas nxënësit lexojnë fjalitë dhe shokët identifikojnë llojin e kryefjalës. ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - A është gjithmonë kryefjala një emër? - Si e dallojmë një grup emëror?

	- Çfarë roli ka kryefjala në fjali? Nxënësit arrijnë në përfundimin se kryefjala mund të shprehet me forma të ndryshme, por gjithmonë tregon se kush ose çfarë kryen veprimin. ***Produkti*** Çdo nxënës harton: - një fjali me kryefjalë emër; - një fjali me kryefjalë përemër; - një fjali me kryefjalë grup emëror; dhe evidenton me çfarë është shprehur kryefjala në secilën fjali.
Nxënësi argumenton pse një gjymtyrë fjalie është kundrinor.	**Veprimtaria "Detektivi i veprimit"** ***Prezantimi i veprimtarisë*** Mësuesi shkruan në tabelë fjalinë: *Arta lexoi librin.* Më pas pyet: - Kush e kreu veprimin? - Çfarë lexoi Arta? Nxënësit përgjigjen: - Arta. - Librin. Mësuesi vijon: - Pse fjala *librin* nuk është kryefjalë? - Çfarë lidhjeje ka ajo me kallëzuesin *lexoi*?

	Nxënësit japin mendimet e tyre. Mësuesi shpjegon se kundrinori tregon personin, sendin ose dukurinë mbi të cilën bie veprimi i shprehur nga folja/ kallëzuesi. ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Bëj pyetjen e duhur* Mësuesi paraqet disa fjali: - Nxënësit vizituan muzeun. - Mësuesja shpjegoi mësimin. - Bora përgatiti tortën. - Nëna i tregoi djalit. Nxënësit punojnë në dyshe. Për secilën fjali: - Gjejnë kallëzuesin. - Bëjnë pyetjen *kë?* ose *çfarë?* ose *kujt?* pas kallëzuesit. - Gjejnë fjalën që përgjigjet. P.sh.: Mësuesja shpjegoi çfarë? → *mësimin* *Hapi 2: Avokati i kundrinorit* Mësuesi shkruan: *Nxënësit vizituan muzeun.* Një nxënës duhet të argumentojë: *Fjala "muzeun" është kundrinor sepse tregon objektin mbi të cilin bie veprimi "vizituan" dhe i përgjigjet pyetjes "kë vizituan?.* Mësuesi thekson se nuk mjafton të thuhet: *Muzeun* është kundrinor. Duhet gjithmonë të jepet arsyeja. *Hapi 3: Kundrinor apo jo?* Mësuesi paraqet fjali të ndryshme: - Fëmijët luajnë në oborr.

	- Arta lexon librin. - Mësuesja hyri në klasë. - Ne mbollëm pemë. - Zogu fluturon lart. Nxënësit diskutojnë: - Në cilat fjali ka kundrinor? - Në cilat nuk ka? - Si e kuptoni? Kjo i ndihmon të kuptojnë se jo çdo fjali ka domosdoshmërisht kundrinor. *Hapi 4: Plotëso veprimin* Mësuesi jep vetëm kryefjalën dhe foljen: - Ardi lexoi _____. - Nxënësit vizituan _____. - Nëna përgatiti _____. Nxënësit plotësojnë fjalinë me kundrinorë të ndryshëm. Më pas argumentojnë: *Fjala "romanin" është kundrinor sepse tregon çfarë lexoi Ardi.* *Hapi 5: Gjuetia në tekst* Nxënësit lexojnë një paragraf të shkurtër. Detyra: - të nënvizojnë kallëzuesit; - të gjejnë kundrinorët; - të shkruajnë pranë tyre argumentimin.

	P.sh.: Fëmijët mbollën pemë në oborr. → *pemë* është kundrinor sepse tregon objektin mbi të cilin bie veprimi "mbollën" dhe i përgjigjet pyetjes "çfarë mbollën?". ***Reflektimi*** Mësuesi pyet: - Cila pyetje ju ndihmoi më shumë për të gjetur kundrinorin? - A ka kundrinor në çdo fjali? - Pse duhet të argumentojmë përgjigjen dhe jo vetëm ta emërtojmë? Nxënësit arrijnë në përfundimin se kundrinori lidhet ngushtë me kallëzuesin dhe se për ta përcaktuar duhet të analizojnë mbi kë ose mbi çfarë bie veprimi. ***Produkti*** Çdo nxënës plotëson një fletë pune me fjali të ndryshme ku: - evidenton kundrinorin; - shkruan pyetjen që e ndihmoi ta gjejë; - argumenton pse ajo gjymtyrë është kundrinor. P.sh.: - Fjalia: *Mësuesja shpjegoi mësimin.* - Kundrinori: *mësimin* - Argumentimi: *Është kundrinor sepse tregon objektin mbi të cilin bie veprimi "shpjegoi" dhe i përgjigjet pyetjes "çfarë shpjegoi?".*
Nxënësi përcakton fushën leksikore të fjalëve.	**Veprimtaria "Fjalët që bëjnë ekip"** ***Prezantimi i veprimtarisë***

	Mësuesi shkruan në tabelë fjalët: *portë, top, arbitër, stadium, lojtar.* Më pas pyet: - Çfarë ju vjen në mendje kur i lexoni këto fjalë? - Me cilën temë lidhen? - A janë zgjedhur rastësisht? Nxënësit përgjigjen se të gjitha lidhen me sportin, veçanërisht me futbollin. Mësuesi shpjegon: *Disa fjalë lidhen me të njëjtën fushë kuptimore ose temë. Kur fjalët kanë lidhje me të njëjtën fushë të jetës, profesion, veprimtari ose tematikë, themi se ato i përkasin të njëjtës fushë leksikore."* ***Zhvillimi i veprimtarisë*** *Hapi 1: Gjej temën e fshehur* Mësuesi paraqet grupe fjalësh. *Grupi A:* pemë, pyll, gjethe, trung, degë *Grupi B:* mjek, infermier, spital, pacient, ambulancë *Grupi C:* libër, bibliotekë, autor, lexues, roman Nxënësit punojnë në grupe dhe duhet të zbulojnë fushën leksikore të secilit grup. Më pas argumentojnë: *Këto fjalë i përkasin fushës leksikore të shëndetësisë sepse lidhen me kujdesin shëndetësor dhe spitalin.* *Hapi 2: Fjalë e huaj në grup* Mësuesi paraqet grupe të reja fjalësh. P.sh. *laps, fletore, bankë, dërrasë, autobus.* Nxënësit duhet të gjejnë fjalën që nuk i përket të njëjtës fushë leksikore. Në fund ata diskutojnë: *Pse nuk bën pjesë? Cila është fusha leksikore e fjalëve të tjera?* *Hapi 3: Ndërto fushën leksikore* Mësuesi shpërndan kartela me fjalë të ndryshme. P.sh.: *valë, plazh, guaskë, not, diell, borë, tren, stacion*

Nxënësit duhet t'i grupojnë sipas fushave leksikore dhe të emërtojnë secilin grup.

Hapi 4: Gara e shpejtësisë

Mësuesi jep një fjalë. P.sh.: *bibliotekë*. Brenda një minute, grupet duhet të shkruajnë sa më shumë fjalë që i përkasin të njëjtës fushë leksikore. P.sh.: libër, autor, lexues, roman, tregim, raft, bibliotekar, lexim. Fiton grupi që ka gjetur më shumë fjalë të përshtatshme.

Hapi 5: Ndërto hartën e fjalëve

Çdo grup zgjedh një fushë leksikore. P.sh. *Mjedisi*. Në qendër shkruhet fjala kryesore. Rreth saj vendosen fjalë të tjera të lidhura: *pyll, lumë, ajër, natyrë, kafshë, bimë, riciklim, ndotje*.

Në fund grupet prezantojnë hartat e tyre.

Reflektimi

Mësuesi pyet:

- Çfarë i bashkon fjalët e së njëjtës fushë leksikore?
- A mund t'i përkasë një fjalë më shumë se një fushe?
- Si na ndihmon fusha leksikore për të kuptuar më mirë tekstin?

Nxënësit arrijnë në përfundimin se fjalët e një fushe leksikore lidhen me të njëjtën temë ose fushë të jetës dhe ndihmojnë në krijimin e kuptimit të tekstit.

Produkti

Çdo nxënës përgatit një tabelë me:

Fusha leksikore	Fjalët që i përkasin
Sporti	top, portë, arbitër, stadium, lojtar
Shëndetësia	mjek, infermier, pacient, spital

		Leximi	libër, autor, bibliotekë, lexues
	dhe argumenton shkurt pse fjalët e zgjedhura i përkasin asaj fushe leksikore.		

2. LËNDA: GJUHË ANGLEZE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës angleze për klasën e gjashtë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A2 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këtë klasë. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: *reception activites (oral comprehension, reading comprehension), production activites (oral production, written production),interaction activities (oral interaction, written interaction), mediation activities*. Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

RECEPTION ACTIVITIES

Table 1: Oral comprehension activities

LO 1: The student understands phrases and expressions related to areas of most immediate priority (e.g. very basic personal and family information, shopping, local geography, employment), provided people articulate clearly and slowly.	
Activity 1: Find your station	
LO: The student catches the main point in short, clear, simple messages and announcements.	In this activity, students listen to short announcements (3–5 sentences) related to everyday situations (e.g. school, transport, shop, event), each including key information such as time, place, problem, or instructions. At the beginning of the activity, the teacher introduces a few key words (e.g. delay, meeting, closed, ticket, today, tomorrow) and presents four information stations around the classroom: - Time

	- Place - Problem/Change - Action/Instruction. The teacher briefly explains what each station represents. The activity is organised in rounds. In each round, the teacher reads or plays one announcement. Students listen carefully and, before moving, write down one key piece of information they understood (e.g. a time, a place, or a problem). After this, students move to the station that best represents the most important information in the announcement. In small groups, they briefly compare their answers and explain their choice using simple language as for example: - I chose "time" because I heard 5 o'clock. The same announcement is played a second time, allowing students to confirm or change their answers. Students may add more details or correct their notes. At the end of each round, the teacher checks the answers with the class, highlights the key information, and briefly clarifies meaning. During the activity, the teacher observes students' responses and explanations to assess their level of listening comprehension.
Activity 2: Plan it and do it!	
LO*: The student understands basic instructions on times, dates,*	In this activity, students listen to a series of instructions and record key information (dates, times, places, and tasks) in a weekly calendar. Then, they use this information to follow and carry out actions based on their schedule.

numbers, and routine tasks and assignments to be carried out.	The teacher begins by handing out a blank weekly calendar grid (Monday–Friday) with columns for time, task, and supplies. The teacher introduces the learning situation: "Today, you are my assistants. I have a very busy week, and I need you to organise my schedule so I don't forget anything." The teacher briefly reminds students to listen for key information such as time, date, and task, and may model how to identify the information. For example: - underline the time - circle the task - highlight numbers After that, the teacher reads a series of short instructions aloud. Each instruction is read twice-once at normal speed and once more slowly: - On Monday at 9:00, we have a quiz. Don't forget to bring two pencils and an eraser. - On Wednesday at 11:30, we have a class meeting in the hall. Please be on time. - On Friday at 1:45, we are moving to another classroom. Please take your books with you. - On Thursday at 2:00, we are preparing a poster. Work in groups of three. Students listen and complete their calendars individually by recording the key information. Afterwards, students compare their calendars in pairs, checking whether their times, dates, and task details match and correcting any differences. Then, the teacher moves to the second stage of the activity by saying: "Excellent work, assistants. Now let's follow our weekly plan!"

<table>
<tr><td></td><td>The teacher refers to specific entries from the calendar and prompts students to identify and perform the corresponding tasks.
For example, the teacher may say: “It’s Monday at 9:00. What do we do?”. Students are required to use their calendars to recognise the correct information and respond by carrying out the related action.
Students work in pairs and ask and answer simple questions based on their schedules.
Throughout the activity, the teacher moves around the classroom to monitor students’ listening accuracy, support them during the action stage, and assess how effectively they understand and use spoken instructions.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Activity 3: A Saturday out</td></tr>
<tr><td>LO: The student extracts important information from short broadcasts (e.g. weather forecasts, concert announcements, sports results), provided people talk clearly.</td><td>In this activity, students listen to three short radio announcements and identify the key information they need to plan a Saturday out.
The teacher gives students a worksheet with three sections.
<table><tr><th>Weather</th><th>Concert</th><th>Match</th></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>
Before listening, students look at the headings and predict what kind of information they may hear, such as time, place, weather conditions, score or important advice.
The teacher then plays or reads three short radio announcements twice.
- Weather: Saturday will be sunny with a high of 22°C. Perfect for the park, but don’t forget your hat!
- Concert: Attention music fans! The “Pop-Stars” concert starts at 6:00 PM at the City Square. Entry is free!
- Sports: Big news for Partizani football team! They won their match 3 to 1. The next game is this Sunday at the Air Albania Stadium.</td></tr>
</table>

	During the first listening, students focus on the general idea of each announcement. During the second listening, they complete the worksheet by writing the most important details, such as numbers, names, times, places and dates. After listening, students compare their answers in pairs. The teacher moves around the room and asks checking questions, such as: - What is the most important thing to remember for the concert? - What was the Partizani score? - What should people take with them because of the weather? Finally, students work in small groups to plan their Saturday using the information from the announcements. For example: - The weather is sunny, so let's go to the park at 2:00. - The concert starts at 6:00, so we can meet at 5:30. The teacher's role is to guide the listening task, support students in identifying key details from the announcements and check that they use the information correctly when planning their Saturday out.

Table 2: Reading comprehension activities

LO.2: The student understands short, simple texts containing the highest frequency vocabulary.	
Activity 1: Find your holiday	
LO: The student finds specific, predictable information in simple	In this activity, students read simple advertisements about holiday destinations and identify specific, predictable information such as place, price, activities, and duration.

advertisements about holiday destinations.	The teacher begins the activity by handing out to each group of students 3- 4 short holiday advertisements written in simple language. Each advertisement includes clear and predictable details (e.g. location, price, activities, number of days). The teacher introduces key vocabulary (e.g. beach, hotel, price, days, visit, travel) and explains that students need to find specific information in the texts. Students read the advertisements individually and underline key details. Then, they ask and answer comprehension questions based on the texts, such as: - Which holiday is 50€? - Which place has a beach? - Where can you visit museums?, etc. Then, the teacher asks students to choose one holiday destination that they like and to move to a corner of the classroom representing their chosen destination (e.g. Saranda / Tirana / Mountains/ Berat, etc). In groups, they explain their choice using simple language. The teacher monitors students' reading and responses, checks understanding of key details, and supports students in expressing simple preferences.
Activity 2: Who am I?	
LO: The student understands texts describing famous people.	In this activity, students read short, simple texts describing famous people and identify key information such as profession, nationality, achievements, and basic personal details. The teacher prepares short description cards about famous people (e.g. a singer, a football player, an actor). Each text includes simple, clear sentences.

	Each student receives one card and reads it individually, underlining important information such as the person's profession, country and main activity. Students walk around the classroom and read their descriptions aloud to different classmates without saying the name. The other student listens and guesses who that famous person is. Students continue interacting with different classmates until they guess correctly or meet several people. The teacher continues the activity by placing pictures or names of famous people around the classroom. Students read their text again and move to the correct person and start talking with each other giving as many facts as possible. The teacher closes the activity with a short game to reinforce students' understanding and use of the information. The teacher gives one student the name of a famous person. The student keeps the name secret, while the rest of the class asks yes/no questions to guess who the person is. Students ask questions based on the information they have read earlier in the activity, using key details such as profession, nationality, and main achievements. The student answers using short responses (Yes, I am / No, I'm not), and the class continues asking questions until someone guesses correctly. The student who guesses becomes the next person in the game. The teacher monitors how well students understand the descriptions, if they identify key information, and how they use simple language to explain and guess.
Activity 3: Fix the recipe!	
LO: The student understands a simple recipe, especially if there	In this activity, students read a simple recipe supported by pictures and identify the correct sequence of steps and key information.

are pictures to illustrate the most important steps.	The teacher prepares a simple recipe, such as a fruit salad, sandwich or pancakes, and divides it into separate step cards. Each card includes a short instruction, while a matching picture shows the same step visually. The teacher mixes the cards so the steps are not in the correct order. Each group then receives the mixed-up instruction cards and the matching picture cards and has to read, match and arrange them in the correct order. The teacher introduces key vocabulary (e.g. cut, mix, add, cook, bowl) and explains the task. Students work in small groups to match each sentence with the correct picture and put the steps in the correct order. They must read carefully and use the pictures to help them understand meaning. While putting the recipe steps in the correct order, the teacher tells students that one step is either missing or is incorrect. Students must find the mistake or suggest a missing step. The activity goes on with a miming game where each group chooses one student to mime one step (e.g. cutting, mixing, pouring), while the others guess. The teacher monitors how students use pictures to understand meaning, if they identify the correct sequence, and how they explain steps using simple language.
Activity 4: City adventure!	
LO*: The student understands information given in illustrated brochures and maps (e.g. the principal attractions of a city).*	In this activity, students read simple illustrated brochures and maps of a city and identify key information such as attractions, locations, and activities in order to plan a short visit. The teacher provides each group with a simple city map (with icons: museum, park, beach, café, etc.) and a short illustrated brochure describing 4–5 attractions (e.g. “Visit the City Museum – open from 9:00 to 17:00. Learn about history.”). The teacher introduces and practises key vocabulary with students (e.g. museum, park, near, next to, open, visit) before explaining the task. The teacher introduces the learning situation by saying: “Imagine that you are tourists planning a one-day visit to the city.”

	Students begin by reading the brochure and using the map to locate each attraction and identify key information such as place, activities, and opening times. Then, the teacher gives each group a challenge card as for example: - You like nature. Choose two places. - You want to relax and eat. Based on the information in the brochure and map, as well as the task on the challenge card, groups select the most suitable places for their visit. Students draw their route on the map and present their plan to the class. If time allows, the activity can be extended with a speaking task in which one student from each group takes on the role of a tour guide and explains the planned route to another group. The teacher monitors how students find information in the brochure, how they use the map to locate places, and how they make simple decisions based on information.
Activity 5: Order it right!	
LO: The student finds specific, predictable information in simple restaurants menus.	In this activity, students read simple restaurant menus and find specific, predictable information such as food items, prices, and categories in order to complete a task. The teacher begins by giving each student a different simple menu (or different versions of the same menu). The menus include clear sections such as drinks, main dishes, desserts, with simple descriptions and prices. The teacher introduces and practises key vocabulary with students (e.g. chicken, juice, salad, dessert) and then explains the task. The teacher introduces the learning situation by saying: “Imagine that you are in a restaurant and need to choose suitable food for a specific situation.”

	Each student receives a role card with a simple task as for example: - You have 1000 ALL. Find a meal and a drink. - You don't eat meat. Find something to eat. Students read their menus and identify the relevant information in order to make appropriate choices. Students work in pairs. One student is the customer, and the other is the waiter. The customer explains their request and the waiter looks at the menu and suggests options.Then students change roles. The teacher's role is to monitor how students find specific information (price, food, category), use the menu to respond, and communicate simple choices.

PRODUCTION ACTIVITIES

Table 3: Oral production activities

LO 3: The student gives a simple description or presentation of people, living or working conditions, daily routines, likes/dislikes, etc. as a short series of simple phrases and sentences linked into a list.	
Activity 1: Build your profile	
LO: The student describes his/her family, living conditions, educational background.	In this activity, students describe their family, living conditions and school life through a structured information-gap and reporting task. The teacher introduces the activity by explaining to students that they will collect information in order to build a class profile. First, students work individually to complete a short personal profile using prompts such as; - I live in a… - There are … people in my family. etc.

	The teacher models short but complete answers to support students' responses. The teacher collects the profiles and redistributes them so that each student receives a different classmate's profile. Students are not told whose profile they have. Their task is to find the person by asking questions SUCH AS: - Do you live in an apartment? - Do you have two brothers? They move around the classroom, asking and answering questions until they identify the correct person. Once students believe they have found the correct person, they confirm the information by asking one or two final questions as for example: - Do you have three people in your family? The student then confirms or corrects the answer. Students subsequently report briefly to the class, using simple sentences to describe their partner and compare the information with their own as for example: - Arta lives in a house. I live in an apartment. If time allows, the teacher extends the activity by asking students to work in small groups and compare their findings in order to identify similarities and differences. For example, students may say: - Two students live in houses. - Three students have big families. Throughout the activity, the teacher monitors students' interaction, supports question formation, and assesses how effectively students describe personal information and communicate with others.

Activity 2: Tourist in town	
LO*: The student gives very simple directions on how to get from one place to another, using imperative sentences and basic prepositions of place.*	In this activity, students give very simple directions using imperatives and basic prepositions of place through a role-play task based on real-life situations. The teacher presents the learning situation by asking students to imagine that they meet a tourist in town who needs help finding a place, and they must give clear and simple directions. The teacher begins the activity by presenting key vocabulary and demonstrating an example such as: - Go straight. - Turn left. - The café is next to the park. Then, students work in pairs. Each pair receives a simple town map with clear landmarks (e.g. school, park, café, supermarket) and a different situation card with a specific starting point and destination such as: - You meet a tourist at the bus stop. - He/She asks for directions to the museum. Students use these materials to act out the role-play. After one round, they change roles and receive a new situation card. Some pairs act out their role-play in front of the class. The teacher's role is to support students with key expressions, monitor correct use of directions and prepositions, and encourage clear and simple communication.
Activity 3: My daily routine	
LO: *The student gives a very short, rehearsed, basic presentation about his/her*	In this activity, students give a very short, rehearsed presentation about their daily routine using the present simple through a digital speaking challenge.

daily routine, using the present simple.	The teacher introduces the task by explaining to students that they are going to record a short video about their daily routine. The teacher starts by briefly reviewing useful present simple expressions and time phrases on the board: - I wake up at… - I go to school at… - Then… - In the afternoon… - I go to bed at… The teacher models a short example presentation using simple sentences and clear pronunciation. Students prepare a short presentation individually using notes or a simple planning template. They are encouraged to include at least 3 daily activities, at least 2 time expressions, and simple sequencing words such as then or after that, etc. Students rehearse their presentation with a partner before recording. Students use a mobile phone, tablet or classroom device to record a very short video (30–40 seconds) presenting their daily routine. For example: - I wake up at 7:00. I go to school at 8:00. Then I play basketball with my friends. In the evening, I do my homework. Students may use simple pictures, emojis, digital backgrounds to support their presentation. Students watch classmates' videos in small groups. Each student receives a simple listening task, for example: - What time does he/she wake up? - What does he/she do after school?

	Then, classmates give short and simple peer feedback about the presentations.: - You spoke clearly. - Good pronunciation. - I liked your video. If time allows, students vote for: - the best speaker - the most interesting routine - the best use of English expressions The teacher's role during this activity is to model clear spoken language, support rehearsal before recording, monitor pronunciation and fluency, and encourage students to be confident during spoken production.

Table 4: Written production activities

LO 4: The student produces a series of simple phrases and sentences linked with simple linking words like "and", "but" and "because".	
Activity 1: A fun day with friends	
LO: The student writes a simple diary entry about a fun day with friends, describing activities, people and places using the past simple and basic time expressions.	In this activity, students write a simple digital diary entry about a fun day with friends, describing activities, people and places using the past simple and basic time expressions. The teacher introduces the task by explaining to students that they are going to create a digital diary page about a fun day they had with their friends. The teacher starts by briefly reviewing useful language on the board such as: - Yesterday… - Last weekend…

	- First… Then… After that… Finally… - We played… - We visited… - It was fun/exciting/amazing. The teacher models a short example diary entry using the past simple. Students work individually using a simple digital tool such as Canva, Google Slides, Padlet or another classroom writing platform Students create one digital diary page that includes: - a short diary entry (5–6 simple sentences) - pictures, emojis or stickers - a title and date For example: Last Saturday, I went to the park with my friends. We played football and ate pizza. Then we visited a new café. It was very fun. Students are encouraged to use at least 3 verbs in the past simple, at least 2 time expressions, simple linking words (then, after that, finally) Students exchange their digital diary pages with a partner and complete a simple checklist: - Did the student use the past simple? - Did the student describe activities and places? - Did the student use time expressions? Partners may also leave a short digital comment: - Great diary!

	- I liked your story. - Good use of past simple. If time allows, the teacher displays the diary pages digitally or around the classroom. Students walk around, read classmates' diary entries and vote for: - the most interesting story - the best digital design - the best use of English expressions The teacher's role during this activity is to model diary writing clearly, support students with past simple forms and time expressions, guide peer review and editing, monitor written production and digital participation.
Activity 2: The class subject awards	
LO: The student writes simple sentences about favourite and least favourite school subjects, giving reasons using basic expressions such as "I like… because…" and "I don't like…".	In this activity, students write simple sentences expressing opinions about school subjects through a creative "awards ceremony" challenge. The teacher introduces the activity by telling students that they are going to organize "The class subject awards". The students must choose winners for different categories and explain their choices. The teacher writes useful opinion expressions on the board such as: - I like… because… - I don't like… because… - My favourite subject is… - It is interesting/fun/easy/difficult. The teacher places different "award categories" around the classroom. For example:

	- The most difficult subject - The best subject for creativity - The most relaxing subject - The most exciting subject Students move around the classroom, read the categories and choose a subject for each of the categories. Then, they complete a paper "award card" by writing short opinion sentences. For example: - Science is the most exciting subject because we do experiments. - I don't like Maths because it is difficult. - My favourite subject is Art because I like drawing. Students are encouraged to use at least one positive opinion, at least one negative opinion, and simple reasons using "because". Mini press conference: After writing, some students become "class reporters". They walk around the classroom asking classmates questions such as: - Why did you choose Music? - Why don't you like History?, etc. Students answer using their written sentences as support. The class votes for: - the funniest reason - the most convincing opinion - the best award category

	The winning subjects are announced as the official "School subject awards winners". The teacher's role is to model opinion sentences clearly, support students with vocabulary and sentence structure, encourage creativity and personal expression, and monitor correct use of opinion expressions and reasons.

INTERACTION ACTIVITIES

Table 5: Oral interaction activities

LO 5: The student communicates in simple and routine tasks requiring a simple and direct exchange of information on familiar and routine matters to do with work and free time and handles very short social exchanges.	
Activity 1: A weekend shopping trip	
LO: The student discusses what to do, where to go and make arrangements to meet to go shopping on a weekend.	In this activity, students simulate real-life communication by planning a weekend shopping trip. They interact through role-play, decision-making tasks, and a final mini-performance. The teacher starts the activity by telling students that this weekend they want to go shopping with their friends and they need to decide where to go, what to do, and when to meet. As a warm-up activity, the teacher starts with the technique "Quick Think & Move", and writes on the board: - Where? - When? - What to buy? - How to meet? Students stand up and move around the classroom. They ask 2–3 classmates simple questions such as: - Where do you want to go?

	- When can we meet? - What do you want to buy? The teacher divides the students into groups and gives each group a set of choice cards, for example: - Places: shopping mall / local market / city centre - Time: Saturday morning / Saturday afternoon / Sunday - Transport: bus / walk / parents' car - Shopping goals: clothes / gifts / school supplies Each group randomly picks or chooses cards and must build their plan based on them. Role-play: Students work in groups of 3–4. Each student has a role as for example: - Student A suggests a place - Student B suggests a time - Student C suggests what to buy - Student D: organizes the meeting They discuss and agree on a plan using simple expressions such as: - Let's go to… - How about…? - What time shall we meet? - Let's meet at… - OK, good idea! - I'm not sure… The teacher encourages negotiation (agree/disagree politely).

	Message writing (Real-life task): Each group writes a short chat message or note (like a WhatsApp message). By the end of the activity, groups act out a short dialogue (1 minute) in front of the class: making suggestions, agreeing on a plan, confirming time and place The teacher ends the activity by highlighting how to make suggestions (Let's… / How about…), how to agree/disagree politely, how to fix time and place (Let's meet at…), and how to use simple, functional language for real-life situations. The teacher's role is to guide students in planning and negotiating their shopping trip, support the use of simple functional language, and monitor interaction during the role-play and message-writing task.
Activity 2: Meet and greet	
LO: The student uses simple polite expressions to start and end short conversations at school (e.g. greetings and leave-taking expressions).	In this activity, students practise starting and ending short conversations at school using simple polite expressions through a fast-paced role-play challenge based on everyday school situations. The teacher introduces the learning situation by explaining: "Today, the classroom becomes a school building. You will meet different people during the school day and interact politely." The teacher starts by reviewing useful expressions on the board such as: - Hi! How are you? - See you later! - Nice to see you!", etc. The teacher models one short interaction with a student. The teacher labels different parts of the classroom as different school locations such as: - Classroom door - School cafeteria

	- Playground - School gate - Library corner Students receive small role cards with simple situations as for example: - You meet your friend before class. - You leave the library after studying. - You meet your teacher in the hallway. - You say goodbye after school. Students move around the classroom and act out very short conversations appropriate for each location. Every 1–2 minutes, the teacher claps or rings a bell. Students must quickly move to a new "school location" and interact with a different classmate using new greetings or leave-taking expressions. Students are encouraged not to repeat the same expressions every time. Secret mission game: To make the activity more challenging, the teacher secretly gives one student at each station a "secret expression card" with a polite expression to use naturally during the interaction as for example: Use "Have a nice day!", etc. During the role-play, the student must try to use the expression naturally in a conversation with classmates. The other students listen carefully and try to identify the secret expression. After the conversation, classmates guess the expression they heard. For example: - I heard 'See you later!'" The student shows the secret card to confirm the answer, and a new student receives the next secret expression card for the following round. If classmates notice the expression, they earn a point.

	At the end, students discuss: - Which greeting did you use most? - Which expression sounded most polite? At the end, the class creates a mini "Top expressions for school conversations" poster together. The teacher's role in this activity is to model polite interaction clearly, support shy students during role-play,encourage natural spoken interaction, monitor pronunciation and use of polite expressions.
Activity 3: Buy and sell	
The student asks for and gives information about quantities, numbers and prices in a supermarket context, using countable and uncountable nouns with expressions such as some, any, much, many and a lot of.	In this activity, students practise asking for and giving information about quantities, numbers and prices while interacting politely in everyday shopping situations. The teacher introduces the learning situation by explaining: "Today, our classroom becomes a shopping centre. You will visit different shops, buy products and interact politely with shop assistants and customers." First, the teacher introduces or revises useful vocabulary related to quantities and packaging such as a can of, a packet of, a bowl of, a jar of, a carton of, a bottle of, as well as countable and uncountable nouns and expressions such as some, any, much, many and a lot of. The teacher then models a short interaction with one student. For example: Customer: Good morning. Can I have a bottle of juice, please? Shop assistant: Of course. Here you are. Customer: How much is it? Shop assistant: It is 150 ALL. Customer: Thank you.

	Shop assistant: Have a nice day! The teacher labels different parts of the classroom as shopping locations, for example: - Baker's - Butcher's - Café - Newsagent's - Clothes shop - Florist's, etc. Each shop contains simple products, price tags or picture cards related to that location. Students move around the classroom and take turns being customers and shop assistants. They visit different shops and act out short conversations appropriate for each location. Every 1-2 minutes, the teacher claps or rings a bell. Students then move to a new shop, change partners and continue the activity with new products and different conversations. At the end of the activity, students share what they bought and from which shop. The teacher's role is to model polite interaction clearly, support students during role-play, encourage natural spoken interaction and monitor the use of vocabulary, pronunciation and polite expressions throughout the activity.
Activity 4: A school trip	
The student asks and answers simple questions about a school	In this activity, students practise asking and answering simple questions about a school trip to Berat using the past simple and basic question words through short interactions and information exchange activities.

trip to Berat, using the past simple and basic question words.	The teacher introduces the learning situation by explaining: "Imagine your class has just returned from a school trip to Berat. Today, you are meeting your classmates again and sharing experiences from the trip." As a warm-up activity, the teacher revises useful expressions and question forms on the board as for example: - How was the trip? - Did you enjoy it? - What did you see? - Was it your first time in Berat? The teacher also revises the basic question words used in the past simple: Who, What, Where, When, Why, How, and reminds students of the question structure: Question word + did + subject + base verb The teacher models one short interaction with a student and then gives each student a trip identity card showing a different experience from the school trip. Examples: - Visited the castle – bought souvenirs – travelled by bus - Visited the museum – ate traditional food – took photos - Walked through the old neighbourhoods – crossed the bridges – visited the city centre Students move around the classroom and talk to different classmates to discover information about their experiences. They ask and answer questions such as: - Where did you go? - Who did you travel with? - What did you see?

	- What did you eat? - Why did you like the trip? The teacher makes sure that students change partners frequently and avoid repeating the same questions. After several rounds, students sit in small groups and compare what they learned from classmates. For example: - Sara visited the museum. - Lina bought souvenirs. - Ana liked the castle. The teacher's role is to model question forms clearly, support students during interaction, encourage active participation and monitor the use of the past simple and basic question words throughout the activity.

Table 6: Written interaction activities

LO 6: The student composes short, simple formulaic notes relating to matters in areas of immediate need.	
Activity 1: Apologizing	
LO: The student writes a short personal message to apologise for not attending a friend's birthday party.	In this activity, students write short personal messages to apologise for missing a friend's birthday party through a simulated social media chat activity. The teacher introduces the learning situation by explaining: "Imagine that one of your friends had a birthday party yesterday, but you could not attend. Today you want to send a message to apologise and explain why you were absent." The teacher presents examples of short apology messages written in a chat format, similar to WhatsApp or Messenger messages as for example::

	- I'm sorry I missed your birthday party! - Sorry I couldn't come yesterday. I hope you had a great time! - I'm sorry I was not there. Happy birthday! The teacher discusses useful language for apologising and expressing feelings, focusing on vocabulary, message structure and polite expressions. After that, the teacher gives to each student a chat template showing a message conversation. Example: - Friend: Why didn't you come to my birthday party? - You: _____ Students work individually and write their own short message (40–60 words), including: an apology, a reason for not attending, and a positive message or wish for their friend. To make the activity more interactive, the teacher asks students to exchange their chat messages with a partner. The partner reads the message, takes the role of the friend and writes a short reply to continue the conversation. For example: Friend: Thank you! Don't worry. We missed you. At the end, students read the completed conversations and make small corrections if needed. The teacher's role is to model apology messages, support students during writing and interaction, and monitor the use of appropriate language and message structure.
Activity 2: A birthday card!	
LO: The student writes a short message on a virtual birthday	In this activity, students create and exchange virtual birthday cards by writing short messages using greetings, wishes and personal notes.

<table>
<tr>
<td>card, using simple greetings, wishes and personal messages.</td>
<td>The teacher introduces the learning situation by explaining: “Today you are digital card designers. You will create a virtual birthday card for a classmate or friend and write a short message to make him/her feel special.”
As a warm-up activity, the teacher brainstorms birthday words and expressions with the class. Students suggest words they connect with birthdays and one student writes them on the board.
Examples: cake, gifts, balloons, candles, celebrate, happy, party, surprise. Then, the teacher explains that every birthday card message should include three parts:
- Greeting: Saying hello and wishing happy birthday
- Wish: Wishing something nice for the future
- Personal message: Adding a friendly note
The teacher provides a word list with greetings, wishes, and personal messages on the board or screen.
<table>
<tr><th>Greetings</th><th>Wishes</th><th>Personal messages</th></tr>
<tr><td>Happy Birthday!
Dear friend,
Best wishes on your birthday!</td><td>Have a great day!
I wish you happiness and success.
Enjoy your special day!</td><td>You are a wonderful friend.
You always make me laugh.
I am happy to have you as a friend.</td></tr>
</table>

First, students do a short mix-and-match task, combining expressions from the three sections to create different card messages. Then, they create their own 3-sentence birthday message and write it on paper or using a digital tool such as:
- PowerPoint
- Canva https://www.canva.com/</td>
</tr>
</table>

	- Google slides - or another virtual card template. Before exchanging the cards, students reread and check their messages for spelling, punctuation and sentence order. Students exchange the virtual cards with classmates and read the messages they received. The teacher's role is to support students with vocabulary and sentence structure, guide the writing process and encourage positive interaction during the exchange of virtual birthday cards.

MEDIATION ACTIVITIES

Table 7: Mediation activities

LO 7: The student conveys the main point(s) involved in short, simple conversations or texts on everyday subjects of immediate interest, provided these are expressed clearly in simple language.	
Activity 1: Build the best healthy poster	
LO: The student gives very simple instructions when working in groups to complete a classroom poster about healthy food and good habits.	In this activity, students work collaboratively to create a classroom poster about healthy food and good habits by giving and following very simple instructions in English. The teacher introduces the activity by explaining to the students that they will work in groups to create a poster about healthy habits. However, each student will receive only part of the information and materials needed to complete the poster. In order to finish the task successfully, students must communicate, give simple instructions and help each other in English throughout the activity. The teacher starts by revising useful classroom instruction expressions on the board and models them with gestures and examples. The teacher models a short example interaction with one student before starting the group task.

	Students work in mixed-ability groups of four. Each group receives one large poster paper, markers and coloured pencils, glue and scissors, healthy food and habit pictures, labels and short phrases. While the materials are divided between the students: - Student A receives only the title and heading cards. - Student B receives healthy food pictures. - Student C receives labels and simple written phrases. - Student D receives colour suggestions and poster layout examples. Students are not allowed to take all materials themselves or work silently. They must communicate and guide each other using very simple English instructions in order to organise the poster correctly as for example: - Put the fruit pictures at the top. - Colour the vegetables green., etc. As students work, they move around the table, exchange materials, ask classmates for help and negotiate where pictures and words should go. After several minutes, the teacher asks groups to rotate posters clockwise. Each group now receives another team's unfinished poster. The new group carefully observes the existing poster and continues the work by following the organisation and ideas already started by the previous group. Students discuss what has already been completed, what is still missing and guide each other by giving simple instructions in English to complete the task. Gallery walk: When all posters are completed, the teacher displays them around the classroom. Students walk around in small groups observing each poster carefully. One student from each group becomes the "Poster guide" and gives classmates very simple instructions while presenting the poster. For example:

	- Look at the healthy food section. - Read this sentence. - Find two healthy drinks., etc. At the end of the activity, the teacher leads a short reflection with the whole class based on the questions: - Which instructions were easy to understand? - Which group worked well together?, etc. The class may also vote for: - the most colourful poster - the best teamwork - the best use of English instructions. The teacher's role is to model simple instructional language, support communication, encourage cooperation, monitor students' ability to give and follow simple instructions, ensure all students participate actively during the mediation task, and create an inclusive environment.
Activity 2: The dream classroom	
LO: The student uses very simple expressions to ask for clarification while working in groups on a classroom project about designing a dream classroom.	In this activity, students work together to design a "dream classroom" while practising very simple expressions for asking clarification and checking information during group interaction. The teacher introduces the activity and revises useful clarification expressions on the board such as: - Can you repeat, please? - What do you mean? - Can you say that again?, etc. The teacher models a short misunderstanding dialogue with one student before starting the activity.

	Then, students are divided into groups of four. Each group receives a different dream classroom design challenge with specific instructions and ideas to include in their classroom plan. For example: - Group 1 designs a technology-friendly classroom. - Group 2 designs a creative art classroom. - Group 3 designs an eco-friendly classroom. - Group 4 designs a relaxing reading classroom. Each design challenge includes different classroom objects, colours, activity areas and decorations that students must organise together while creating their poster or digital design. As students discuss their ideas and make decisions, they ask classmates for clarification in order to understand suggestions and organise the classroom correctly. After discussing the ideas, groups begin creating their "dream classroom" on a large sheet of paper or digitally using Canva/Google Jamboard. As students organise the classroom layout, they continue interacting and clarifying information: Students must agree together before adding new elements to the design. Halfway through the activity, one student from each group rotates to another group as a "guest designer". The guest designer listens to the new group's classroom plan and asks clarification questions in order to understand the design before giving one new suggestion. At the end, groups present their dream classroom briefly to the class. While listening, classmates may ask very simple clarification questions. Groups answer together using simple language.

	The teacher's role is to model clarification expressions clearly, encourage students to solve misunderstandings through interaction, support shy students with sentence starters, monitor students' ability to ask for clarification, and facilitate collaboration without controlling the discussion.

3. LËNDA: GJUHË E HUAJ E DYTË (KLASA 6-7)

GJUHË FRËNGE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës frënge për klasën e gjashtë dhe të shtatë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A1 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këto klasa. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: *activité de réception (compréhension orale, compréhension écrite), activité de production (production orale, production écrite), activité d' interaction (interaction orale, interaction écrite), activité de médiation*.

Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

ACTIVITÉ DE RÉCEPTION

Table 1: Activité de compréhension orale générale

RA 1: L'élève comprend des questions et des affirmations courtes et très simples, à condition qu'elles soient prononcées clairement et lentement, illustrées par des gestes ou des images facilitant la compréhension et qu'elles soient éventuellement répétées.
Activité 1 : Mon calendier de la semaine A

RA: L'élève reconnaît des dates et les jours de la semaine et les utilise dans un contexte clairement défini, quotidien et familier.	Dans cette activité, les élèves participent à une organisation d'activités scolaires et de loisirs afin de reconnaître et comprendre les dates et les jours de la semaine dans des situations familières de la vie quotidienne. L'enseignant commence par présenter un calendrier illustré ainsi que des affiches d'activités pour introduire le vocabulaire utile (lundi, mardi, mercredi, janvier, février, le 12 mai, le 7 juin, etc.). L'enseignant prononce ensuite lentement et clairement différentes informations pendant que les élèves observent le calendrier et les affiches. Par exemple : - Le match est le mercredi 12 juin. - Le concours est lundi. - Mon anniversaire est le 11 novembre . Les élèves écoutent attentivement et répètent les expressions afin de se familiariser avec la prononciation des jours et des dates. Les élèves travaillent ensuite en petits groupes. Chaque groupe reçoit un calendrier hebdomadaire et plusieurs cartes représentant des événements ou des activités. Un élève lit une information à haute voix tandis que les autres doivent placer correctement l'activité sur le bon jour ou à la bonne date dans le calendrier. Par exemple, un élève peut dire : - Le concert est samedi. - Le cours de français est jeudi. Les autres élèves doivent écouter attentivement et retrouver le jour ou la date correspondante.

	L'activité se poursuit par un jeu de questions-réponses où les élèves circulent dans la classe pour demander et donner des informations simples, par exemple : - Quelle est la date de l'excursion ? - Quel jour est-ce aujourd'hui ? - Quand est ton anniversaire ? Pendant toute l'activité, l'enseignant guide les échanges, répète les informations si nécessaire, utilise des supports visuels pour faciliter la compréhension et observe la capacité des élèves à reconnaître les jours de la semaine et les dates lorsqu'ils sont prononcés clairement dans un contexte quotidien et familier.

Table 2 : Activité de compréhension générale de écrite

RA 2: L'élève reconnaît des mots et des signes familiers accompagnés d'images, comme un menu de restauration rapide illustré par des photos ou un livre d'images utilisant un vocabulaire familier.	
Activité 1 : Mon repas préféré	
RA : L'élève reconnaît et utilise des mots et des signes familiers accompagnés d'images, comme un menu de restauration rapide illustré par des photos ou un livre d'images utilisant un vocabulaire familier.	Dans cette activité, les élèves découvrent et reconnaissent des mots et des signes familiers à travers des menus illustrés et des images liées à la nourriture et aux boissons. L'enseignant commence par montrer différents menus de restauration rapide contenant des photos, des symboles et des mots simples afin d'introduire le vocabulaire utile (pizza, sandwich, jus, salade, eau, menu, dessert, etc.). L'enseignant présente aussi les images et lit lentement les mots associés pendant que les élèves observent les menus. Les élèves répètent les mots et associent chaque image au mot correspondant afin de se familiariser avec le vocabulaire écrit dans un contexte concret et visuel.

	Les élèves travaillent ensuite en petits groupes. Chaque groupe reçoit un menu illustré avec des photos et des mots simples. Un élève joue le rôle du client tandis qu'un autre joue le rôle du vendeur. Le client doit reconnaître les mots et les images pour choisir un repas ou une boisson. Par exemple, il peut dire : « Je voudrais une pizza et un jus d'orange » ou montrer l'image correspondante sur le menu. L'activité se poursuit par un jeu d'association où les élèves doivent relier des cartes-images à des mots familiers ou retrouver rapidement un produit demandé par l'enseignant. Par exemple, l'enseignant peut dire : - Trouvez le sandwich » ou « Montrez le dessert. Pendant toute l'activité, l'enseignant guide les élèves, attire leur attention sur les mots écrits et les signes visuels, répète le vocabulaire lorsque cela est nécessaire et observe la capacité des élèves à reconnaître des mots et des signes familiers accompagnés d'images dans des situations simples et quotidiennes. L'enseignant propose ensuite un travail en groupes dans lequel les élèves créent leur menu préféré en utilisant des images et en écrivant des mots simples correspondant aux aliments et aux boissons choisis. Chaque groupe prépare un menu illustré avec des photos, des dessins ou des cartes-images afin de rendre l'activité plus concrète et visuelle. Après la préparation, chaque groupe présente son menu à la classe en nommant les différents produits choisis. Les autres élèves écoutent et observent les images afin de reconnaître les mots familiers présentés. L'activité se termine par un vote collectif : les élèves choisissent le menu qu'ils préfèrent parmi ceux présentés par les groupes. Cette étape encourage la participation, l'interaction et la reconnaissance du vocabulaire étudié dans un contexte motivant et familier.

Activité 2 : Le rallye des affiches	
RA: L'élève reconnaît et comprend des mots et expressions très simples dans des affiches et des documents visuels.	Dans cette activité, les élèves reconnaissent des mots et expressions simples à travers un jeu de déplacement et d'observation dans la classe. L'enseignant prépare plusieurs affiches illustrées liées aux centres d'intérêt des adolescents (sport, musique, téléphone, cinéma, nourriture, école, réseaux sociaux) avec de courtes expressions écrites comme : concert ce soir, match de football, wifi gratuit, pizza maison, cours de musique, film d'action. Les affiches sont placées sur les murs de la classe. L'enseignant commence par présenter les affiches, lit les expressions à voix haute et attire l'attention des élèves sur les mots clés et les images. Les élèves répètent les expressions et associent les mots aux illustrations. Deuxième étape de l'activité : Rallye de lecture **:** Chaque élève reçoit ensuite une petite fiche avec un mot ou une expression simple. Les élèves circulent dans la classe pour retrouver l'affiche correspondante. Lorsqu'ils la trouvent, ils restent près de l'affiche et lisent l'expression à haute voix Après plusieurs tours, l'enseignant complexifie légèrement l'activité. Il montre uniquement une image ou lit seulement une expression, et les élèves doivent retrouver rapidement l'affiche correcte. Les élèves peuvent jouer en équipes et gagner des points pour chaque bonne réponse. Les élèves travaillent ensuite par deux. Un élève choisit une affiche et donne un indice simple comme : J'aime le sport ou Je regarde des films. Son camarade doit retrouver l'affiche correspondante. L'enseignant guide la lecture des mots simples, encourage la participation active, soutient la prononciation et observe la capacité des élèves à reconnaître et comprendre des expressions écrites familières dans des supports visuels.

ACTIVITÉ DE PRODUCTION

Table 3: Activité de production orale générale

<table>
<tr><th colspan="2">RA 3: L'élève produit des phrases courtes pour parler de soi, donner des renseignements simples personnels (par exemple, le nom, l'adresse, la situation familiale, la nationalité).</th></tr>
<tr><th colspan="2">Activité 1 : Trouve quelqu'un qui</th></tr>
<tr><td>RA : L' élève produit de très courtes phrases sur lui-même/elle-même en donnant des informations personnelles simples.</td><td>Dans cette activité, les élèves parlent d'eux-mêmes et échangent des informations personnelles simples à travers un jeu de recherche et de communication dans la classe. L'enseignant commence par présenter le vocabulaire et les structures utiles pour parler de ses goûts, de ses loisirs ou de sa vie quotidienne, par exemple:
- J'aime le football.
- J'ai un chien.
- J'ai un petit chat.
- Je joue du piano.
- J'aime les crêpes au chocolat.
- Je vais à l'école à pied.
L'enseignant distribue ensuite une fiche contenant différentes consignes simples comme :
- Trouve quelqu'un qui aime le sport.
- Trouve quelqu'un qui a un chat.
- Trouve quelqu'un qui joue d'un instrument de musique.
- Trouve quelqu'un qui aime la glace.
L'enseignant modélise un court échange avec un élève afin de montrer comment poser et répondre à des questions simples :</td></tr>
</table>

	- Tu aimes le sport ? - Oui, j'aime le football. - Tu as un animal ? - Oui, j'ai un petit chat.. Les élèves circulent ensuite dans la classe pour poser des questions à leurs camarades et trouver une personne correspondant à chaque consigne. Lorsqu'ils trouvent quelqu'un, ils écrivent le prénom de l'élève sur leur fiche. L'activité se poursuit jusqu'à ce que les élèves complètent le plus grand nombre possible de réponses. Ensuite, quelques élèves présentent leurs découvertes à la classe avec de très courtes phrases, par exemple : - Ana aime la musique. - Endri a un chat. - Klara joue du piano. Pendant toute l'activité, l'enseignant encourage les échanges oraux, aide les élèves à formuler leurs questions et leurs réponses, soutient la prononciation et observe la capacité des élèves à produire de très courtes phrases personnelles dans une interaction simple et familière. Cette activité ludique est parfaite pour les élèves parceque elle les aide à se découvrir, à créer du lien et à poser les bases d'un bon climat de classe et à les encourager à s'exprimer en français.

Table 4: Activité de production écrite

RA 4: L'élève donne des renseignements simples et personnels (par exemple le nom, l'adresse, la nationalité) en utilisant éventuellement un dictionnaire.
Activité 1 : Ma carte postale

RA : L'élève écrit des salutations très simples dans des messages et des cartes postales.	Dans cette activité, les élèves apprennent à écrire des salutations et de très courts messages dans des situations familières et motivantes. L'enseignant commence par présenter différents modèles de cartes postales et de petits messages simples contenant des salutations courantes, par exemple : - Salut mon ami(e)! - Bonjour Paul - À bientôt ! - Bonnes vacances ! - Merci pour ton message. L'enseignant lit les exemples avec la classe et attire l'attention des élèves sur les formules d'ouverture et de clôture. Les élèves répètent les expressions et observent la structure très simple d'une carte postale ou d'un message amical. L'enseignant montre ensuite des images de vacances, de villes, d'activités de loisirs ou de moments scolaires afin d'aider les élèves à imaginer une situation de communication. Les élèves travaillent ensuite individuellement ou par deux. Chaque élève choisit une image et rédige une très courte carte postale ou un petit message à un ami ou à un membre de la famille. Ils utilisent des modèles simples affichés au tableau pour compléter leur production. Par exemple : Salut Emma, Je suis à la mer. Il fait beau. À bientôt ! Léo Bonjour Ardit, Merci pour ton cadeau.

	À demain ! Sara Après la rédaction, les élèves échangent leurs cartes avec un camarade qui les lit silencieusement. Quelques élèves présentent ensuite leur carte postale à la classe. Pendant toute l'activité, l'enseignant guide les élèves dans l'utilisation des salutations simples, aide à écrire correctement les mots fréquents, encourage la créativité et observe la capacité des élèves à produire de très courts messages écrits dans des situations familières et quotidiennes.

ACTIVITÉ D' INTERACTION

Table 5: Activité d'interaction orale générale

RA 5: L'élève pose des questions et répondre à des questions sur lui (elle)-même et sur ses habitudes quotidiennes, en utilisant des formules toutes faites courtes et en comptant sur les gestes pour renforcer l'information donnée.	
Activité 1 : Au marché	
RA : L'élève fait des achats simples et commande à manger ou à boire en utilisant des expressions très simples, accompagnées si nécessaire de gestes pour soutenir la communication.	Dans cette activité, les élèves participent à un jeu de rôle simulant une situation de marché afin de pratiquer des échanges simples liés à l'achat de produits alimentaires et de boissons dans un contexte familier. L'enseignant commence par présenter le vocabulaire à l'aide d'images et de cartes illustrées représentant des produits courants : « une pomme, une banane, des oranges, des cerises, des pommes de terre, du pain, une baguette, une bouteille de l'eau, un jus de…, un yaourt » L'enseignant introduit ensuite des expressions simples pour acheter et vendre : - Je voudrais des pommes, s'il vous plaît. Combien ça coûte ? C'est combien ? Voilà. Merci. L'enseignant modélise un court dialogue avec un élève en utilisant des gestes et en montrant les produits :

	- Bonjour. - Bonjour. - Je voudrais deux pommes, s'il vous plaît. - Voilà. - Merci. Les élèves répètent ensuite les expressions et s'entraînent à utiliser les gestes (montrer du doigt,) pour faciliter la communication. La classe est ensuite organisée en petits groupes. Une partie des élèves joue le rôle des vendeurs et l'autre partie celui des clients. Chaque groupe dispose de cartes-images ou d'objets fictifs représentant les produits du marché. Les clients se déplacent de stand en stand pour acheter des produits en utilisant des phrases très simples et, si nécessaire, en pointant les objets souhaités. Les vendeurs répondent et donnent le prix ou les produits demandés. Après quelques minutes, les rôles changent pour permettre à tous les élèves de pratiquer les deux fonctions. L'activité se termine par une courte présentation où quelques élèves expliquent leurs achats devant la classe. Pendant toute l'activité, l'enseignant guide les échanges, soutient la prononciation, encourage l'utilisation des expressions simples, et observe la capacité des élèves à effectuer des achats simples et à communiquer dans une situation familière de la vie quotidienne comme le marché.

Table 6: Activité d' interaction écrite générale

RA 6: L'élève transmet des informations très simples (par exemple son nom, son adresse, sa famille. son emploi du temps), avec des phrases courtes, sur un formulaire ou une note, en utilisant un dictionnaire.
Activité 1 : Des messages entre amis

RA : L'élève écrit et répond à de très courts messages simples pour échanger des informations personnelles et quotidiennes dans un contexte familier.	Dans cette activité, les élèves apprennent à écrire de très courts messages simples afin de communiquer avec un camarade dans une situation familière et quotidienne. L'enseignant commence par présenter des exemples de petits messages écrits au tableau ou sur des post- it de différentes couleurs et les colle au tableau : - Salut ! Ça va ? - Oui, ça va bien. Et toi ? Tu es libre aujourd'hui ? On va au parc ? - D'accord ! À 16h. À bientôt ! L'enseignant explique la structure très simple d'un échange écrit : saluer, poser une question, répondre et terminer le message. Les élèves observent les exemples et repèrent les expressions utiles. Ensuite, les élèves travaillent par deux. Chaque binôme reçoit une fiche avec un début de message écrit par un élève. Par exemple : - Salut ! Qu'est-ce que tu fais aujourd'hui ? L'autre élève doit répondre par un message très court et simple, par exemple : - Je suis à la maison. Et toi ? Les élèves continuent l'échange pendant 4 à 5 tours, en écrivant chacun à leur tour de très courtes phrases pour poser des questions et répondre. L'activité se poursuit avec un deuxième scénario, par exemple : organiser une sortie, proposer une activité ou parler de l'école. Les élèves échangent des messages simples comme : - On va au cinéma ? Bonne idée ! À quelle heure ? À 15h.. À la fin, quelques binômes lisent leur échange devant la classe.

	Pendant toute l'activité, l'enseignant guide les élèves dans l'écriture des messages, aide à utiliser les expressions simples, encourage la correction entre pairs et observe la capacité des élèves à écrire et répondre à de très courts messages dans une interaction écrite simple et familière.

ACTIVITÉ DE MÉDIATION

Table 7: Activité de médiation générale

RA 7: L'élève transmet en albanais des informations très simples (par exemple des nombres et des prix) à partir de textes courts, simples et illustrés en langue français).	
Activité 1 : Quel programme choisir ?	
RA : L'élève transmet en albanais des instructions simples (données en français concernant des activités et des horaires à condition qu'elles soient répétées très lentement et clairement.	Dans cette activité, les élèves transmettent en albanais des informations simples d'un programme télévisé en français afin d'aider une personne qui ne comprend pas le français à choisir une émission à regarder. Au début de la séance, l'enseignant présente la situation :« Un ami albanais passe quelques jours chez vous. Ce soir, vous regardez ensemble la télévision, mais il ne comprend pas le programme télé en français. Votre rôle est donc de lui expliquer en albanais quelles émissions passent ce soir afin de choisir ensemble ce que vous allez regarder. » L'enseignant distribue aux élèves un programme télé en français contenant les horaires, les titres des émissions et leur catégorie (film, informations, dessin animé, sport, documentaire, etc.). Il explique le vocabulaire utile et propose un exemple de médiation. Les élèves travaillent en binômes. - Un élève joue le rôle du médiateur qui comprend le programme télé en français. - L'autre joue le rôle de l'ami albanais qui ne parle pas français.

	L'élève médiateur lit les informations du programme en français puis les transmet en albanais. Il indique: - le nom de l'émission ; - l'heure de diffusion ; - le type d'émission ; - quelques informations simples sur le programme. L'ami albanais pose ensuite des questions simples pour obtenir plus d'informations ou exprimer ses préférences, par exemple : - Në cfarë ore fillon filmi ? - Çfarë ndeshje luhet sot ? - Çfarë programi preferon? Les deux élèves discutent ensuite afin de choisir ensemble l'émission qu'ils vont regarder. Puis, les rôles sont inversés. Pendant l'activité, l'enseignant circule dans la classe, aide les élèves à reformuler les informations, soutient la prononciation et encourage l'utilisation du vocabulaire approprié. L'activité se termine par une mise en commun où quelques binômes présentent à la classe l'émission qu'ils ont choisie et expliquent brièvement leur choix. Le rôle de l'enseignant tout au long de l'activité est de fournir des supports authentiques et adaptés au niveau des élèves, de modéliser les stratégies de médiation, d'encourager l'interaction en binômes et d'aider les élèves à transférer des informations simples du français vers l'albanais de manière claire et compréhensible.

Activité 2 : Une visite en ville	
RA: L'élève transmet en français des instructions simples données en albanais concernant des lieux et des horaires à condition qu'elles soient répétées très lentement et clairement.	Dans cette activité, les élèves transmettent des informations simples d'un dépliant touristique en français vers l'albanais afin d'aider un visiteur à organiser une visite. Au début de la séance, l'enseignant présente la situation aux élèves : « Un touriste français visite une ville en Albanie. Il reçoit un dépliant touristique en albanais, mais il ne comprend pas les informations. Vous devez l'aider. » L'enseignant distribue un dépliant simple avec des images, les noms des lieux, les horaires et les activités. Les élèves travaillent en binômes. Un élève joue le rôle du médiateur et l'autre joue le rôle du touriste français. L'élève médiateur lui explique en français : - le nom des lieux à visiter ; - les horaires d'ouverture ; - les activités possibles ; - les informations importantes du dépliant. Le touriste français pose ensuite des questions simples comme : - Où se trouve le parc ? - À quelle heure ouvre le musée ?, etc. Le médiateur lui répond : - Le musée ouvre à 9 heures. - Le parc se trouve au bord du lac.

	Pendant l'activité, l'enseignant circule dans la classe, aide les élèves à reformuler les informations, soutient la prononciation et encourage l'utilisation du vocabulaire approprié. L'activité se termine par une mise en commun où quelques élèves présentent les lieux à visiter et expliquent leur choix et jouent les rôles devant la classe Le rôle de l'enseignant tout au long de l'activité est de fournir des supports authentiques et adaptés au niveau des élèves, de modéliser les stratégies de médiation, d'encourager l'interaction en binômes et d'aider les élèves à transférer des informations simples du français vers l'albanais de manière claire et compréhensible.

GJUHË ITALIANE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës italiane për klasën e gjashtë dhe të shtatë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A1 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këto klasa. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: attività di ricezione (comprensione orale, comprensione della lettura), attività di produzione (produzione orale, produzione scritta), attività di interazione (interazione orale, interazione scritta), attività di mediazione. Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

ATTIVITÁ DI RICEZIONE

Tabela 1: Attività di comprensione orale

RA 1: Lo studente comprende domande e affermazioni brevi e molto semplici, purché siano articolate lentamente e chiaramente, siano accompagnate da gesti o immagini che ne facilitino la comprensione e siano ripetute in caso di necessità.

Attività 1: Dove va la parola?	
RA: Lo studente comprende domande e affermazioni brevi e molto semplici, accompagnate da immagini, gesti e ripetizioni	In questa attività gli studenti ascoltano parole ed espressioni molto semplici relative a oggetti scolastici, colori e numeri e le associano a immagini presenti in diversi punti dell'aula. Prima dell'attività, l'insegnante introduce il lessico attraverso immagini e oggetti reali: libro, penna, matita, quaderno, rosso, blu, uno, due, tre. Le parole vengono ripetute più volte e accompagnate da gesti. Successivamente l'insegnante prepara quattro "angoli" della classe con immagini grandi e ben visibili: - Oggetti scolastici - Colori - Numeri - Persone L'insegnante spiega che gli studenti dovranno ascoltare attentamente e scegliere il posto giusto. L'attività si svolge in più turni. In ogni turno l'insegnante pronuncia lentamente una parola o una frase molto breve: - È una matita. - Rosso. - Tre. - È un ragazzo. - Questo è un libro. Gli studenti ascoltano e si spostano verso l'angolo corretto. Dopo ogni scelta, gli studenti confrontano le proprie risposte con i compagni vicini e indicano l'immagine che hanno riconosciuto.

	L'insegnante ripete una seconda volta la parola o la frase permettendo agli studenti di confermare o modificare la loro scelta. Al termine di ogni turno, il docente verifica la risposta con tutta la classe, mostra l'immagine corretta e ripete il vocabolo invitando gli studenti a pronunciarlo insieme. Durante l'attività l'insegnante osserva la capacità degli studenti di riconoscere parole familiari e di associarle correttamente alle immagini.
Attività 2: Ascolta e trova l'amico	
RA: Lo studente comprende domande e affermazioni brevi e molto semplici riferite a persone, caratteristiche e azioni quotidiane.	In questa attività gli studenti ascoltano brevi descrizioni accompagnate da immagini e identificano il personaggio corretto. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcuni personaggi illustrati con nomi semplici e facilmente riconoscibili: Marco, Anna, Luca e Sara. Per ogni personaggio vengono introdotte poche parole chiave con il supporto di immagini e mimica: - legge - scrive - mangia - corre Le immagini dei personaggi vengono collocate in diversi punti dell'aula. L'insegnante spiega che gli studenti dovranno ascoltare e trovare il personaggio descritto. L'attività si svolge in diversi turni. In ogni turno l'insegnante legge lentamente una frase molto breve: - Marco legge. - Anna mangia. - Luca corre.

	- Sara scrive. Gli studenti ascoltano e si dirigono verso l'immagine del personaggio corretto. Una volta arrivati, discutono brevemente con gli altri compagni presenti nello stesso gruppo e mostrano l'immagine che li ha aiutati a capire il messaggio. Successivamente l'insegnante ripete la frase una seconda volta e gli studenti possono confermare o cambiare la propria scelta. In una seconda fase l'insegnante introduce semplici domande: - Chi legge? - Chi corre? - Chi mangia? Gli studenti indicano il personaggio corretto senza parlare oppure rispondono con una parola sola. Al termine di ogni turno il docente controlla la comprensione insieme alla classe, ripete il lessico e rinforza il significato attraverso immagini e gesti. Durante l'attività osserva la capacità degli studenti di comprendere parole e frasi molto semplici e di reagire correttamente alle informazioni ascoltate.
Attività 3: Ascolta e trova il posto giusto	
RA: *Lo studente comprende domande e affermazioni brevi e molto semplici, purché siano articolate lentamente e chiaramente, siano*	In questa attività gli studenti ascoltano brevi messaggi relativi a luoghi familiari e identificano il posto corretto a cui il messaggio si riferisce. All'inizio dell'attività, l'insegnante introduce alcune parole chiave utilizzando immagini e gesti: scuola, casa, parco, supermercato, biblioteca. Le immagini vengono mostrate una alla volta e il lessico viene ripetuto più volte per favorire la comprensione.

accompagnate da gesti o immagini che ne facilitino la comprensione e siano ripetute in caso di necessità.	Successivamente, l'insegnante prepara cinque stazioni in diversi punti dell'aula. Ogni stazione rappresenta un luogo ed è contrassegnata da una grande immagine. L'insegnante spiega che gli studenti dovranno ascoltare attentamente un breve messaggio e scegliere la stazione che corrisponde al luogo descritto. L'attività si svolge in diversi turni. In ogni turno, l'insegnante legge lentamente una frase molto semplice: - Leggo un libro. - Gioco con gli amici. - Compro il pane. - Studio italiano. - Dormo. Gli studenti ascoltano e si dirigono verso la stazione che ritengono corretta. Una volta arrivati alla stazione scelta, confrontano brevemente la propria risposta con i compagni utilizzando parole molto semplici: - Ho sentito "libro". - È la biblioteca. - Ho sentito "gioco". - È il parco. Successivamente, l'insegnante ripete il messaggio una seconda volta, permettendo agli studenti di confermare o modificare la loro scelta. In una seconda fase, l'insegnante formula semplici domande: - Dove studio?

	- Dove gioco? - Dove compro il pane? - Dove leggo un libro? Gli studenti indicano la stazione corretta oppure rispondono con una sola parola. Alla fine di ogni turno, l'insegnante verifica la risposta con tutta la classe, ripete il lessico principale e rinforza il significato attraverso immagini, gesti e ripetizioni. Come variante finale, l'insegnante può proporre messaggi leggermente più lunghi: - Leggo un libro in biblioteca. - Gioco a calcio nel parco. - Compro il latte al supermercato. - Studio a scuola. - Sono a casa con la mia famiglia. Gli studenti ascoltano, scelgono la stazione corretta e spiegano la loro scelta con espressioni molto brevi. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di riconoscere parole familiari, comprendere semplici messaggi e associare correttamente le informazioni ascoltate alle immagini e ai luoghi rappresentati.

Tabella 2: Attività di comprensione della lettura

RA 2: Lo studente riconosce parole note accompagnate da immagini, come, ad esempio, il menù di un fast-food con delle foto o un libro illustrato, con un lessico familiare.
Attività 1: Trova il carrello giusto

RA: Lo studente riconosce parole note accompagnate da immagini, utilizzando un lessico familiare.	In questa attività gli studenti leggono semplici parole associate a prodotti alimentari e le collegano alle immagini corrispondenti. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune parole familiari attraverso immagini: mela, pizza, latte, pane, acqua e banana. Le parole vengono mostrate su cartellini e lette insieme alla classe. Successivamente, in diversi punti dell'aula vengono collocate immagini di "carrelli della spesa", ciascuno contenente un prodotto diverso. L'insegnante distribuisce agli studenti cartellini con parole scritte. Gli studenti leggono la parola e si dirigono verso il carrello che contiene l'immagine corrispondente. Una volta arrivati, confrontano la propria scelta con i compagni e mostrano il cartellino letto. Successivamente, l'insegnante verifica le risposte insieme alla classe, mostrando parola e immagine e rinforzando il significato attraverso la ripetizione. Come variante finale, gli studenti ricevono piccole liste della spesa illustrate e devono trovare tutti i prodotti indicati. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di riconoscere parole familiari e associarle correttamente alle immagini.
Attività 2: Qual è il menù?	
RA: Lo studente riconosce parole note accompagnate da immagini, utilizzando un lessico familiare.	n questa attività gli studenti leggono semplici parole presenti in un menù illustrato e identificano il cibo corretto. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta un piccolo menù con immagini e parole: pizza, panino, gelato, acqua e succo. Successivamente, il menù viene affisso in diversi punti dell'aula. L'insegnante consegna a ogni studente una carta-ordine contenente una parola o una semplice espressione:

	- Una pizza. - Un gelato. - Un succo. Gli studenti leggono il proprio ordine e si dirigono verso l'immagine corretta presente nel menù. Una volta arrivati, confrontano la propria scelta con gli altri studenti che hanno individuato lo stesso alimento. In una seconda fase, gli studenti lavorano a coppie. Uno legge l'ordine e l'altro indica l'immagine corrispondente. Al termine di ogni turno, l'insegnante verifica la comprensione con tutta la classe e rinforza il lessico attraverso immagini e lettura condivisa. Durante l'attività osserva la capacità degli studenti di riconoscere parole familiari all'interno di un contesto visivo.
Attività 3: Leggi e trova l'animale	
RA: Lo studente riconosce parole note accompagnate da immagini, utilizzando un lessico familiare.	In questa attività gli studenti leggono parole riferite ad animali e identificano l'immagine corretta. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune immagini accompagnate dalle relative parole: gatto, cane, pesce, uccello e cavallo. Le immagini vengono poi distribuite in diversi punti dell'aula. L'insegnante mostra un cartellino con una parola scritta. Gli studenti leggono la parola e si dirigono verso l'immagine corrispondente. Dopo aver effettuato la scelta, confrontano le proprie risposte con i compagni e spiegano quale parola hanno riconosciuto. Successivamente, l'insegnante mostra nuovamente la parola e verifica la correttezza della scelta. Come variante finale, gli studenti ricevono una mini pagina illustrata simile a un libro per bambini e devono individuare gli animali nominati nel testo.

	Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di associare parole note alle immagini corrispondenti.

ATTIVITÁ DI PRODUZIONE

Tabela 3: Attività di produzione orale générale

RA 3: Lo studente produce brevi frasi per parlare di sé, dando semplici informazioni personali (ad es. nome, indirizzo, condizione familiare, nazionalità).	
Attività 1: Trova il tuo compagno di presentazione	
RA: Lo studente dice il proprio nome e la propria età utilizzando semplici frasi memorizzate.	In questa attività gli studenti si presentano ai compagni utilizzando brevi frasi modello. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune espressioni utili accompagnandole con immagini e gesti: - Mi chiamo… - Ho … anni. - Ciao! L'insegnante modella un breve dialogo con uno studente: - Ciao! - Mi chiamo Marco. - Ho undici anni. Successivamente, ogni studente riceve una carta-identità illustrata con un nome e un'età. Gli studenti si muovono liberamente nell'aula e incontrano diversi compagni. A ogni incontro si presentano utilizzando le informazioni presenti sulla propria carta. Dopo alcuni scambi, l'insegnante assegna una semplice missione, ad esempio:

	- Trova qualcuno che ha 11 anni. - Trova qualcuno che si chiama Anna. Gli studenti devono parlare con i compagni per trovare la persona richiesta. Alla fine dell'attività, alcuni studenti presentano oralmente un compagno: - Lui è Marco. - Ha undici anni. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di utilizzare formule semplici per presentarsi.
Attività 2: La mappa delle nazionalità	
RA: Lo studente dice la propria nazionalità utilizzando una semplice frase modello.	All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune bandiere e introduce le strutture: - Sono albanese. - Sono italiana/o. - Sono greca/o. - Sono francese. Le frasi vengono ripetute coralmente e associate alle immagini delle bandiere. Successivamente, in diversi punti dell'aula vengono collocate immagini di vari Paesi. Ogni studente riceve una carta con una bandiera. Gli studenti si muovono nell'aula e si fermano vicino al Paese corrispondente. Una volta arrivati, si presentano ai compagni del gruppo utilizzando la frase: - Sono italiana. - Sono albanese.

	Successivamente, gli studenti si spostano e incontrano altri compagni, ponendo e rispondendo a una semplice domanda: - Di dove sei? - Sono albanese. Nella fase finale, alcuni studenti presentano sé stessi davanti alla classe utilizzando due informazioni: - Mi chiamo Sara. - Sono albanese. Durante l'attività, l'insegnante osserva la correttezza della pronuncia e la capacità di utilizzare semplici formule personali.
Attività 3: La mia famiglia in tre parole	
RA: Lo studente fornisce semplici informazioni sulla propria famiglia utilizzando brevi frasi.	All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta il lessico familiare attraverso immagini: - mamma - papà - fratello - sorella Successivamente introduce alcune semplici strutture: - Ho un fratello. - Ho una sorella. - Vivo con la mia famiglia. Ogni studente riceve una scheda illustrata che rappresenta una famiglia. Gli studenti lavorano inizialmente a coppie e descrivono la propria scheda utilizzando una o due frasi modello.

	Ad esempio: - Ho un fratello. - Ho una sorella. Successivamente, gli studenti si alzano e formano piccoli gruppi. A turno, ciascuno fornisce una semplice informazione personale sulla propria famiglia. I compagni ascoltano e verificano se hanno immagini simili. Come attività finale, gli studenti preparano una mini-presentazione orale composta da tre frasi: - Mi chiamo Luca. - Ho undici anni. - Ho una sorella. Ogni studente presenta brevemente sé stesso davanti a un piccolo gruppo o all'intera classe. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di produrre brevi frasi memorizzate per parlare della propria situazione familiare e personale.

Tabella 4: Attività di produzione scritta

RA 4: Lo studente dà semplici informazioni personali (ad es. il nome, l'indirizzo, la nazionalità), consultando eventualmente un dizionario.	
Attività 1: Trova il profilo giusto	
RA: Lo studente scrive brevi informazioni personali relative al nome e alla provenienza.	Nella questa attività gli studenti completano e identificano semplici profili personali. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcuni esempi illustrati: - Mi chiamo Anna. Sono italiana. - Mi chiamo Mark. Sono inglese.

	- Mi chiamo Elira. Sono albanese. Successivamente, gli studenti ricevono delle schede con immagini di personaggi e informazioni mancanti. Devono completare le frasi utilizzando le parole suggerite in una lista o consultando un dizionario illustrato. Ad esempio: • Mi chiamo _____. • Sono _____. Una volta completate le schede, queste vengono esposte nell'aula. Gli studenti si muovono tra le varie postazioni e leggono i profili dei compagni, cercando di abbinare ogni testo all'immagine corretta. Alla fine dell'attività, l'insegnante verifica le risposte insieme alla classe e richiama le strutture linguistiche utilizzate. Durante l'attività osserva la capacità degli studenti di scrivere semplici informazioni personali in modo comprensibile.
Attività 2: Il mio cartellino personale	
RA: Lo studente scrive semplici dati personali relativi al nome, al luogo di residenza e alla nazionalità.	In questa attività gli studenti preparano un cartellino personale da utilizzare durante una simulazione di incontro tra nuovi compagni. All'inizio dell'attività, l'insegnante mostra un modello contenente informazioni essenziali: Ciao! - Nome: Marco - Città: Tirana - Nazionalità: Albanese

	L'insegnante spiega il significato delle informazioni presenti e presenta il lessico necessario attraverso immagini e parole chiave. Successivamente, ogni studente realizza il proprio cartellino compilando alcuni campi: - Nome - Città - Nazionalità Gli studenti possono utilizzare una banca di parole o un dizionario illustrato per trovare il lessico necessario. Terminata la compilazione, i cartellini vengono esposti sui banchi. Gli studenti si spostano nell'aula leggendo i cartellini dei compagni e annotando semplici informazioni su una scheda: - Nome: _____ - Città: _____ Nella fase finale, ogni studente controlla le informazioni raccolte e corregge eventuali errori con l'aiuto dell'insegnante. Durante l'attività, il docente osserva la capacità degli studenti di scrivere dati personali essenziali e di utilizzare correttamente parole e modelli familiari.

ATTIVITÁ DI INTERAZIONE

Tabela 5: Attività di interazione orale

<table>
<tr><td colspan="2">RA 5: Lo studente fa domande e dà risposte su se stesso/a e le sue abitudini quotidiane, utilizzando brevi espressioni fisse e aiutandosi con dei gesti per consolidare l’informazione trasmessa.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Attività 1: La mia giornata</td></tr>
<tr><td>RA: Lo studente chiede e risponde su semplici abitudini quotidiane utilizzando parole ed espressioni familiari.</td><td>All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune azioni quotidiane attraverso immagini e mimica:
- mi sveglio
- faccio colazione
- vado a scuola
- gioco
- dormo
Successivamente introduce alcune strutture modello:
- Cosa fai la mattina?
- Faccio colazione.
- Vai a scuola?
- Sì, vado a scuola.
- No.
Gli studenti osservano le immagini e ripetono le espressioni.
Successivamente ricevono una serie di carte illustrate raffiguranti attività quotidiane.
Lavorando a coppie, uno studente mostra una carta e pone una domanda al compagno.
Ad esempio:</td></tr>
</table>

	- Cosa fai la mattina? - Faccio colazione. Gli studenti utilizzano anche gesti per accompagnare la comunicazione e facilitare la comprensione. Dopo alcuni minuti, le coppie cambiano per permettere nuove interazioni. Alla fine dell'attività, alcuni studenti presentano oralmente una semplice abitudine di un compagno: - Anna fa colazione alle sette. - Luca va a scuola. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di sostenere brevi scambi comunicativi relativi alla routine quotidiana.
Attività 2: Inetrvista in movimento	
RA: Lo studente chiede e fornisce semplici informazioni personali (nome ed età) utilizzando formule memorizzate.	In questa attività gli studenti si muovono nell'aula e realizzano brevi interviste ai compagni utilizzando domande e risposte molto semplici. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta le espressioni chiave attraverso immagini, gesti e brevi dialoghi modello: - Come ti chiami? - Mi chiamo… - Quanti anni hai? - Ho undici anni. Gli studenti ripetono le espressioni coralmente e a coppie. Successivamente, ogni studente riceve una scheda con alcuni spazi da compilare.

	Gli studenti si muovono liberamente nell'aula e intervistano diversi compagni utilizzando le domande modello. Durante l'interazione possono accompagnare le parole con semplici gesti, ad esempio indicando sé stessi quando dicono il proprio nome o mostrando le dita per indicare l'età. Dopo ogni scambio, annotano il nome e l'età del compagno intervistato. Nella fase finale, alcuni studenti riferiscono oralmente una semplice informazione raccolta: - Lui si chiama Marco. - Ha undici anni. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di formulare e comprendere semplici domande personali.
Attività 3: Trova chi.....	
RA: Lo studente pone semplici domande e risponde utilizzando informazioni personali e abitudini quotidiane.	All'inizio dell'attività, l'insegnante introduce alcune domande modello accompagnate da immagini: - Vai a scuola a piedi? - Hai un fratello? - Giochi a calcio? - Leggi libri? Le possibili risposte vengono presentate e praticate: - Sì. - No. - Sì, gioco a calcio. - No, non gioco a calcio.

	Successivamente ogni studente riceve una scheda "Trova chi..." contenente alcune semplici informazioni da cercare: - Trova qualcuno che gioca a calcio. - Trova qualcuno che ha un fratello. - Trova qualcuno che legge libri. Gli studenti si muovono nell'aula e pongono le domande ai compagni. Quando trovano una persona che corrisponde alla descrizione, ne annotano il nome nella scheda. Durante l'interazione gli studenti possono utilizzare immagini e gesti per facilitare la comunicazione. Al termine dell'attività, gli studenti condividono alcuni risultati con la classe: - Marco gioca a calcio. - Sara ha una sorella. - Luca legge libri. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di avviare e mantenere brevi scambi comunicativi utilizzando espressioni fisse e lessico familiare.

Tabela 6: Attività di interazione scritta

RA 6: Lo studente fornisce con brevi frasi, in un modulo o in un messaggio, un'informazione molto semplice (ad es. nome, indirizzo, condizione familiare), utilizzando un dizionario.	
Attività 1: Un messaggio per un nuovo amico	
RA: Lo studente scrive e risponde a un breve messaggio contenente semplici informazioni personali.	In questa attività gli studenti scrivono e rispondono a brevi messaggi utilizzando formule molto semplici. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta un modello di messaggio: Ciao! Mi chiamo Marco. Sono albanese. Successivamente, ogni studente riceve una scheda con un messaggio incompleto da completare utilizzando le proprie informazioni personali. Dopo aver scritto il messaggio, gli studenti lo consegnano a un compagno. Il compagno legge il testo e risponde utilizzando un secondo modello: Ciao! Mi chiamo _____. Sono _____. Gli studenti possono consultare una lista di parole o un dizionario illustrato per trovare il lessico necessario. Alla fine dell'attività, ogni coppia controlla i messaggi ricevuti e verifica che le informazioni siano comprensibili e corrette. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di partecipare a un semplice scambio scritto utilizzando frasi molto brevi e modelli forniti.

<table>
<tr><th colspan="2">Attività 2: Trova il compagno giusto</th></tr>
<tr><td>RA: Lo studente compila e utilizza una semplice scheda informativa per scambiare dati personali con i compagni</td><td>
In questa attività gli studenti raccolgono e condividono semplici informazioni personali attraverso una scheda.
All'inizio dell'attività, l'insegnante distribuisce una scheda contenente alcuni campi:
- Nome
- Città
- Nazionalità
- Fratello/Sorella
Gli studenti completano la scheda utilizzando parole familiari e, se necessario, consultando un dizionario illustrato.
Successivamente, le schede vengono esposte sui banchi.
Gli studenti si muovono nell'aula leggendo le schede dei compagni e compilano una tabella con alcune informazioni raccolte.
Ad esempio:
<table>
<tr><th>Nome</th><th>Città</th><th>Nazionalità</th></tr>
<tr><td>Anna</td><td>Tirana</td><td>Albanese</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>
In una seconda fase, ogni studente scrive un breve biglietto destinato a un compagno utilizzando un modello semplice:
Ciao Anna!
Anch'io sono di Tirana.
</td></tr>
</table>

	oppure Ciao Luca! Anch'io ho una sorella. Alla fine dell'attività, gli studenti leggono i biglietti ricevuti e verificano le informazioni contenute. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di utilizzare semplici informazioni personali in un contesto di interazione scritta autentica

ATTIVITÁ DI MEDIAZIONE

Tabella 7: Attività di mediazione

RA 7: Il giovane studente trasmette in italiano informazioni molto basilari, ad esempio numeri e prezzi, tratte da testi brevi, semplici e illustrati in lingua albanese.	
Attività 1: Quanto costa?	
RA: Lo studente trasmette semplici informazioni relative a prezzi e prodotti ricavate da un menù illustrato.	In questa attività gli studenti lavorano a coppie utilizzando un semplice menù illustrato scritto in lingua albanese. All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta il lessico necessario in italiano: - pizza - acqua - gelato - euro Successivamente, ogni coppia riceve un menù illustrato contenente immagini, nomi dei prodotti e prezzi. Lo Studente A osserva il menù e legge le informazioni in lingua albanese.

<table>
<tr><td></td><td>Lo Studente B non può vedere il menù.
Lo Studente A deve comunicare in italiano informazioni molto semplici come:
- La pizza costa 5 euro.
- L'acqua costa 1 euro.
- Il gelato costa 2 euro.
Lo Studente B completa una semplice tabella con i prezzi ricevuti.
Al termine, gli studenti confrontano le risposte con il menù originale.
Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di identificare e trasmettere informazioni essenziali relative a prezzi e prodotti.</td></tr>
<tr><th colspan="2">Attività 2: Trova l'orario</th></tr>
<tr><td>RA: Lo studente trasmette semplici informazioni relative a numeri e orari ricavate da un testo illustrato.</td><td>All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta numeri e orari attraverso immagini e schede visive.
Successivamente, gli studenti lavorano a coppie.
Lo Studente A riceve una semplice tabella illustrata in lingua albanese relativa agli orari di alcune attività scolastiche:
- Italisht: 08:00
- Matematikë: 09:00
- Sport: 11:00
Lo Studente B riceve una scheda incompleta.
<table><tr><td>Italiano</td><td></td></tr><tr><td>Matematica</td><td></td></tr><tr><td>Sport</td><td></td></tr></table></td></tr>
</table>

	Osservando il testo, lo Studente A trasmette le informazioni in italiano utilizzando frasi molto semplici: - Italiano alle otto. - Matematica alle nove. - Sport alle undici. Lo Studente B completa la propria scheda. Successivamente, i due studenti confrontano il lavoro svolto e verificano la correttezza delle informazioni. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di individuare e trasmettere semplici dati numerici.
Attività 3: Il volantino del negozio	
RA*: Lo studente trasmette semplici informazioni relative a prodotti e quantità ricavate da un volantino illustrato*	All'inizio dell'attività, l'insegnante presenta alcune immagini di prodotti comuni: - mela - pane - latte - banana Successivamente, introduce le strutture linguistiche necessarie in italiano: - una mela - due banane - un litro di latte - un pane Gli studenti lavorano a coppie.

	Lo Studente A riceve un piccolo volantino illustrato in lingua albanese contenente immagini, quantità e prezzi. Lo Studente B riceve una lista incompleta della spesa. Lo Studente A osserva il volantino e comunica le informazioni essenziali in italiano: - Due banane. - Un pane. - Tre mele. - Latte, un euro. Lo Studente B annota le informazioni ricevute. Al termine dell'attività, gli studenti confrontano la lista completata con il volantino originale. Come variante finale, gli studenti possono scambiarsi i ruoli e utilizzare un nuovo volantino. Durante l'attività, l'insegnante osserva la capacità degli studenti di selezionare informazioni molto semplici da un testo illustrato e di trasmetterle efficacemente a un compagno utilizzando parole e frasi brevi.

GJUHË GJERMANE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës gjermane për klasën e gjashtë dhe të shtatë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A1 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këto klasa. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: Rezeptive Aktivitäten *(Hörverstehen und Leseverstehen),* Produktive Aktivitäten *(mündliche Produktion und schriftliche Produktion),* Interaktive Aktivitäten *(mündliche Interaktion und schriftliche Interaktion)* und Mediative Aktivitäten përmes të cilave zhvillohen dhe realizohen kompetencat e lëndës.

Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

REZEPTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 1: Aktivitäten zum Hörverstehen

LE 1: Der Schüler versteht kurze und sehr einfache Fragen und Aussagen, sofern diese langsam und klar artikuliert werden, von Gesten oder Bildern begleitet werden, die das Verständnis erleichtern, und bei Bedarf wiederholt werden.	
Aktivität 1: Was ist in meiner Schultasche?	
LE: Der Schüler versteht *kurze und sehr einfache Aussagen und Anweisungen zu Schulsachen, wenn sie langsam und deutlich ausgesprochen und durch*	In dieser Aktivität erkennen und verstehen die Schüler einfache Wörter, Aussagen und Anweisungen zu Schulsachen, die im schulischen Alltag häufig verwendet werden. Die Deutschlehrkraft bringt reale Gegenstände oder Bildkarten mit, zum Beispiel: das Buch, das Heft, der Bleistift, der Radiergummi, der Spitzer, die Schere, die Schultasche. Sie zeigt die Gegenstände nacheinander, spricht die Wörter langsam und deutlich aus und lässt die Schüler die Wörter wiederholen.

reale Gegenstände oder Bilder unterstützt werden.	Anschließend formuliert die Deutschlehrkraft kurze und sehr einfache Aussagen, zum Beispiel: „Das ist ein Buch“, „Das ist ein Bleistift“, „Der Radiergummi ist klein“ oder „Die Schultasche ist blau“. Die Schüler hören aufmerksam zu und zeigen auf den passenden Gegenstand oder die passende Bildkarte. Danach gibt die Deutschlehrkraft sehr einfache Anweisungen wie: „Zeig das Heft“, „Nimm den Bleistift“, „Leg das Buch auf den Tisch“ oder „Zeig den Radiergummi“. Die Schüler führen die Anweisung aus oder zeigen auf den richtigen Gegenstand. Bei Bedarf werden die Anweisungen wiederholt und durch Gesten verdeutlicht. Im nächsten Schritt arbeiten die Schüler in kleinen Gruppen. Jede Gruppe erhält mehrere Bildkarten oder Gegenstände. Die Deutschlehrkraft liest kurze Aussagen vor, und die Schüler müssen gemeinsam entscheiden, welcher Gegenstand gemeint ist. Zum Beispiel: „Das ist gelb. Man schreibt damit.“ Die Schüler zeigen den Bleistift. Zum Abschluss kann ein kurzes Bewegungsspiel durchgeführt werden. Die Deutschlehrkraft nennt einen Gegenstand, und die Schüler halten die richtige Karte hoch oder zeigen auf den Gegenstand im Klassenzimmer. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler durch reale Gegenstände, Bilder, Gesten, langsames Sprechen und Wiederholungen. Sie beobachtet, ob die Schüler kurze und sehr einfache Aussagen und Anweisungen zu vertrauten Schulsachen verstehen und richtig darauf reagieren können.
Aktivität 2: Wer ist das?	
LE: Der Schüler versteht sehr einfache Fragen und Aussagen zu Personen, Namen, Alter und einfachen Eigenschaften, wenn sie	In dieser Aktivität hören die Schüler kurze Informationen über verschiedene Personen und verbinden diese mit passenden Bildern. Die Aktivität hilft den Schülern, einfache Aussagen und Fragen zu Personen in einem vertrauten Kontext zu verstehen. Die Deutschlehrkraft bereitet Bildkarten mit Kindern oder Figuren vor. Zu jeder Person gibt es einfache Informationen, zum Beispiel Name, Alter, Lieblingsfarbe, Hobby oder ein Kleidungsstück. Die Deutschlehrkraft

langsam und klar ausgesprochen und durch Bilder unterstützt werden.	zeigt zuerst die Bilder und führt den Wortschatz ein, zum Beispiel: der Junge, das Mädchen, elf Jahre alt, zwölf Jahre alt, groß, klein, freundlich, sportlich, rote Jacke, blaue Tasche. Anschließend spricht die Deutschlehrkraft kurze Aussagen langsam und deutlich aus. Zum Beispiel: „Das ist Anna“, „Anna ist elf Jahre alt“, „Ben spielt Fußball“, „Mira hat eine rote Jacke“ oder „Lukas ist groß“. Die Schüler hören zu und zeigen auf das passende Bild. Danach stellt die Deutschlehrkraft sehr einfache Fragen, zum Beispiel: „Wer ist Anna?“, „Ist Ben sportlich?“, „Wie alt ist Mira?“ oder „Wer hat eine rote Jacke?“. Die Schüler reagieren zunächst durch Zeigen, Ankreuzen oder Hochhalten der passenden Bildkarte. Je nach Niveau können sie auch mit sehr kurzen Antworten reagieren, zum Beispiel: „Anna“, „Ja“, „Nein“ oder „elf“. Im nächsten Schritt arbeiten die Schüler in kleinen Gruppen. Jede Gruppe erhält mehrere Bilder. Die Deutschlehrkraft liest eine kurze Beschreibung vor, und die Schüler müssen gemeinsam die passende Person finden. Zum Beispiel: „Sie ist zwölf Jahre alt. Sie hat eine blaue Tasche. Sie mag Musik.“ Die Schüler hören aufmerksam zu und wählen das richtige Bild aus. Zum Abschluss kann ein kleines Ratespiel durchgeführt werden. Die Deutschlehrkraft beschreibt eine Person mit zwei oder drei sehr einfachen Sätzen. Die Schüler raten, welche Person gemeint ist, indem sie auf das Bild zeigen oder den Namen nennen. Während der gesamten Aktivität spricht die Deutschlehrkraft langsam und deutlich, wiederholt die Aussagen bei Bedarf und nutzt Bilder sowie Gesten zur Unterstützung. Sie beobachtet, ob die Schüler kurze und sehr einfache Fragen und Aussagen zu Personen verstehen und die Informationen richtig zuordnen können.

Tabelle 2: Aktivitäten zum Leseverstehen

LE 2: Der Schüler erkennt bekannte Wörter, die von Bildern begleitet werden, zum Beispiel auf der Speisekarte eines Fast-Food-Restaurants mit Fotos oder in einem Bilderbuch mit vertrautem Wortschatz.	
Aktivität 1: Das Bilderbuch im Klassenzimmer	
LE: Der Schüler erkennt vertraute Wörter in einem einfachen Bilderbuch, wenn die Wörter durch Bilder unterstützt werden.	In dieser Aktivität lesen die Schüler kurze und sehr einfache Seiten aus einem Bilderbuch und erkennen bekannte Wörter mithilfe der Illustrationen. Die Deutschlehrkraft bringt ein einfaches Bilderbuch oder selbst erstellte Bildseiten mit vertrautem Wortschatz mit. Die Seiten enthalten kurze Wörter oder sehr einfache Sätze, zum Beispiel: die Katze, der Hund, das Haus, die Schule, die Familie, die Sonne, der Ball. Jede Seite wird durch ein klares Bild unterstützt. Zu Beginn zeigt die Deutschlehrkraft die Bilder und fragt die Schüler, was sie erkennen. Danach liest sie die Wörter langsam vor und zeigt gleichzeitig auf die entsprechenden Bilder. Die Schüler wiederholen die Wörter und verbinden sie mit den Illustrationen. Anschließend erhalten die Schüler in kleinen Gruppen mehrere Bildseiten und passende Wortkarten. Sie lesen die Wörter und ordnen sie den richtigen Bildern zu. Zum Beispiel verbinden sie „der Hund“ mit dem Bild eines Hundes oder „die Schule“ mit dem Bild einer Schule. Im nächsten Schritt bekommen die Schüler eine einfache Suchaufgabe. Die Deutschlehrkraft sagt oder schreibt: „Finde das Wort Katze“, „Zeig das Haus“ oder „Wo ist der Ball?“. Die Schüler suchen das passende Wort im Bilderbuch und zeigen auf das richtige Bild. Die Aktivität kann mit einem kleinen Klassenspiel fortgesetzt werden. Die Deutschlehrkraft zeigt eine Bildseite, verdeckt aber teilweise das Wort. Die Schüler versuchen, das bekannte Wort anhand des Bildes zu erkennen und zu nennen.

	Die Lehrkraft begleitet den Lernprozess durch Beispiele, langsames Lesen, klare Bilder, visuelle Hilfen und Wiederholungen. Sie beobachtet, ob die Schüler bekannte Wörter in einem einfachen Bilderbuch erkennen und ihre Bedeutung mithilfe der Bilder verstehen können.
Aktivität 2: Mein Lieblingsmenü	
LE: Der Schüler erkennt bekannte Wörter zu Essen und Getränken, wenn sie von Bildern oder Fotos begleitet werden.	In dieser Aktivität erkennen die Schüler bekannte Wörter auf einer einfachen Speisekarte mit Bildern und verbinden diese mit vertrauten Lebensmitteln und Getränken aus dem Alltag. Die Deutschlehrkraft beginnt mit der Präsentation einer einfachen, bebilderten Speisekarte. Auf der Speisekarte stehen Wörter wie: die Pizza, der Hamburger, die Pommes, der Salat, das Wasser, der Saft, das Eis, der Kuchen. Zu jedem Wort gibt es ein passendes Bild oder Foto. Die Deutschlehrkraft zeigt die Speisekarte, liest die Wörter langsam vor und macht die Schüler auf die Verbindung zwischen Wort und Bild aufmerksam. Die Schüler wiederholen die Wörter und zeigen auf das entsprechende Bild. Anschließend arbeiten die Schüler in kleinen Gruppen. Jede Gruppe erhält eine bebilderte Speisekarte und mehrere Wortkarten. Die Schüler müssen die Wortkarten den passenden Bildern auf der Speisekarte zuordnen. Zum Beispiel legen sie die Karte „die Pizza“ zum Bild der Pizza oder die Karte „das Wasser“ zum Bild der Wasserflasche. Danach erhalten die Schüler einfache Aufgaben wie: „Finde die Pizza“, „Zeig den Saft“, „Was kostet der Hamburger?“ oder „Welche Getränke siehst du?“. Die Schüler suchen die Informationen auf der Speisekarte und antworten durch Zeigen, Ankreuzen oder mit sehr kurzen Antworten.

	Die Aktivität wird mit einem kleinen Rollenspiel fortgesetzt. Ein Schüler spielt den Kunden und ein anderer den Verkäufer. Der Kunde wählt mithilfe der Bilder und Wörter ein einfaches Menü aus, zum Beispiel: „Pizza und Saft, bitte.“ Dabei steht das Erkennen der bekannten Wörter im Vordergrund. Während der gesamten Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler durch Bilder, Wiederholungen und einfache Fragen. Sie beobachtet, ob die Schüler bekannte Wörter zu Essen und Getränken erkennen und mit den passenden Bildern verbinden können.

PRODUKTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 3: Aktivitäten zur mündlichen Produktion

LE 3: Der Schüler bildet kurze Sätze, um über sich selbst zu sprechen und einfache persönliche Informationen zu geben, zum Beispiel Name, Adresse, Familie und Nationalität.	
Aktivität 1: Mein persönlicher Steckbrief	
LE: Der Schüler bildet kurze Sätze, um sich selbst vorzustellen und einfache persönliche Informationen zu geben, zum Beispiel Name, Alter, Wohnort, Familie und Nationalität.	In dieser Aktivität erstellen die Schüler einen einfachen persönlichen Steckbrief und nutzen ihn als Grundlage, um sich mündlich mit kurzen Sätzen vorzustellen. Zu Beginn der Aktivität führt die Deutschlehrkraft die Schüler in das Thema ein, indem sie einen einfachen Steckbrief an der Tafel oder auf dem Bildschirm zeigt. Der Steckbrief enthält Felder wie: Name, Alter, Wohnort, Nationalität, Familie, Lieblingsfarbe und Hobby. Anschließend stellt die Deutschlehrkraft einfache Satzmuster vor, zum Beispiel: - Ich heiße … - Ich bin … Jahre alt - Ich wohne in …

	- Ich komme aus … - Ich habe einen Bruder / eine Schwester - Meine Lieblingsfarbe ist … - Ich spiele gern … Die Schüler füllen danach ihren eigenen Steckbrief mit einfachen Wörtern oder kurzen Angaben aus. Dabei können sie Wortlisten, Satzanfänge oder Bildkarten als Unterstützung verwenden. Die Deutschlehrkraft geht durch die Klasse, hilft bei der Aussprache und unterstützt die Schüler beim Bilden kurzer Sätze. Anschließend üben die Schüler ihre Vorstellung zunächst in Partnerarbeit. Jeder Schüler stellt sich seinem Partner mithilfe des Steckbriefs vor. Der Partner hört zu und kann eine sehr einfache Frage stellen, zum Beispiel: - Wie heißt du? - Wie alt bist du? - Wo wohnst du Danach präsentieren einige Schüler ihren Steckbrief vor der Klasse. Sie sprechen in kurzen, einfachen Sätzen, zum Beispiel: „Ich heiße Ardi. Ich bin elf Jahre alt. Ich wohne in Tirana. Ich komme aus Albanien. Ich habe eine Schwester. Ich spiele gern Fußball.“ Während der gesamten Aktivität achtet die Deutschlehrkraft darauf, dass die Schüler einfache persönliche Informationen mit kurzen Sätzen ausdrücken können. Sie unterstützt die Aussprache, gibt Satzanfänge vor und ermutigt die Schüler, frei, aber sehr einfach über sich selbst zu sprechen. Falls möglich, können die Schüler ihren Steckbrief auch digital mit einem einfachen Online-Template, PowerPoint oder Canva gestalten. Sie können ein Bild, Symbole oder Farben hinzufügen und ihren Steckbrief anschließend kurz vorstellen.

Aktivität 2: Mein Familienbild	
LE: Der Schüler bildet kurze Sätze, um einfache Informationen über sich selbst und seine Familie zu geben.	In dieser Aktivität sprechen die Schüler anhand eines Familienbildes oder einer einfachen Zeichnung über sich selbst und ihre Familie. Die Aktivität ermöglicht den Schülern, persönliche Informationen in einem vertrauten und visuellen Kontext mündlich zu äußern. Die Deutschlehrkraft beginnt, indem sie ein Beispielbild einer Familie zeigt und einfache Wörter einführt oder wiederholt, zum Beispiel: die Mutter, der Vater, der Bruder, die Schwester, die Oma, der Opa, die Familie. Danach stellt sie einfache Satzmuster vor: - Das ist meine Mutter - Das ist mein Vater - Ich habe einen Bruder - Ich habe eine Schwester - Meine Familie ist groß/klein - Wir wohnen in … Die Schüler zeichnen anschließend ein einfaches Familienbild oder bringen ein vorbereitetes Bild mit. Sie schreiben nur Stichwörter dazu, zum Beispiel Namen oder Familienmitglieder. Danach bereiten sie mit Hilfe der Satzmuster eine sehr kurze mündliche Vorstellung vor. In Partnerarbeit stellen die Schüler zuerst ihr Familienbild einem Mitschüler vor. Sie sprechen in kurzen und einfachen Sätzen, zum Beispiel: - Das ist meine Familie. - Das ist meine Mutter. - Sie heißt Ana.

	- Das ist mein Bruder. - Er ist acht Jahre alt. - Wir wohnen in Tirana. Danach können einige Schüler ihre Familienbilder vor der Klasse präsentieren. Die anderen Schüler hören zu und können sehr einfache Fragen stellen, zum Beispiel: - Wie heißt dein Bruder? - Hast du eine Schwester? - Ist deine Familie groß? Während der gesamten Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler mit Wortkarten, Satzanfängen und visuellen Hilfen. Sie achtet darauf, dass die Schüler kurze Sätze bilden und einfache persönliche Informationen über sich selbst und ihre Familie geben können.

Tabelle 4: Aktivitäten zur schriftlichen Produktion

LE 4: Der Schüler gibt einfache persönliche Informationen an, zum Beispiel Name, Adresse und Nationalität, gegebenenfalls mithilfe eines Wörterbuchs.	
Aktivität 1: Mein Ausweis	
LE: Der Schüler gibt einfache persönliche Informationen schriftlich an, zum Beispiel Name, Alter, Adresse und Nationalität, mithilfe eines einfachen Formulars.	In dieser Aktivität füllen die Schüler einen einfachen persönlichen Ausweis aus, um grundlegende Informationen über sich selbst schriftlich anzugeben. Die Deutschlehrkraft beginnt die Aktivität, indem sie einen einfachen Ausweis an der Tafel oder auf dem Bildschirm zeigt. Der Ausweis enthält Felder wie: Name, Alter, Adresse, Stadt, Land, Nationalität und Klasse. Die Deutschlehrkraft erklärt die Bedeutung der einzelnen Felder und gibt ein Beispiel. Zum Beispiel:

	Name: Anna Müller Alter: 11 Jahre Adresse: Rruga e Dibrës, Tirana Stadt: Tirana Land: Albanien Nationalität: albanisch Klasse: 6 Danach erhalten die Schüler eine leere Ausweiskarte. Sie füllen die Felder mit ihren eigenen Informationen aus. Bei Bedarf verwenden sie ein Wörterbuch oder eine Wortliste mit Ländern, Nationalitäten und häufigen Begriffen. Anschließend arbeiten die Schüler in Partnerarbeit. Sie tauschen ihre Ausweise aus und überprüfen, ob alle wichtigen Informationen eingetragen wurden. Die Partner achten besonders darauf, ob Name, Adresse und Nationalität richtig geschrieben sind. Zum Abschluss können einige Schüler ihren Ausweis freiwillig vorlesen oder an einer Klassenwand als „Unsere Klasse“-Galerie ausstellen, sofern die Informationen nicht zu persönlich sind. Alternativ können die Schüler auch Fantasieangaben verwenden. Beim Ausfüllen des Formulars erhalten die Schüler Unterstützung durch Wortlisten, Satzanfänge und klare Beispiele. Die Deutschlehrkraft erklärt unbekannte Wörter und achtet darauf, dass die Schüler einfache persönliche Informationen korrekt und verständlich schriftlich angeben können.

	Falls digitale Mittel zur Verfügung stehen, können die Schüler ihren Ausweis auch als einfache digitale Karte gestalten. Dabei tragen sie Name, Alter, Stadt, Land, Nationalität und Klasse ein und verwenden bei Bedarf eine Wortliste oder ein digitales Wörterbuch.
Aktivität 2: Das Anmeldeformular	
LE: Der Schüler füllt ein einfaches Formular mit persönlichen Informationen aus, zum Beispiel für eine Bibliothek, einen Sportkurs oder eine Schulaktivität.	In dieser Aktivität füllen die Schüler ein einfaches Anmeldeformular aus und verwenden dabei grundlegende persönliche Informationen in einem alltagsnahen Kontext. Die Deutschlehrkraft stellt den Schülern eine konkrete Situation vor: „Ihr möchtet euch für einen Sportkurs, einen Deutschclub oder die Schulbibliothek anmelden. Dafür müsst ihr ein Formular ausfüllen." Anschließend zeigt die Deutschlehrkraft ein Beispielformular und erklärt die Felder langsam und deutlich. Das Formular enthält einfache Angaben wie: - *Vorname* - *Nachname* - *Alter* - *Adresse* - *Telefonnummer* - *Schule* - *Klasse* - *Nationalität* - *Lieblingsaktivität* Die Deutschlehrkraft schreibt wichtige Wörter an die Tafel und erklärt sie mit Beispielen. Danach erhalten die Schüler ihr eigenes Formular. Sie füllen es individuell aus und dürfen bei Bedarf ein Wörterbuch oder eine vorbereitete Wortliste verwenden.

	Die Schüler achten darauf, die Informationen kurz und korrekt einzutragen. Wer möchte, kann reale Angaben verwenden; alternativ können auch Fantasiedaten genutzt werden, damit die Aufgabe sicher und angenehm bleibt. Nach dem Ausfüllen arbeiten die Schüler in Paaren. Sie kontrollieren gegenseitig, ob alle Felder ausgefüllt sind. Dabei benutzen sie eine einfache Checkliste: - Ist der Name geschrieben? - Ist die Adresse geschrieben? - Ist die Nationalität geschrieben? - Ist die Klasse geschrieben? Zum Abschluss sammelt die Deutschlehrkraft einige Beispiele ein oder bespricht typische Fehler an der Tafel, ohne einzelne Schüler bloßzustellen. Die Schüler erhalten Unterstützung durch Wortlisten, Satzanfänge und klare Beispiele beim Verständnis der Formularfelder, beim Nachschlagen unbekannter Wörter und bei der korrekten schriftlichen Angabe einfacher persönlicher Informationen.

INTERAKTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 5: Aktivitäten zur mündlichen Interaktion

LE 5: Der Schüler stellt einfache Fragen und gibt einfache Antworten über sich selbst und seine täglichen Gewohnheiten, indem er kurze feste Wendungen verwendet und Gesten nutzt, um die übermittelte Information zu unterstützen.
Aktivität 1: Das Klasseninterview

LE: Der Schüler stellt einfache Fragen und gibt einfache Antworten über sich selbst, seine Familie und seine täglichen Gewohnheiten in einem kurzen Interview.	In dieser Aktivität führen die Schüler ein sehr einfaches Klasseninterview durch. Ziel ist es, persönliche Informationen und Gewohnheiten in kurzen Frage-Antwort-Situationen auszutauschen. Die Deutschlehrkraft beginnt mit der Wiederholung einfacher Fragen und Antworten: - Wie heißt du? - Ich heiße … - Wie alt bist du? - Ich bin elf Jahre alt. - Wo wohnst du? - Ich wohne in … - Hast du Geschwister? - Ja, ich habe einen Bruder - Nein. - Was machst du gern? - Ich spiele gern Fußball. - Was machst du jeden Tag? - Ich gehe zur Schule. Die Deutschlehrkraft modelliert ein kurzes Interview mit einem Schüler. Dabei werden Gesten, Mimik und Bildkarten verwendet, um die Bedeutung der Fragen zu unterstützen. Danach erhält jeder Schüler eine einfache Interviewkarte mit 4-5 Fragen. Die Schüler gehen im Klassenraum umher und interviewen zwei oder drei Mitschüler. Sie stellen die Fragen langsam und antworten mit kurzen, einfachen Sätzen.

	Wenn ein Schüler Schwierigkeiten hat, kann er auf eine Bildkarte zeigen, eine Geste verwenden oder eine feste Wendung von der Tafel ablesen. Die Partner helfen sich gegenseitig und wiederholen die Frage, wenn es nötig ist. Nach dem Interview setzen sich die Schüler in kleinen Gruppen zusammen und teilen eine Information über einen Mitschüler mit. Zum Beispiel: - Ana ist elf Jahre alt. - Kledi wohnt in Tirana. - Sara spielt gern Tennis. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler durch Wortlisten, Satzanfänge und klare Beispiele bei der Aussprache und beim Stellen der Fragen. Sie achtet darauf, dass die Schüler einfache Fragen und Antworten über sich selbst und ihre täglichen Gewohnheiten verwenden und dabei auch Gesten zur Unterstützung der Kommunikation einsetzen.
Aktivität 2: Mein Tag in Bildern	
LE: Der Schüler stellt einfache Fragen und gibt einfache Antworten über seinen Tagesablauf, indem er Bildkarten, kurze feste Wendungen und Gesten verwendet.	In dieser Aktivität sprechen die Schüler mithilfe von Bildkarten über ihren Tagesablauf. Sie üben einfache Fragen und Antworten zu alltäglichen Handlungen. Die Deutschlehrkraft bereitet Bildkarten zu verschiedenen Tagesabschnitten und Tätigkeiten vor, zum Beispiel: am Morgen, am Mittag, am Nachmittag, am Abend, aufstehen, zur Schule gehen, essen, lernen, spielen, Hausaufgaben machen, schlafen. Zuerst ordnet die Deutschlehrkraft einige Bildkarten an der Tafel und beschreibt einen einfachen Tagesablauf: „Am Morgen stehe ich auf. Dann gehe ich zur Schule. Am Nachmittag mache ich Hausaufgaben. Am Abend schlafe ich.“ Danach schreibt sie einfache Fragen und Antworten an die Tafel:

	- Was machst du am Morgen? - Ich stehe auf. - Was machst du am Nachmittag? - Ich mache Hausaufgaben. - Wann spielst du? - Am Nachmittag. Die Schüler erhalten anschließend eigene Bildkarten und ordnen sie in eine einfache Reihenfolge. Danach arbeiten sie in Paaren. Ein Schüler fragt, der andere antwortet mithilfe seiner Karten. Die Schüler können auf die Karten zeigen oder die Handlung mit Gesten darstellen, wenn sie Unterstützung brauchen. Nach einem Partnerwechsel wiederholen die Schüler den Dialog mit einem neuen Mitschüler. Dabei benutzen sie die gleichen festen Wendungen, damit die sprachliche Sicherheit gestärkt wird. Zum Abschluss können einige Schüler einen kurzen Dialog vor der Klasse präsentieren. Zum Beispiel: - Was machst du am Morgen? - Ich gehe zur Schule. - Was machst du am Abend? - Ich schlafe. Die Deutschlehrkraft begleitet die Aktivität durch klare Beispiele, Wiederholungen und visuelle Hilfen. Sie achtet darauf, dass die Schüler einfache Fragen und Antworten zum Tagesablauf verständlich verwenden können.

Tabelle 6: Aktivitäten zur schriftlichen Interaktion

LE 6: Der Schüler gibt in einem Formular oder in einer kurzen Nachricht sehr einfache persönliche Informationen an, zum Beispiel Name, Adresse oder Familie, gegebenenfalls mithilfe eines Wörterbuchs.	
Aktivität 1: Eine Nachricht an einen neuen Freund	
LE: Der Schüler schreibt eine sehr kurze Nachricht, um einfache persönliche Informationen über sich selbst mitzuteilen, zum Beispiel Name, Alter, Wohnort und Familie.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler eine kurze Nachricht an einen neuen Freund oder eine neue Freundin. Ziel ist es, sehr einfache persönliche Informationen in einer vertrauten schriftlichen Kommunikationssituation weiterzugeben. Die Aktivität beginnt mit einem kurzen Impuls aus dem Alltag der Schüler. Die Deutschlehrkraft stellt eine einfache Beispielsituation vor: „Ein neuer Schüler kommt in eure Klasse. Ihr schreibt ihm eine kurze Nachricht, damit er euch kennenlernt." Danach zeigt sie ein einfaches Nachrichtenbeispiel an der Tafel: - Hallo! - Ich heiße Ardi. - Ich bin 11 Jahre alt. - Ich wohne in Tirana. - Ich habe eine Schwester. - Bis bald! Die Deutschlehrkraft erklärt die Struktur der Nachricht: Begrüßung, persönliche Informationen und kurzer Abschluss. Anschließend werden wichtige Satzanfänge wiederholt, zum Beispiel: - Ich heiße … - Ich bin … Jahre alt

	- Ich wohne in … - Ich habe … - Meine Familie ist ... Die Schüler schreiben danach individuell eine sehr kurze Nachricht mit 4–5 einfachen Sätzen. Sie dürfen eine Wortliste oder ein Wörterbuch verwenden, besonders für Wörter zu Familie, Wohnort und Nationalität. Anschließend tauschen die Schüler ihre Nachrichten mit einem Partner aus. Der Partner liest die Nachricht und schreibt eine sehr kurze Antwort, zum Beispiel: „Hallo! Ich heiße Sara. Ich wohne auch in Tirana. Schön, dich kennenzulernen.“ Zum Abschluss lesen einige Schüler ihre Nachrichten oder Antworten freiwillig vor. Die Schüler erhalten Unterstützung durch Wortlisten, Satzanfänge und klare Beispiele bei der Satzbildung, bei der richtigen Schreibweise und beim Verwenden einfacher persönlicher Informationen in einer kurzen schriftlichen Interaktion.
Aktivität 2: Nachrichten zwischen Klassenkameraden	
LE: Der Schüler schreibt und beantwortet sehr kurze Nachrichten, um einfache Informationen über sich selbst, seine Familie und seinen Alltag auszutauschen.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler kurze Nachrichten in einem einfachen Chat-Format. Ziel ist es, persönliche Informationen in einer schriftlichen Interaktion zu geben und auf einfache Fragen zu antworten. Die Deutschlehrkraft beginnt mit einem Beispiel an der Tafel: A: Hallo! Wie heißt du? B: Ich heiße Elira. A: Wo wohnst du? B: Ich wohne in Tirana.

	A: Hast du Geschwister? B: Ja, ich habe einen Bruder. Die Deutschlehrkraft erklärt, dass eine schriftliche Interaktion aus kurzen Fragen und kurzen Antworten besteht. Danach wiederholt sie einfache Frageformen und Antwortmuster: - Wie heißt du? - Wie alt bist du? - Wo wohnst du? - Hast du Geschwister? - Ich heiße … - Ich bin … Jahre alt - Ich wohne in … - Ja, ich habe … Die Schüler arbeiten in Paaren. Jeder Schüler erhält eine Chat-Vorlage mit freien Zeilen. Ein Schüler beginnt mit einer einfachen Frage. Der Partner antwortet kurz und stellt danach selbst eine Frage. Der Austausch geht über 4–6 kurze Nachrichten. Danach wechseln die Schüler den Partner und beginnen einen neuen kurzen Chat. Sie dürfen die Satzmuster an der Tafel, eine Wortliste oder ein Wörterbuch benutzen. Zum Abschluss lesen einige Paare ihren Chat vor oder geben ihn der Deutschlehrkraft ab. Die Deutschlehrkraft achtet darauf, ob die Schüler einfache persönliche Informationen schriftlich austauschen und kurze Fragen verständlich beantworten können.

MEDIATIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 7: Aktivitäten zur Mediation

LE 7: Der Schüler gibt in der Sprache B sehr einfache Informationen weiter, zum Beispiel Zahlen, Preise oder einzelne bekannte Wörter, die aus kurzen, einfachen und illustrierten Texten in der Sprache A stammen.	
Aktivität 1: Der Stundenplan für meinen Freund	
LE: Der Schüler gibt sehr einfache Informationen zu Schulfächern, Tagen und Uhrzeiten aus einem deutschen Stundenplan auf Albanisch weiter.	In dieser Aktivität vermitteln die Schüler einfache Informationen aus einem deutschen Stundenplan. Sie helfen einem albanischen Mitschüler, der den deutschen Stundenplan nicht vollständig versteht. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ein neuer Schüler kommt in eure Klasse. Er versteht die deutschen Wörter im Stundenplan noch nicht gut. Ihr erklärt ihm auf Albanisch, welche Fächer er an welchem Tag hat.“ Die Deutschlehrkraft verteilt einen einfachen bebilderten Stundenplan auf Deutsch. Darin stehen bekannte Fächer und Tage, zum Beispiel: Montag – Deutsch, Dienstag – Sport, Mittwoch – Musik, Donnerstag – Mathe, Freitag – Kunst. Zu jedem Fach gibt es ein kleines Symbol oder Bild. Zuerst bespricht die Deutschlehrkraft mit den Schülern die wichtigsten Wörter: Montag, Dienstag, Deutsch, Sport, Musik, Mathe, Kunst. Danach zeigt sie ein Beispiel der Mediation: „Am Montag ist Deutsch“ wird auf Albanisch weitergegeben: „Të hënën kemi gjermanisht.“ Die Schüler arbeiten anschließend in Paaren. Ein Schüler liest den deutschen Stundenplan und der andere stellt einfache Fragen auf Albanisch, zum Beispiel: - Çfarë kemi të martën? - Kur kemi muzikë? - A kemi sport të premten?

	Der Schüler gibt die Information auf Albanisch weiter, zum Beispiel: - Të martën kemi sport. - Muzikë kemi të mërkurën. - Jo, të premten kemi art. Danach wechseln die Schüler die Rollen. Am Ende erstellt jedes Paar einen kleinen mündlichen Bericht auf Albanisch über zwei oder drei Informationen aus dem deutschen Stundenplan. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Lesen der deutschen Wörter, beim Verstehen der Symbole und beim einfachen Übertragen der Informationen in die andere Sprache. Sie beobachtet, ob die Schüler einzelne bekannte Wörter, Tage und einfache Informationen richtig weitergeben können.
Aktivität 2: Ein Plakat in der Stadt	
LE: Der Schüler gibt sehr einfache Informationen aus einem kurzen, illustrierten deutschen Plakat auf Albanisch weiter, zum Beispiel Ort, Uhrzeit, Datum oder Aktivität.	In dieser Aktivität vermitteln die Schüler einfache Informationen aus einem deutschen Plakat zu einer Veranstaltung. Sie lernen, wichtige Angaben wie Ort, Uhrzeit, Datum und Aktivität zu erkennen und weiterzugeben. Die Deutschlehrkraft zeigt den Schülern mehrere einfache, illustrierte Plakate auf Deutsch, zum Beispiel zu einem Konzert, einem Fußballspiel, einem Kinofilm oder einem Schulfest. Auf jedem Plakat stehen nur wenige Informationen: Name der Aktivität, Datum, Uhrzeit, Ort und eventuell Preis. Ein Beispielplakat kann so aussehen: Schulfest Freitag, 12. Mai 16:00 Uhr

	in der Schule Eintritt frei Die Deutschlehrkraft erklärt den Schülern, dass sie einem albanischen Freund helfen sollen, die wichtigsten Informationen aus dem Plakat zu verstehen. Zuerst werden die Schlüsselwörter gemeinsam gelesen und erklärt: Freitag, Uhr, Schule, Eintritt frei, Konzert, Spiel, Kino. Danach arbeiten die Schüler in kleinen Gruppen. Jede Gruppe erhält ein anderes Plakat. Die Schüler suchen die wichtigsten Informationen und markieren sie: Was? Wann? Wo? Wie viel? Anschließend erklärt ein Schüler aus der Gruppe die Informationen auf Albanisch, zum Beispiel: „Festa e shkollës është të premten, më 12 maj, në orën 16:00, në shkollë. Hyrja është falas.“ Die anderen Schüler können einfache Fragen stellen, zum Beispiel: - Në çfarë ore fillon? - Ku zhvillohet?“ - A ka pagesë?“ Die Gruppe antwortet mithilfe des Plakats. Die Deutschlehrkraft begleitet den Lernprozess durch Beispiele, Wiederholungen und visuelle Hilfen beim Finden der wichtigsten Angaben und beim Weitergeben der Informationen in einfacher Form. Sie beobachtet, ob die Schüler sehr einfache Informationen aus einem kurzen und illustrierten Text klar in die andere Sprache weitergeben können.

4. LËNDA: GJUHË E HUAJ PËR SHKOLLAT ME MARRËVESHJE

GJUHË FRËNGE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës frënge për klasën e gjashtë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A2 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këtë klasë. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: *activité de réception (compréhension orale, compréhension écrite), activité de production (production orale, production écrite), activité d' interaction (interaction orale, interaction écrite), activité de médiation*. Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

ACTIVITÉ DE RÉCEPTION

Table 1: Activité de compréhension orale générale

RA 1: L'élève comprend des expressions et des mots relatifs à des domaines de priorité immédiate (par exemple, information personnelle et familiale de base, achats, géographie locale, emploi), à condition que l'élocution soit claire, bien articulée et lente.	
Activité 1 : Trouve la bonne affiche !	
RA: L'élève comprend des informations simples dans une courte conversation sur des activités quotidiennes	Dans cette activité, les élèves écoutent de petits dialogues entre adolescents sur des sujets familiers comme les loisirs, l'école, les sorties ou le sport. Chaque dialogue contient des informations simples concernant un lieu, une heure, une activité ou une préférence. Au début de l'activité, l'enseignant présente quelques mots utiles (par exemple : cinéma, entraînement, samedi, aimer, rendez-vous, après-midi) et affiche quatre affiches dans la classe : Loisir**,** Lieu**,** Temps et Personne**.** L'enseignant explique rapidement la signification de chaque affiche.

	L'activité se déroule en plusieurs tours. À chaque tour, les élèves écoutent un court dialogue de 3 à 4 phrases. Après l'écoute, ils notent une information importante qu'ils ont comprise. Ensuite, les élèves se déplacent vers l'affiche qui correspond le mieux à l'information principale du dialogue. En petits groupes, ils comparent leurs réponses et expliquent leur choix avec des phrases simples comme : « J'ai choisi "Temps" parce qu'ils parlent de samedi après-midi. » Le dialogue est écouté une deuxième fois afin que les élèves puissent vérifier ou compléter leurs réponses. Ils peuvent ajouter des détails ou corriger leurs notes. À la fin de chaque tour, l'enseignant corrige l'activité avec la classe, rappelle les informations essentielles et aide les élèves à comprendre les mots difficiles. Pendant l'activité, l'enseignant observe les réponses des élèves afin d'évaluer leur compréhension orale.
Activité 2: Une sortie de fin de semaine	
RA: L'élève comprend et extrait des informations importantes de courtes annonces ou émissions simples (par exemple : la météo, un concert ou un résultat sportif), lorsque les personnes parlent clairement	Dans cette activité, les élèves travaillent en groupes pour organiser une sortie de fin de semaine Ils écoutent trois courtes annonces à la radio et trouvent les informations importantes pour préparer leur programme du week-end. L'enseignant demande aux élèves de préparer une fiche avec trois parties : la météo, le concert et le sport. Il explique qu'ils vont écouter trois annonces radio pour compléter leur fiche. L'enseignant lit (ou fait écouter) trois courtes annonces radio, deux fois. Météo **:** Samedi, il fera beau et il y aura 20°C. C'est une bonne journée pour aller au bord du lac. Concert **:** Le concert de ce grand artiste commence à 18h00 au palais des concert. L'entrée est gratuite. Sport **:** L'équipe de football d'Albanie a gagné le match 2 à 1. Le match retour sera dimanche.

	Les élèves travaillent individuellement et notent les informations importantes (les heures, les nombres, les lieux et les noms) dans leur fiche. Ensuite, les élèves comparent leurs réponses en binômes. L'enseignant circule dans la classe et pose des questions simples comme : - À quelle heure commence le concert ? - Quel temps fera-t-il samedi ? - Quel était le résultat du match ? » Cela permet de vérifier que les élèves comprennent les informations importantes. Après la correction, les élèves travaillent en petits groupes de trois ou quatre pour organiser leur journée. Ils utilisent des phrases simples comme : - On va au lac le matin. - Le concert commence à 18h00. - On se rencontre à 17h30 devant le palais des concerts.

Table 2: Activité de compréhension écrite générale

RA 2: L'élève comprend des textes courts et simples contenant un vocabulaire extrêmement fréquent.	
Activité 1 : Une recette de cuisine	
Résultat d'apprentissage : *L'élève comprend une recette simple, surtout lorsqu'il y a des*	Dans cette activité, les élèves lisent une recette simple accompagnée d'images et identifient l'ordre correct des étapes ainsi que les informations essentielles. L'enseignant prépare une recette simple (par exemple : une salade de fruits, des crêpes) et la découpe en cartes séparées, contenant à la fois de courtes consignes écrites et des

images pour illustrer les étapes les plus importantes.	images correspondantes. Les étapes ne sont pas dans le bon ordre. Chaque groupe reçoit un ensemble d'étapes mélangées ainsi qu'un ensemble d'images illustrant le processus. L'enseignant introduit le vocabulaire clé (par exemple : couper, mélanger, ajouter, cuisiner, bol) et explique la tâche. Les élèves travaillent en petits groupes pour associer chaque phrase à l'image correcte et remettre les étapes dans le bon ordre. Ils doivent lire attentivement et utiliser les images pour les aider à comprendre le sens. Pendant qu'ils remettent les étapes de la recette dans le bon ordre, l'enseignant informe les élèves qu'une étape est soit manquante, soit incorrecte. Les élèves doivent trouver l'erreur ou proposer l'étape manquante. L'activité se poursuit par la préparation d'une recette, où chaque groupe réalise une étape par exemple : couper, mélanger, verser, ajouter) pendant que les autres suivent et participent à la réalisation du plat. L'enseignant observe comment les élèves utilisent les images et les consignes pour préparer la recette, s'ils respectent correctement l'ordre des étapes et comment ils expliquent les actions en utilisant un langage simple.

ACTIVITÉ DE PRODUCTION

Table 3 : Activité de production orale générale

RA 3: L'élève décrit ou présente simplement des gens, des conditions de vie ou des activités quotidiennes, ce qu'il(elle) aime ou non, par de courtes séries d'expressions ou de phrases faisant partie d'une liste de phrases simples.	
Activité 1 : Voilà, c'est moi !	
RA: L'élève décrit sa famille, et son parcours scolaire.	Dans cette activité, les élèves parlent de leur famille, de leur maison et de leur vie scolaire à travers une activité de présentation et d'interview. L'enseignant commence par montrer quelques images représentant différentes

familles, maisons et situations scolaires afin d'introduire le vocabulaire utile (parents, frère, sœur, appartement, chambre, école, matières, etc.).

Chaque élève prépare ensuite une courte présentation personnelle à l'aide d'un tableau-guide avec des informations simples :

nombre de personnes dans la famille	
type de logement	
activités après l'école	
matière préférée	
……	

L'enseignant aide les élèves à construire des phrases simples et correctes.

Les élèves travaillent ensuite par deux. Chaque élève pose des questions à son partenaire pour compléter une fiche d'informations.

Par exemple :

- Combien de personnes y a-t-il dans ta famille ?
- Où habites-tu ?
- Quelle est ta matière préférée ?
- À quelle heure commences-tu l'école ?

Après l'interview, chaque élève présente son copain ou sa copine devant la classe en utilisant des phrases simples. Par exemple : « Sara habite dans un appartement avec sa famille. Elle a un frère. Sa matière préférée est le français. »

	L'activité se poursuit par une comparaison en petits groupes où les élèves trouvent des points communs et des différences entre leurs vies familiales et scolaires. Ils peuvent dire : - Nous habitons tous dans des appartements - Deux élèves aiment les mathématiques. Pendant toute l'activité, l'enseignant observe la participation des élèves, corrige la prononciation si nécessaire et évalue leur capacité à poser des questions simples, à répondre clairement et à décrire des informations personnelles avec un vocabulaire adapté.
Activité 2 : Ma routine quotidienne	
RA : L'élève décrit ou présente simplement des activités quotidiennes, ce qu'il(elle) aime ou non, par de courtes séries d'expressions.	Dans cette activité, les élèves préparent une mini-présentation orale sur leur routine quotidienne. L'enseignant commence par présenter quelques verbes fréquents au présent simple (se lever, aller à l'école, manger, faire les devoirs, regarder la télévision, dormir, etc.) et présente un modèle simple : - Je me lève à 7 heures. Je prends mon petit-déjeuner. Je vais à l'école. L'après-midi, je fais mes devoirs. Le soir, je regarde la télévision et je me couche à 22 heures. Chaque élève reçoit ensuite une fiche avec des images ou des mots-clés représentant différents moments de la journée. Les élèves préparent individuellement une courte présentation de 4 à 6 phrases en utilisant le présent simple et des expressions de temps simples (le matin, l'après-midi, le soir, à 7 heures, etc.). Après quelques minutes de préparation, les élèves présentent leur routine devant un partenaire ou devant la classe. Le partenaire écoute et coche sur une grille simple les activités entendues. Pour aider les élèves moins à l'aise, l'enseignant peut afficher au tableau des structures utiles : p.ex. - Je me lève à… - Je vais…

	- Je fais…… - Je regarde… Les élèves peuvent comparer leur routine avec celle d'un camarade en ajoutant une phrase simple comme : - Moi, je me réveille à 7 heures, mais Ana se réveille à 6 heures et demie. Pendant toute l'activité, l'enseignant observe la participation des élèves, corrige la prononciation si nécessaire et évalue leur capacité à poser des questions simples, à répondre clairement et à décrire des informations personnelles avec un vocabulaire adapté.

Table 4 : Activité de production écrite générale

RA 4: L'élève produit une série de phrases et d'énoncés simples reliés par des connecteurs simples comme « et », « mais » et « parce que«	
Activité 1 : Une journée pas comme les autres	
RA : L'élève produit une série de phrases et d'énoncés simples reliés par des connecteurs simples comme « et », « mais » et « parce que« liés à l'école et aux loisirs .	Dans cette activité, les élèves décrivent une journée un peu différente des autres en reliant plusieurs idées simples à l'aide de connecteurs de base. L'enseignant prépare des images représentant différentes activités quotidiennes et de loisirs (par exemple : aller au parc, jouer au football, lire, regarder un film, cuisiner, sortir avec des amis). Chaque groupe reçoit une série d'images variées ainsi qu'une fiche contenant quelques connecteurs utiles : et, mais, parce que et doit écrire r une petite histoire. L'enseignant introduit ou révise le vocabulaire nécessaire pour parler des activités quotidiennes, des goûts et des préférences. Il donne ensuite un exemple simple : - Le matin, je vais au parc et je joue avec mes amis parce que j'aime le sport. Je regarde un film le soir, mais je ne me couche pas tard.

	Les élèves travaillent ensuite en petits groupes pour choisir plusieurs images et construire une courte présentation écrite de leur journée idéale. Ils doivent relier les phrases avec les connecteurs proposés afin de produire un petit texte cohérent. Pendant l'activité, l'enseignant circule dans la classe pour aider les élèves à organiser leurs idées et à utiliser correctement les connecteurs simples. Les élèves sont encouragés à ajouter une raison simple pour expliquer leurs préférences. L'activité se poursuit par une présentation orale : chaque groupe présente sa journée idéale devant la classe en utilisant des phrases courtes reliées entre elles. Les autres élèves écoutent et peuvent poser des questions simples.

ACTIVITÉ D' INTERACTION

Table 5: Activité d'interaction orale générale

RA 5: L'élève communique dans le cadre des tâches simples et courantes nécessitant un échange d'informations simple et direct sur des sujets familiers et quotidiens liés à l'école et aux loisirs, et il/elle gère de très courts échanges sociaux	
Activité 1 : Organisons une sortie ensemble	
RA : L'élève communique dans des tâches simples et quotidienne nécessitant un échange direct et simple d'informations sur des sujets familiers liés aux loisirs, et gère de très courts échanges sociaux.	Dans cette activité, les élèves participent à l'organisation d'une sortie scolaire ou d'une activité de loisirs afin de pratiquer des échanges simples et naturels en français. L'enseignant commence par présenter le vocabulaire utile lié aux loisirs et aux activités scolaires (cinéma, sport, musée, concert, parc, samedi, après-midi, billet, rendez-vous, etc.) ainsi que quelques expressions simples pour proposer, accepter ou refuser une idée : - Tu veux venir ? On peut aller au cinéma ?

	Bonne idée ! Je suis désolé(e), je ne peux pas. À quelle heure ? Rendez-vous à 15 heures ! L'enseignant modélise ensuite un court dialogue avec un élève afin de montrer comment échanger des informations simples dans une situation quotidienne. Les élèves écoutent puis répètent certaines expressions utiles. Les élèves travaillent ensuite par deux ou en petits groupes. Chaque groupe reçoit une fiche avec une situation différente, par exemple : Organiser une sortie au cinéma. Préparer un match de football. Choisir une activité pour le week-end . Organiser une fête de classe. Les élèves doivent poser des questions simples, proposer des idées, répondre aux propositions et décider ensemble de l'activité choisie. Ils échangent des informations comme le lieu, le jour, l'heure, le prix ou le matériel nécessaire. Par exemple : - Tu es libre samedi ? - Oui, pourquoi ? - On va au cinéma avec la classe ? - Bonne idée ! À quelle heure - À 16 heures devant l'école.

	L'activité se poursuit par une phase de circulation dans la classe où les élèves rencontrent plusieurs camarades pour échanger rapidement des informations ou faire des invitations simples. Chaque élève doit parler avec plusieurs partenaires afin de pratiquer de très courts échanges sociaux. À la fin, quelques groupes présentent brièvement leur projet d'activité à la classe. Pendant toute l'activité, l'enseignant encourage la participation orale, aide les élèves à utiliser les expressions de communication courante, corrige la prononciation lorsque cela est nécessaire et observe la capacité des élèves à interagir dans des situations simples et familières liées à l'école et aux loisirs.

Table 6: Activité d' interaction écrite générale

RA 6: L'élève rédige de brèves notes simples toutes faites en rapport avec des besoins immédiats.	
Activité 1 : Un petit message	
Résultat d'apprentissage : *L'élève rédige de brèves notes simples toutes faites en rapport avec des besoins immédiats.*	Dans cette activité, les élèves apprennent à écrire de petits messages dans des situations de la vie quotidienne, comme par exemple : demander un objet, prévenir d'un retard, laisser une information à un camarade, inviter ou remercier quelqu'un. Les notes sont courtes et utilisent des expressions simples et fréquentes. Au début de l'activité, l'enseignant présente quelques modèles de notes simples au tableau, par exemple : - Je suis à la bibliothèque. Je viens à 16 h. - Est-ce que tu me donnes les devoirs de français pour demain ? Merci ! - Je suis en retard pour le match. - Je t'invite dans ma fête. L'enseignant explique aussi quelques expressions utiles comme : salut, merci, à bientôt, je suis, peux-tu, n'oublie pas, à demain.

	Ensuite, l'enseignant distribue aux élèves des post-it en couleurs avec de différentes situations quotidiennes. Par exemple : - Tu es malade et tu écris à ton ami(e). - Tu laisses un message à ton ami(e) pour le rendez-vous. - Tu demandes un livre à ton copain, ou à ta copine. - Tu remercies un/une ami /e pour son aide. - Tu invites ton cousin, ta cousine dans ton anniversaire. Les élèves travaillent individuellement pour rédiger un court message de 2 à 4 phrases. Après quelques minutes, ils échangent leurs messages avec un camarade qui lit la note et vérifie si le message est clair et complet. Dans une deuxième étape, certains élèves lisent leur message à voix haute devant la classe.et ils les collent au tableau. Les autres élèves identifient la situation décrite. À la fin de l'activité, l'enseignant corrige collectivement quelques exemples, rappelle les expressions utiles et aide les élèves à améliorer la formulation des messages. Pendant l'activité, l'enseignant observe la capacité des élèves à écrire des informations simples, claires et adaptées à une situation donnée.

ACTIVITÉ DE MÉDIATION

Table 7 : Activité de médiation générale

RA 7: L'élève transmet les points principaux dans des conversations ou des textes courts et simples portant sur des sujets du quotidien présentant un intérêt immédiat, à condition qu'ils soient exprimés clairement dans un langage simple.
Activité 1 : Une annonce à l'école

RA : L'élève transmet l'idée principale de messages, d'instructions ou d'annonces courts et simples de la langue A (français vers la langue B (albanais) ou inversement, si elles sont énoncées clairement et lentement.	Dans cette activité, l'élève agit comme médiateur entre deux personnes ne parlant pas la même langue (par exemple le français et l'albanais). Il/elle doit transmettre le sens global d'un message court entendu en français à un camarade qui comprend uniquement l'albanais, ou inversement. L'enseignant présente des messages simples et très courts (annoncés lentement ou écrits), par exemple : - Demain, la bibliothèque est fermée. Les élèves doivent rendre les livres aujourd'hui avant 16h. - L'excursion est annulée à cause de la pluie. Elle est reportée à vendredi. » L'élève médiateur écoute ou lit le message en langue A (français), puis doit expliquer en langue B (albanais) uniquement l'idée principale, sans traduire mot à mot. Les élèves travaillent en binômes et alternent les rôles avec d'autres messages (annonces scolaires, consignes de devoirs, informations sur une activité ou un événement). Exemple : Français - Albanais : - Bibliothèque fermée demain. Rendre livres aujourd'hui avant 16h. Reformulation en Albanais : L'élève explique simplement que : - Bibloteka do jetë e mbyllyr neser e duhet ti kthejmë librat sot para orës 16. Les élèves échangent les rôles avec d'autres messages liés à la vie scolaire (annonces, consignes, événements) afin de renforcer progressivement leurs compétences de médiation. Pendant l'activité l'enseignant joue un rôle essentiel de facilitateur, encourage la reformulation plutôt que la traduction mot à mot, soutient les élèves en difficulté en proposant des amorces de phrases ou du lexique utile et organise les échanges en binômes ou en petits groupes en assurant un climat de confiance entre les élèves

Activité 2 : Une affiche touristique de la ville	
RA : L'élève donne et suit des consignes très simples lorsqu'il travaille en groupe pour préparer une affiche touristique.	Dans cette activité, les élèves travaillent en groupes pour créer une affiche touristique présentant les lieux importants d'une ville en Albanie qu'ils choisissent entre eux. Ils utilisent des consignes très simples en français pour organiser le travail et aider leurs camarades à compléter l'affiche. L'enseignant explique aux élèves qu'ils vont devenir de petits guides touristiques. Chaque groupe devra préparer une affiche avec des images, des informations simples et des conseils pour les visiteurs. Cependant, chaque élève recevra seulement une partie du matériel. Pour réussir la tâche, les élèves devront communiquer et coopérer en français pendant toute l'activité. Avant de commencer l'activité, l'enseignant révise des expressions utiles au tableau et les accompagne de gestes et d'exemples : - Mets l'image du musée ici. - Écris le titre en haut. - Colle la carte à gauche. - Donne-moi l'image de l'hôtel, s'il te plaît. etc . L'enseignant réalise ensuite une courte démonstration avec un élève afin de montrer comment donner et suivre des consignes simples. Les élèves travaillent en groupes de quatre. Chaque groupe reçoit : « une grande feuille pour l'affiche ; des images de lieux touristiques ; des cartes simples ; des étiquettes avec des mots et de courtes phrases ; des crayons, de la colle et des ciseaux. » Le matériel est réparti entre les élèves : L'élève A reçoit les images des monuments et lieux touristiques. L'élève B reçoit les cartes et les directions simples.

	L'élève C reçoit les titres et les étiquettes. L'élève D reçoit les couleurs et les exemples de mise en page. Les élèves doivent communiquer constamment pour organiser correctement l'affiche. Ils utilisent des consignes simples en français comme : - Mets le château près de la rivière. - Écris "Bienvenue à Tirana" ici. - Colorie les montagnes en vert. - Donne-moi l'image du restaurant, s'il te plaît. Pendant l'activité, les élèves échangent le matériel, demandent de l'aide et décident ensemble où placer les images et les informations. Après quelques minutes, l'enseignant demande aux groupes d'échanger leurs affiches avec une autre équipe dans le sens des aiguilles d'une montre Chaque nouveau groupe observe l'affiche commencée et continue le travail en respectant les idées déjà organisées par le groupe précédent. Les élèves doivent comprendre ce qui manque et guider leurs camarades avec de nouvelles consignes simples en français Lorsque toutes les affiches sont terminées, l'enseignant organise une galerie touristique dans la classe. Les élèves circulent pour observer les affiches des autres groupes. Un élève devient le « guide touristique » du groupe et donne de petites instructions aux visiteurs. À la fin de l'activité, l'enseignant anime une courte réflexion avec la classe et invite les élèves à voter pour : - L'affiche la plus colorée. - La meilleure coopération.

	- La meilleure utilisation des consignes en français. - L'affiche la plus intéressante pour les touristes. Le rôle de l'enseignant est de modéliser des consignes simples, d'encourager la coopération et la communication, de soutenir les échanges entre élèves et de garantir la participation active de tous pendant la tâche de médiation et de créer un environnement inclusif.

GJUHË ITALIANE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës italiane për klasën e gjashtë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A2 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këtë klasë. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: *activité de réception (compréhension orale, compréhension écrite), activité de production (production orale, production écrite), activité d' interaction (interaction orale, interaction écrite), activité de médiation*. Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

ATTIVITÀ DI RICEZIONE

Tabella 1: Attività di comprensione orale

RA 1: Lo studente comprende domande e affermazioni brevi e molto semplici, purché siano articolate lentamente e chiaramente, siano accompagnate da gesti o immagini che ne facilitino la comprensione e siano ripetute in caso di necessità.	
Attività 1 – Trova il posto giusto!	
RA: Lo studente comprende il significato principale di	In questa attività gli studenti sviluppano la capacità di comprendere informazioni essenziali contenute in brevi annunci e messaggi scolastici ascoltati in classe. Attraverso l'ascolto attivo, il movimento e la collaborazione tra

brevi annunci e messaggi relativi alla vita scolastica.	pari, gli studenti imparano a individuare dettagli importanti come il luogo, il tempo, l'evento descritto e le azioni richieste. Successivamente l'insegnante organizza quattro "stazioni informative" in diversi angoli dell'aula e colloca un cartello ben visibile in ciascuna postazione: - Dove? - Quando? - Cosa succede? - Cosa bisogna fare? L'insegnante introduce il lessico necessario (intervallo, palestra, biblioteca, riunione, compito, ecc.) e spiega il significato di ogni stazione. L'attività si svolge in più turni. In ogni turno l'insegnante legge o riproduce un breve annuncio. Per esempio: "Domani alle ore 10:00 tutte le classi seste si recheranno in palestra per partecipare ad una gara sportiva. Gli studenti devono portare una bottiglia d'acqua." Durante il primo ascolto, gli studenti non scrivono ma si concentrano esclusivamente sulla comprensione generale del messaggio. Al termine dell'ascolto, hanno alcuni secondi per riflettere individualmente e identificare quale informazione ritengono più importante. Successivamente si spostano fisicamente verso la stazione che rappresenta l'informazione principale individuata. Una volta raggiunta la stazione, confrontano le loro idee con i compagni presenti e spiegano la loro scelta utilizzando semplici frasi: - Ho scelto "Quando" perché ho sentito "domani alle dieci". - Ho scelto "Dove" perché l'annuncio parla della palestra.

	- Ho scelto “Che cosa bisogna fare” perché bisogna portare una bottiglia d’acqua. L’annuncio viene ascoltato una seconda volta. Durante questo secondo ascolto gli studenti annotano sul quaderno una o due informazioni chiave. Possono confermare la propria scelta iniziale oppure spostarsi in un’altra stazione se ritengono che un’altra informazione sia più significativa. Dopo ogni turno, l’insegnante conduce una breve discussione collettiva per verificare la comprensione. Chiede agli studenti di identificare: - il luogo; - il momento; - l’evento principale; - le istruzioni date. Come attività conclusiva, alcuni studenti possono inventare e leggere un breve annuncio scolastico ai compagni. La classe ascolta e ripete la procedura, scegliendo la stazione corretta e motivando la propria scelta. Durante tutta l’attività l’insegnante osserva la partecipazione degli studenti, monitora la capacità di comprendere informazioni esplicite nei messaggi ascoltati, sostiene gli alunni che incontrano difficoltà e valuta il livello di comprensione orale attraverso le risposte, le spiegazioni e le interazioni tra pari.
Attività 2: Organizza la settimana!	
RA: Lo studente comprende istruzioni riguardanti date, orari, numeri e attività scolastiche da svolgere durante la settimana.	In questa attività gli studenti sviluppano la capacità di comprendere istruzioni orali contenenti informazioni relative a giorni della settimana, orari, attività scolastiche e materiali necessari. Attraverso l'ascolto attivo, l'organizzazione delle informazioni e la collaborazione con i compagni, gli studenti imparano a individuare e utilizzare dati specifici per pianificare semplici attività scolastiche.

L'insegnante introduce l'attività spiegando che gli studenti dovranno comportarsi come dei veri organizzatori scolastici. Il loro compito sarà ascoltare attentamente una serie di istruzioni e costruire il programma della settimana senza dimenticare nessun appuntamento importante.

Prima di iniziare, l'insegnante ripassa il lessico necessario, scrivendo alla lavagna i giorni della settimana, alcuni orari e le principali attività scolastiche:

- lezione
- biblioteca
- laboratorio
- verifica
- presentazione
- lavoro di gruppo
- materiale scolastico
- quaderno
- libro
- matita
- cartellone

Per facilitare la comprensione, l'insegnante può mostrare immagini o flashcard associate alle diverse attività.

Prepariamo il calendario:

L'insegnante distribuisce a ogni studente una tabella settimanale con le seguenti colonne:

Giorno	**Ora**	**Attività**	**Materiale necessario**

<table>
<tr>
<td></td>
<td>
Gli studenti osservano la tabella e l'insegnante spiega come compilare correttamente ogni colonna.
Successivamente presenta un esempio:
<table>
<tr><th>Giorno</th><th>Ora</th><th>Attività</th><th>Materiale necessario</th></tr>
<tr><td>Lunedi</td><td>8:30</td><td>Lezione di italiano</td><td>Libro di italiano</td></tr>
</table>
L'insegnante informa gli studenti che ascolteranno una serie di comunicazioni scolastiche.
Ogni istruzione viene letta due volte: una prima volta a velocità normale e una seconda volta più lentamente.
Esempi:

Lunedì alle 8:30 portate il libro di italiano.
Martedì alle 10:00 faremo una verifica di storia. Portate il quaderno.
Mercoledì alle 11:00 andremo in biblioteca.
Giovedì alle 12:00 lavoreremo in gruppi per preparare un cartellone.
Venerdì alle 13:00 prepareremo una presentazione digitale.

Gli studenti ascoltano e completano individualmente la tabella annotando le informazioni principali.
Terminato l'ascolto, lavorano in coppia per confrontare le risposte e correggere eventuali errori. In seguito, l'insegnante propone alcune situazioni pratiche per verificare la comprensione:

È mercoledì alle 11:00. Dove dobbiamo andare?
Che cosa dobbiamo portare lunedì?
Con chi lavoriamo giovedì?

Gli studenti rispondono utilizzando le informazioni registrate nel proprio calendario.
Per consolidare l'apprendimento, gli alunni si pongono domande a vicenda riguardanti il programma della settimana, utilizzando espressioni semplici come:
</td>
</tr>
</table>

	- Quando andiamo in biblioteca? - A che ora inizia la presentazione? - Quale materiale serve per l'attività di venerdì? Durante l'attività, l'insegnante monitora la capacità degli studenti di comprendere informazioni specifiche, organizzare correttamente i dati ascoltati e utilizzare tali informazioni in semplici scambi comunicativi.

Tabella 2: Attività di comprensione della lettura

RA.2: Lo studente riconosce parole note accompagnate da immagini, come, ad esempio, il menù di un fast-food con delle foto o un libro illustrato, con un lessico familiare.	
Attività 1: Alla scoperta dell'Italia	
RA: Lo studente individua informazioni specifiche in brevi testi descrittivi riguardanti città italiane.	L'insegnante distribuisce brevi schede informative su diverse città italiane: - Roma - Venezia - Firenze - Napoli Ogni scheda contiene informazioni semplici riguardanti: - monumenti - posizione geografica - specialità gastronomiche - attività turistiche Gli studenti leggono individualmente i testi e sottolineano le informazioni principali.

	Successivamente completano una scheda con domande come: - Quale città è famosa per il Colosseo? - Dove si trova il Ponte Vecchio? - In quale città si possono fare gite in gondola? In seguito scelgono la città che vorrebbero visitare e spiegano brevemente il motivo: "Vorrei visitare Venezia perché mi piacciono i canali." L'insegnante verifica la capacità degli studenti di individuare informazioni specifiche e di esprimere semplici preferenze.
Attività 2: Prepariamo la merenda!	
RA: Lo studente comprende una semplice ricetta, soprattutto se accompagnata da immagini che illustrano i passaggi più importanti.	In questa attività gli studenti leggono una semplice ricetta illustrata per preparare una merenda sana e identificano ingredienti, azioni e sequenza delle operazioni. L'insegnante distribuisce a ogni gruppo una scheda con una ricetta semplice, ad esempio per preparare uno yogurt alla frutta o una bruschetta. La ricetta è accompagnata da immagini che rappresentano gli ingredienti e le diverse fasi della preparazione. Prima della lettura, l'insegnante introduce il lessico necessario, come: ingredienti, cucchiaio, mescolare, aggiungere, lavare, tagliare, mettere, servire. Gli studenti leggono la ricetta individualmente e osservano attentamente le immagini. Successivamente, in piccoli gruppi, completano una scheda di lavoro in cui devono: - individuare gli ingredienti necessari; - riconoscere le azioni principali; - associare le immagini alle istruzioni corrette; - numerare i passaggi nell'ordine giusto.

	Dopo aver completato la scheda, ogni gruppo riceve alcune carte con domande relative alla ricetta: - Quale ingrediente si usa per primo? - Quanti ingredienti servono? - Che cosa bisogna fare dopo aver tagliato la frutta? - Qual è l'ultimo passaggio? Gli studenti discutono e trovano insieme le risposte consultando il testo. Come attività finale, ogni gruppo realizza un piccolo poster della ricetta utilizzando immagini e brevi frasi. Un portavoce presenta il lavoro alla classe spiegando i passaggi principali della preparazione. Durante l'attività, l'insegnante monitora la capacità degli studenti di comprendere istruzioni semplici, identificare informazioni specifiche e utilizzare le immagini come supporto alla comprensione del testo.
Activity 3: Alla ricerca del tesoro culturale!	
RA: Lo studente comprende informazioni fornite in opuscoli illustrati e mappe (ad esempio le principali attrazioni di una città).	In questa attività gli studenti partecipano a una "caccia al tesoro culturale" utilizzando una mappa e un opuscolo illustrato di una città italiana. L'obiettivo è trovare luoghi e informazioni specifiche attraverso la lettura e l'interpretazione di materiali autentici. L'insegnante distribuisce a ogni gruppo una mappa semplificata della città e un opuscolo illustrato che presenta diversi luoghi di interesse, come monumenti, musei, parchi, piazze e edifici storici. Ogni descrizione contiene informazioni semplici relative alla posizione, alle attività offerte o a particolari caratteristiche del luogo. Prima dell'attività, l'insegnante introduce il lessico utile, ad esempio: monumento, piazza, fontana, museo, percorso, vicino, lontano, attraversare, visitare. Successivamente, ogni gruppo riceve una serie di indizi da risolvere. Per esempio: - Trova il luogo dove si possono osservare opere d'arte famose.

	- Individua un luogo situato accanto al parco cittadino. - Cerca il monumento più antico della città. - Trova un luogo dove i turisti possono rilassarsi all'aperto. Gli studenti leggono l'opuscolo, consultano la mappa e cercano le informazioni necessarie per risolvere gli indizi. Ogni risposta deve essere accompagnata da una spiegazione basata sulle informazioni trovate nei materiali. Quando tutti gli indizi sono stati completati, i gruppi condividono le proprie soluzioni con la classe. L'insegnante guida una breve discussione durante la quale gli studenti spiegano come hanno trovato le informazioni e quali elementi della mappa o dell'opuscolo li hanno aiutati. Come attività conclusiva, ogni gruppo sceglie il luogo che ritiene più interessante e prepara una breve presentazione per convincere i compagni a visitarlo. Durante l'attività, l'insegnante osserva come gli studenti utilizzano la mappa e l'opuscolo per individuare informazioni specifiche, comprendere semplici descrizioni e orientarsi tra i diversi luoghi della città.

ATTIVITÀ DI PRODUZIONE

Tabella 3: Attività di produzione orale générale

RA 3: Lo studente produce brevi frasi per parlare di sé, dando semplici informazioni personali (ad es. nome, indirizzo, condizione familiare, nazionalità).	
Attività 1: La mia valigia personale	
RA: Lo studente descrive la propria famiglia, le proprie condizioni di vita e la	In questa attività gli studenti preparano e presentano una "valigia personale" contenente informazioni importanti sulla loro vita. L'obiettivo è parlare di sé utilizzando semplici descrizioni relative alla famiglia, alla casa e alla scuola.

propria esperienza scolastica.	L'insegnante introduce l'attività spiegando che ogni studente dovrà immaginare di preparare una valigia speciale che racconti chi è. Prima di iniziare, ripassa alcune espressioni utili come: - Vivo con... - La mia famiglia è composta da... - Abito in... - La mia materia preferita è... - Frequento la classe... - Nel tempo libero mi piace.... Successivamente, ogni studente riceve una scheda a forma di valigia divisa in tre sezioni: - La mia famiglia - La mia casa - La mia scuola Gli studenti completano la scheda con brevi informazioni, parole chiave, piccoli disegni o immagini. Terminata la preparazione, gli studenti lavorano in piccoli gruppi e presentano la propria "valigia personale" ai compagni. Durante l'ascolto, i compagni annotano una o due informazioni interessanti su ogni presentazione. Successivamente, ogni gruppo sceglie alcune caratteristiche comuni e alcune differenze emerse durante le presentazioni. Ad esempio: - Tre studenti vivono in appartamento. - Due studenti hanno un fratello. - Molti studenti preferiscono educazione fisica.

	Come attività conclusiva, alcuni volontari presentano brevemente un compagno alla classe utilizzando le informazioni ascoltate. Durante l'attività, l'insegnante monitora la capacità degli studenti di descrivere informazioni personali in modo semplice e chiaro, incoraggia la partecipazione di tutti e supporta l'uso corretto del lessico relativo alla famiglia, alla casa e alla vita scolastica.
Attività 2: Trova il luogo segreto	
RA: Lo studente fornisce semplici indicazioni per raggiungere un luogo utilizzando frasi imperative e preposizioni di luogo di base	In questa attività gli studenti aiutano i compagni a trovare un luogo segreto seguendo e fornendo semplici indicazioni. L'obiettivo è utilizzare espressioni come vai dritto, gira a destra, gira a sinistra, accanto a, di fronte a, tra, vicino a in un contesto comunicativo autentico. L'insegnante presenta una mappa semplificata di un quartiere contenente diversi luoghi conosciuti, come: scuola, farmacia, biblioteca, stazione degli autobus, supermercato, parco e gelateria. Prima di iniziare, ripassa il lessico necessario e propone alcuni esempi: - Vai dritto per due isolati. - Gira a sinistra. - La biblioteca è accanto al parco. - Il supermercato si trova di fronte alla scuola. Successivamente, ogni coppia riceve una carta con un "luogo segreto". Uno studente conosce la destinazione, mentre il compagno deve individuarla sulla mappa ascoltando le indicazioni. Ad esempio: "Parti dalla scuola. Vai dritto fino alla piazza. Gira a destra. Il luogo si trova accanto alla farmacia."

	Lo studente ascolta, segue il percorso sulla mappa e cerca di individuare il luogo corretto. Al termine, i due studenti verificano insieme la risposta e si scambiano i ruoli. Dopo alcune prove in coppia, l'insegnante invita alcuni studenti a fornire indicazioni davanti alla classe. I compagni ascoltano e cercano di indovinare il luogo descritto. Come attività finale, gli studenti inventano un breve percorso e lo propongono a un'altra coppia, che dovrà seguire le indicazioni e trovare la destinazione. Durante l'attività, l'insegnante supporta l'uso corretto delle espressioni per dare indicazioni, monitora l'impiego delle preposizioni di luogo e incoraggia gli studenti a comunicare in modo chiaro e comprensibile.
Attività 3: Un giorno nella mia vita	
RA: Lo studente presenta brevemente la propria routine quotidiana utilizzando il presente indicativo.	In questa attività gli studenti preparano e presentano una breve descrizione della propria giornata, utilizzando semplici espressioni relative alle attività quotidiane e agli orari. L'insegnante introduce l'attività spiegando che ogni studente dovrà raccontare una giornata tipica della propria vita. Prima di iniziare, ripassa alcune espressioni utili come: - Mi sveglio alle... - Faccio colazione alle... - Vado a scuola alle... - Nel pomeriggio... - La sera... - Prima... Poi... Infine... L'insegnante presenta un breve esempio orale utilizzando frasi semplici e una corretta pronuncia.

	Successivamente, ogni studente riceve una scheda con le diverse parti della giornata (mattina, pomeriggio, sera) e annota alcune attività che svolge abitualmente. Gli studenti preparano una breve presentazione di circa un minuto, includendo almeno tre attività quotidiane e alcuni riferimenti temporali. Dopo una fase di preparazione individuale, gli studenti provano la presentazione in coppia, aiutandosi reciprocamente con la pronuncia e la fluidità. A turno, gli studenti presentano la propria routine davanti a un piccolo gruppo o all'intera classe. Durante l'ascolto, i compagni completano una semplice scheda con informazioni come: - A che ora si sveglia? - Qual è la sua attività preferita? - Che cosa fa nel pomeriggio? Al termine delle presentazioni, gli studenti discutono brevemente le somiglianze e le differenze tra le diverse routine quotidiane. Durante l'attività, l'insegnante supporta la preparazione delle presentazioni, monitora la correttezza linguistica e incoraggia gli studenti a esprimersi con sicurezza utilizzando un linguaggio semplice e chiaro.

Tabella 4: Attività di produzione scritta

RA 4: Lo studente dà semplici informazioni personali (ad es. il nome, l'indirizzo, la nazionalità), consultando eventualmente un dizionario.	
Attività 1: Un ricordo speciale	
RA: Lo studente scrive una semplice pagina di diario descrivendo un'esperienza	In questa attività gli studenti scrivono una breve pagina di diario raccontando un ricordo speciale vissuto con amici o familiari. L'obiettivo è utilizzare semplici espressioni temporali e il passato prossimo per descrivere eventi ed esperienze personali.

piacevole, le attività svolte, le persone coinvolte e i luoghi visitati.	L'insegnante introduce l'attività spiegando che ogni studente dovrà raccontare una giornata o un momento particolarmente piacevole. Prima di iniziare, ripassa alcune espressioni utili: - Ieri... - La settimana scorsa... - Prima... - Poi... - Dopo... - Infine... - Mi sono divertito/a molto. - È stata una giornata bellissima. - L'insegnante presenta un breve esempio di pagina di diario e richiama l'attenzione sulla struttura del testo. Successivamente, gli studenti lavorano individualmente e compilano una scheda di pianificazione in cui annotano: - quando è successo; - con chi erano; - dove sono andati; - quali attività hanno svolto; - come si sono sentiti. Utilizzando queste informazioni, scrivono una breve pagina di diario composta da 5-6 frasi. Sono incoraggiati a utilizzare almeno due espressioni temporali e alcuni connettivi semplici per collegare gli eventi.

	Terminata la scrittura, gli studenti scambiano il proprio lavoro con un compagno e verificano se il testo contiene: - informazioni sul tempo e sul luogo; - attività svolte; - una conclusione o un'opinione personale. I compagni possono lasciare un breve commento positivo, ad esempio: - Mi è piaciuta la tua storia. - Hai descritto bene la giornata. - Il finale è interessante. Come attività conclusiva, alcuni studenti leggono il proprio diario alla classe. Gli ascoltatori individuano le attività svolte e il momento preferito descritto nel racconto. Durante l'attività, l'insegnante supporta gli studenti nella pianificazione e nella scrittura del testo, monitora l'uso corretto delle espressioni temporali e incoraggia la produzione di brevi testi personali chiari e coerenti.
Attività 2: Il sondaggio delle materie preferite	
RA: Lo studente scrive semplici frasi sulle materie scolastiche preferite e meno preferite, esprimendo opinioni e motivandole con semplici ragioni."	In questa attività gli studenti partecipano a un sondaggio di classe sulle materie scolastiche. L'obiettivo è esprimere preferenze personali utilizzando semplici frasi e motivazioni. L'insegnante introduce l'attività presentando alcune espressioni utili: - La mia materia preferita è... - Mi piace... perché... - Non mi piace... perché... - È interessante.

	- È divertente. - È difficile. - È utile. Successivamente, ogni studente riceve una scheda in cui deve indicare: - la materia preferita; - la materia meno preferita; - una materia che considera utile; - una materia che trova divertente. Per ogni scelta, gli studenti scrivono una breve frase con una motivazione. Ad esempio: - La mia materia preferita è italiano perché mi piace leggere. - Non mi piace matematica perché è difficile. - Scienze è interessante perché facciamo esperimenti. Terminata la scrittura, gli studenti si muovono nell'aula e intervistano alcuni compagni per raccogliere le loro opinioni. Possono utilizzare domande semplici come: - Qual è la tua materia preferita? - Perché ti piace? - Quale materia non ti piace? Gli studenti annotano le risposte ricevute e, in piccoli gruppi, confrontano i risultati del sondaggio. Come attività conclusiva, ogni gruppo presenta brevemente i risultati alla classe utilizzando semplici frasi, ad esempio:

	- Molti studenti preferiscono educazione fisica. - Tre studenti non amano matematica. - Scienze è considerata una materia interessante da molti compagni. Durante l'attività, l'insegnante supporta gli studenti nell'uso delle espressioni di opinione, monitora la corretta costruzione delle frasi e incoraggia ciascuno a esprimere le proprie preferenze in modo chiaro e personale.

ATTIVITA' DI INTERAZIONE

Tabella 5: Attività di interazione orale

RA 5: Lo studente fa domande e dà risposte su se stesso/a e le sue abitudini quotidiane, utilizzando brevi espressioni fisse e aiutandosi con dei gesti per consolidare l'informazione trasmessa.	
Attività 1: Come passi il fine settimana?	
RA: Lo studente fa domande e dà risposte su se stesso e le sue abitudini durante il fine settimana, utilizzando brevi espressioni fisse e semplici gesti per facilitare la comunicazione.	n questa attività gli studenti scoprono come i loro compagni trascorrono il fine settimana attraverso una breve intervista. L'obiettivo è parlare delle proprie abitudini e raccogliere informazioni sugli altri utilizzando semplici domande e risposte. L'insegnante introduce l'attività ripassando alcune espressioni utili: - Cosa fai di solito nel fine settimana? - Ti alzi presto o tardi? - Fai sport? - Esci con gli amici? - Guardi la televisione? - Vai dai nonni?

	- Sì, sempre. - A volte. - No, mai. Per rendere la comunicazione più naturale, gli studenti sono incoraggiati ad accompagnare le risposte con semplici gesti o mimiche. Successivamente, ogni studente riceve una scheda-intervista con alcune domande relative alle attività del fine settimana. Gli studenti si muovono nell'aula e intervistano diversi compagni annotando le risposte principali. Dopo la fase di intervista, lavorano in piccoli gruppi e confrontano le informazioni raccolte, individuando abitudini comuni e differenze. Possono utilizzare frasi come: - Molti studenti giocano a calcio nel fine settimana. - Alcuni vanno dai nonni. - Due studenti guardano film con la famiglia. Come attività conclusiva, ogni gruppo presenta brevemente alla classe ciò che ha scoperto sulle abitudini dei compagni durante il fine settimana. Durante l'attività, l'insegnante monitora la capacità degli studenti di formulare semplici domande e risposte, incoraggia l'interazione spontanea e supporta l'uso di espressioni fisse e del linguaggio non verbale per rendere la comunicazione più efficace.

Attività 2: La catena delle presentazioni	
RA: Lo studente utilizza semplici formule di cortesia per iniziare e concludere brevi conversazioni a scuola (saluti e formule di commiato).	In questa attività gli studenti partecipano a una serie di brevi incontri durante i quali si salutano, si presentano e concludono la conversazione in modo appropriato. L'obiettivo è utilizzare in modo naturale espressioni di saluto e di commiato tipiche della vita scolastica. L'insegnante introduce l'attività ripassando alcune espressioni utili: - Ciao! Come stai? - Buongiorno! - Piacere di conoscerti. - Tutto bene, grazie. - A presto! - Ci vediamo domani. - Buona giornata! - Arrivederci! Successivamente, gli studenti formano due cerchi concentrici. Gli alunni del cerchio interno restano fermi, mentre quelli del cerchio esterno si spostano a ogni segnale dell'insegnante. Ogni volta che si fermano, gli studenti si trovano di fronte a un nuovo compagno e devono sostenere una brevissima conversazione seguendo uno schema semplice: 1. salutare il compagno; 2. fare una semplice domanda (Come stai?, Com'è andata la giornata?); 3. rispondere; 4. concludere la conversazione utilizzando una formula di commiato.

	Ad esempio: - Ciao, come stai? - Bene, grazie. E tu? - Molto bene. - A presto! Dopo circa un minuto, l'insegnante dà il segnale e il cerchio esterno si sposta per creare nuove coppie. Ad ogni nuovo incontro, gli studenti sono incoraggiati a utilizzare formule diverse da quelle usate in precedenza. Come attività conclusiva, la classe costruisce insieme una tabella con le espressioni di saluto e di commiato utilizzate durante il gioco, distinguendo quelle più adatte all'inizio e quelle più adatte alla fine di una conversazione. Durante l'attività, l'insegnante monitora l'uso corretto delle formule di cortesia, supporta gli studenti più timidi e incoraggia interazioni brevi ma autentiche, favorendo la sicurezza nell'uso della lingua italiana in semplici situazioni comunicative scolastiche.
Attività 3: Organizziamo una festa	
RA: Lo studente chiede e fornisce informazioni relative a quantità, numeri e prezzi in situazioni quotidiane, utilizzando nomi numerabili e non numerabili ed espressioni di quantità.	In questa attività gli studenti devono organizzare una piccola festa di classe e preparare una lista degli acquisti necessari. Attraverso semplici interazioni, chiedono informazioni su quantità e prezzi e prendono decisioni insieme ai compagni. L'insegnante introduce l'attività spiegando che la classe sta organizzando una festa e che ogni gruppo dovrà decidere cosa acquistare con un budget limitato. Prima di iniziare, ripassa il lessico utile relativo a cibi, bevande e quantità: - una bottiglia di...

	- un pacco di... - una scatola di... - alcuni / alcune - molto / molta - tanti / tante - Quanto costa? - Quanto ne serve? Successivamente, ogni gruppo riceve un catalogo illustrato con prodotti e relativi prezzi. I prodotti possono includere bibite, succhi di frutta, biscotti, pizzette, patatine, frutta e dolci. Gli studenti discutono tra loro e preparano una lista della spesa. Durante il lavoro devono porre e rispondere a domande come: - Quante bottiglie d'acqua ci servono? - Abbiamo abbastanza succhi di frutta? - Quanto costano le pizzette? - Ci servono molti biscotti? - Possiamo comprare altre bibite? Una volta completata la lista, ogni gruppo presenta alla classe le proprie scelte spiegando cosa ha deciso di acquistare e quanto spenderà. Ad esempio: - Abbiamo comprato quattro bottiglie d'acqua e due confezioni di succhi. - Le pizzette costano dieci euro.

	- Abbiamo scelto molta frutta perché è sana. Come attività conclusiva, la classe confronta le diverse liste della spesa e vota quella che ritiene più adatta per la festa. Durante l'attività, l'insegnante supporta l'uso corretto delle espressioni di quantità, monitora le interazioni tra gli studenti e incoraggia una comunicazione semplice e funzionale in una situazione vicina alla vita reale.

Tabella 6: Attività di interazione scritta

RA 6: Lo studente compone brevi e semplici appunti, relativi a bisogni immediati, usando formule convenzionali.	
Attività 1: Una festa di compleanno	
RA: Lo studente compone brevi e semplici appunti, relativi a bisogni immediati, usando formule convenzionali.	Svolgimento dell'attività Gli studenti lavorano a coppie. Devono creare una breve conversazione tramite messaggi per organizzare una festa di compleanno. Devono includere: - invito; - giorno e ora; - conferma della presenza; - una domanda semplice sulla festa. Esempio Sara: Ciao Leo! Sabato faccio una festa a casa mia. Vuoi venire? Leo: Ciao Sara! Sì, volentieri. A che ora inizia? Sara: Alle 18:30.

	Leo: Perfetto! Posso portare un amico? Sara: Certo, nessun problema! Leo: Grazie, a sabato! Valutazione Si valutano: - capacità di mantenere una breve interazione scritta; - uso di espressioni quotidiane; - correttezza e chiarezza dei messaggi; - partecipazione attiva nell'attività. Durante l'attività, l'insegnante presenta la situazione comunicativa e chiarisce gli elementi che devono essere inclusi nella conversazione. Supporta gli studenti nella scelta delle espressioni adatte per invitare, chiedere informazioni e confermare la propria presenza, monitora il lavoro a coppie e interviene quando necessario. Inoltre, incoraggia la collaborazione, la partecipazione attiva e la produzione di messaggi brevi, chiari e coerenti.

Tabella 7: Attività di mediazione

RA 7: Lo studente comunica i punti principali in conversazioni o testi brevi e semplici su argomenti di vita quotidiana di immediato interesse, purché espressi chiaramente con un linguaggio semplice.	
Attività 1: Una giornata a scuola	
RA: Lo studente comunica i punti principali in conversazioni o testi brevi e semplici su argomenti di	Situazione: "Due amici parlano della loro giornata scolastica. Lo studente ascolta o legge il dialogo e poi riferisce le informazioni principali a un compagno. Dialogo

vita quotidiana di immediato interesse, purché espressi chiaramente con un linguaggio semplice.	Luca: Ciao Sara! Com'è andata la scuola oggi? Sara: Bene! Abbiamo avuto italiano, matematica e arte. Luca: Qual è stata la lezione più interessante? Sara: Arte, perché abbiamo disegnato un paesaggio. Luca: Avete avuto molti compiti? Sara: No, solo un esercizio di matematica e una lettura di italiano. Luca: Che cosa fai dopo scuola? Sara: Vado al parco con mia cugina. Compito di mediazione Lo studente racconta brevemente le informazioni principali del dialogo. Esempio di risposta: "Sara oggi è andata a scuola e ha avuto italiano, matematica e arte. La lezione più interessante è stata arte perché ha disegnato un paesaggio. Ha pochi compiti e dopo scuola va al parco con sua cugina." Durante l'attività, l'insegnante guida gli studenti nell'individuazione delle informazioni principali del dialogo, li supporta nella riformulazione dei contenuti con parole semplici e monitora la correttezza e la chiarezza dell'esposizione. Inoltre, incoraggia gli studenti a riferire le informazioni in modo breve, ordinato e comprensibile.
Attività 2: Una giornata al centro commerciale	
RA: Lo studente comunica i punti principali in conversazioni o testi brevi e semplici su argomenti di	Situazione: "Due amici parlano degli acquisti che si possono fare al centro commerciale e dei programmi per il fine settimana. Il dialogo non è un vero e proprio dialogo, ma un testo che contiene le informazioni necessarie per la conversazione."

vita quotidiana di immediato interesse, purché espressi chiaramente con un linguaggio semplice.	Dialogo Marco: Ciao Anna! Dove eri ieri? Anna: Sono andata al centro commerciale con mia sorella. Marco: Cosa avete comprato? Anna: Ho comprato una maglietta e delle scarpe da ginnastica. Mia sorella ha comprato un libro. Marco: Avete mangiato lì? Anna: Sì, abbiamo mangiato la pizza. Marco: E cosa farete questo fine settimana? Anna: Sabato andiamo al cinema con degli amici. Attività intermedia Le informazioni necessarie per la conversazione sono contenute in un dialogo. Esempio di risposta: "Ieri Ana è andata al centro commerciale con sua sorella. Ha comprato una maglietta e delle scarpe da ginnastica. Sua sorella ha comprato un libro. Hanno mangiato la pizza e sabato andranno al cinema con gli amici." Durante l'attività, l'insegnante guida gli studenti nell'individuazione delle informazioni principali relative agli acquisti, al pasto e ai programmi per il fine settimana. Supporta la riformulazione delle informazioni con parole semplici, monitora l'uso corretto dei tempi verbali al passato e al futuro e incoraggia un'esposizione breve, chiara e ordinata.

GJUHË GJERMANE

Veprimtaritë në lëndën e gjuhës italiane për klasën e gjashtë janë hartuar duke u mbështetur në nivelin A2 të Kuadrit të Përbashkët Evropian të Referencave për Gjuhët dhe Volumit Shoqërues, për të përmbushur shtatë rezultatet kryesore të të nxënit për këtë klasë. Rezultatet e të nxënit të përcaktuara në programin lëndor janë të organizuar sipas veprimtarive gjuhësore: *Rezeptive Aktivitäten (Hörverstehen und Leseverstehen), Produktive Aktivitäten (mündliche Produktion und schriftliche Produktion), Interaktive Aktivitäten (mündliche Interaktion und schriftliche Interaktion) und Mediative Aktivitäten,* përmes të cilave zhvillohen dhe realizohen kompetencat e lëndës.

Për secilën veprimtari, rezultatet e të nxënit janë konkretizuar dhe përshtatur në përputhje me tema të ndryshme mësimore, duke i lidhur ato me përvoja dhe situata sa më pranë jetës reale të nxënësve. Kjo qasje synon të mbështesë zhvillimin e kompetencave të lëndës dhe përdorimin e gjuhës në mënyrë të natyrshme dhe të zbatueshme në komunikimin e përditshëm.

REZEPTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 1: Aktivitäten zum Hörverstehen

LE 1: Der Schüler versteht Wendungen und Ausdrücke, die sich auf Bereiche von unmittelbarer Bedeutung beziehen (z. B. sehr grundlegende persönliche und familiäre Informationen, Einkaufen, lokale Umgebung, Arbeit), sofern deutlich und langsam gesprochen wird.	
Aktivität 1: Wer wohnt wo?	
LE: Der Schüler versteht einfache persönliche und familiäre Informationen in kurzen Gesprächen, wenn langsam und deutlich gesprochen wird.	In dieser Aktivität hören die Schüler kurze Gespräche, in denen Jugendliche über sich selbst, ihre Familie und ihren Wohnort sprechen. Ziel ist es, grundlegende Informationen wie Name, Alter, Familie, Wohnort und Nationalität zu verstehen. Zu Beginn der Aktivität führt die Deutschlehrkraft die Schüler in das Thema ein. Sie sammelt wichtige Wörter und Wendungen an der Tafel, zum Beispiel: - Ich heiße …

	- Ich bin … Jahre alt - Ich wohne in … - Ich habe einen Bruder - Meine Familie ist groß/klein“, „Ich komme aus … Die Wörter werden mit einfachen Bildern oder Symbolen unterstützt. Anschließend erhalten die Schüler ein Arbeitsblatt mit kurzen Profilkarten. Auf jeder Profilkarte fehlen einige Informationen, zum Beispiel Name, Alter, Stadt oder Familienmitglieder. Die Deutschlehrkraft liest kurze Hörtexte oder Dialoge langsam und deutlich vor. Zum Beispiel: „Hallo, ich heiße Lena. Ich bin zwölf Jahre alt. Ich wohne in Berlin. Ich habe eine Schwester und einen Bruder. Meine Familie ist groß.“ Die Schüler hören aufmerksam zu und ergänzen die fehlenden Informationen auf dem Arbeitsblatt. Der Hörtext wird bei Bedarf ein zweites Mal vorgelesen, damit die Schüler ihre Antworten überprüfen können. Danach vergleichen die Schüler ihre Ergebnisse in Partnerarbeit. Sie kontrollieren, ob sie dieselben Informationen verstanden haben. Anschließend werden die Antworten gemeinsam mit der Klasse besprochen. Zum Abschluss kann die Deutschlehrkraft einige einfache Verständnisfragen stellen, zum Beispiel: - Wie alt ist Lena? - Wo wohnt sie? - Hat sie Geschwister? Die Schüler antworten kurz oder zeigen auf die passende Information.

<table>
<tr><td></td><td>Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler durch klare Aussprache, Wiederholungen und visuelle Hilfen. Sie beobachtet, ob die Schüler einfache persönliche und familiäre Informationen aus kurzen gesprochenen Texten verstehen können.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Aktivität 2: Im Einkaufszentrum</td></tr>
<tr><td>LE: Der Schüler versteht einfache Informationen zu Produkten, Preisen und Geschäften in einer alltäglichen Einkaufssituation.</td><td>In dieser Aktivität hören die Schüler kurze Durchsagen und Dialoge aus einem Einkaufszentrum. Sie sollen einfache Informationen zu Geschäften, Produkten, Preisen und Öffnungszeiten erkennen und verstehen.
Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ihr seid in einem Einkaufszentrum in Deutschland. Ihr hört kurze Durchsagen und Gespräche. Ihr müsst verstehen, wo man etwas kaufen kann und wie viel es kostet.“
Zu Beginn wiederholt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter und Wendungen, zum Beispiel: der Supermarkt, die Bäckerei, das Kleidergeschäft, das Café, der Preis, billig, teuer, geöffnet, geschlossen, kostet, Euro. Danach zeigt sie Bilder von Geschäften und Produkten.
Die Schüler erhalten ein Arbeitsblatt mit einer einfachen Tabelle:
<table><tr><td>Geschäft</td><td>Produkt</td><td>Preis</td><td>Uhrzeit</td></tr><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>
Die Deutschlehrkraft liest kurze Hörtexte langsam und deutlich vor, zum Beispiel:
- Im Café kostet ein Saft zwei Euro.
- Die Bäckerei ist heute bis 17 Uhr geöffnet.
- Im Kleidergeschäft gibt es T-Shirts für zehn Euro.
- Der Supermarkt ist am Sonntag geschlossen.“</td></tr>
</table>

	Die Schüler hören zu und tragen die wichtigsten Informationen in die Tabelle ein. Danach hören sie die Texte ein zweites Mal und überprüfen ihre Antworten. Im nächsten Schritt arbeiten die Schüler in kleinen Gruppen. Jede Gruppe bekommt eine Aufgabe, zum Beispiel: - Ihr braucht Brot. - Ihr möchtet ein Getränk kaufen. - Ihr sucht ein T-Shirt. Die Schüler nutzen die Informationen aus dem Hörtext und entscheiden, in welches Geschäft sie gehen müssen. Zum Abschluss bespricht die Deutschlehrkraft die Lösungen mit der Klasse und stellt einfache Fragen: - Wo kauft man Brot? - Wie viel kostet der Saft? - Wann schließt die Bäckerei? Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Verstehen von Preisen, Uhrzeiten und wichtigen Schlüsselwörtern. Sie beobachtet, ob die Schüler einfache Informationen aus einer Einkaufssituation verstehen können, wenn deutlich und langsam gesprochen wird.

Tabelle 2: Aktivitäten zum Leseverstehen

LE 2: Der Schüler versteht kurze, einfache Texte mit einem sehr häufigen Wortschatz, einschließlich eines Anteils an international gebräuchlichen Wörtern.	
Aktivität 1: Mein Wochenendprogramm	
LE*: Der Schüler versteht kurze, einfache Texte über*	In dieser Aktivität lesen die Schüler kurze Anzeigen zu Freizeitaktivitäten am Wochenende und entnehmen daraus einfache Informationen.

Freizeitaktivitäten und findet wichtige Informationen wie Ort, Zeit, Preis und Aktivität.	Die Deutschlehrkraft bereitet 3–4 kurze Anzeigen vor, zum Beispiel zu einem Kinobesuch, einem Fußballspiel, einem Konzert, einem Museumsbesuch oder einem Stadtfest. Die Texte enthalten sehr häufige Wörter und einige international bekannte Wörter wie: Kino, Konzert, Sport, Ticket, Musik, Café, Park, Museum. Beispiel: Kino am Samstag Am Samstag läuft ein neuer Film im City Kino. Der Film beginnt um 17:00 Uhr. Das Ticket kostet 4 Euro. Treffpunkt ist vor dem Kino. Zu Beginn erklärt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter wie: Beginn, Ticket, Treffpunkt, kostenlos, geöffnet, geschlossen. Danach lesen die Schüler die Anzeigen zunächst still und markieren die wichtigsten Informationen: Was? Wo? Wann? Wie viel? Anschließend erhalten die Schüler ein Arbeitsblatt mit einfachen Fragen, zum Beispiel: - Welche Aktivität ist am Samstag? - Wann beginnt der Film? - Wie viel kostet das Ticket? - Wo ist der Treffpunkt? Die Schüler arbeiten danach in Partnerarbeit und vergleichen ihre Antworten. Danach wählen sie eine Aktivität aus, die ihnen am besten gefällt, und begründen ihre Wahl mit einem sehr einfachen Satz, zum Beispiel: - Ich wähle das Kino, weil ich Filme mag.

	Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Verstehen unbekannter Wörter und beim Finden wichtiger Informationen im Text. Sie beobachtet, ob die Schüler kurze, einfache Texte mit häufigem Wortschatz verstehen und gezielt Informationen entnehmen können.
Aktivität 2: Ein Tag in der Stadt	
LE: Der Schüler versteht einfache Informationen in einer kurzen Stadtbroschüre oder auf einem Stadtplan, zum Beispiel Orte, Öffnungszeiten und Aktivitäten.	In dieser Aktivität lesen die Schüler eine kurze, einfache Stadtbroschüre und nutzen die Informationen, um einen kurzen Besuch in der Stadt zu planen. Die Deutschlehrkraft gibt jeder Gruppe eine einfache Broschüre mit Bildern und einem kleinen Stadtplan. In der Broschüre werden 4–5 Orte beschrieben, zum Beispiel: Museum, Park, Kino, Café, Bibliothek, Sportzentrum. Beispiel: Stadtmuseum Das Museum ist von 9:00 bis 16:00 Uhr geöffnet. Der Eintritt kostet 2 Euro. Hier gibt es Bilder und alte Fotos. Stadtpark Der Park ist groß und grün. Hier kann man spazieren gehen und Freunde treffen. Zu Beginn wiederholt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter wie: geöffnet, Eintritt, besuchen, in der Nähe, links, rechts, neben. Danach lesen die Schüler die Texte in Gruppen und markieren wichtige Informationen zu Ort, Zeit, Preis und Aktivität. Anschließend erhält jede Gruppe eine Aufgabe, zum Beispiel: - Ihr mögt Sport.

	- Ihr möchtet etwas Kostenloses machen. - Ihr wollt Fotos sehen. - Ihr möchtet euch ausruhen. Die Schüler lesen die Broschüre erneut und wählen den passenden Ort aus. Danach zeichnen sie ihren kleinen Besuchsplan auf dem Stadtplan ein und schreiben 2–3 kurze Informationen dazu. Zum Beispiel: - Wir gehen zuerst in den Park. - Dann besuchen wir das Museum. - Das Museum kostet 2 Euro. Am Ende stellt jede Gruppe ihren Plan kurz vor. Die Deutschlehrkraft achtet darauf, ob die Schüler die Informationen aus der Broschüre richtig verstanden und für ihre Entscheidung genutzt haben. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Lesen der kurzen Texte, beim Verstehen international bekannter Wörter und beim Finden wichtiger Informationen.

PRODUKTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 3: Aktivitäten zur mündlichen Produktion

LE 3: Der Schüler gibt eine einfache Beschreibung von Menschen, Lebens- oder Arbeitsbedingungen, Alltagsroutinen, Vorlieben oder Abneigungen usw., und zwar in kurzen listenhaften Abfolgen aus einfachen Wendungen und Sätzen.	
Aktivität 1: Mein Tagesablauf	
LE: Der Schüler beschreibt seinen Tagesablauf mit	In dieser Aktivität beschreiben die Schüler ihren täglichen Ablauf und verwenden einfache Zeitangaben sowie kurze Sätze zu vertrauten Alltagssituationen.

einfachen Wendungen und kurzen Sätzen in einer klaren Reihenfolge.	Die Deutschlehrkraft beginnt die Aktivität, indem sie Bildkarten zu verschiedenen Tagesaktivitäten zeigt, zum Beispiel: aufstehen, frühstücken, zur Schule gehen, lernen, Hausaufgaben machen, Sport treiben, fernsehen, schlafen. Anschließend wiederholt sie einfache Satzmuster an der Tafel: - Ich stehe um sieben Uhr auf. - Dann frühstücke ich. - Um acht Uhr gehe ich zur Schule. - Am Nachmittag mache ich Hausaufgaben. - Am Abend sehe ich fern. - Um zehn Uhr schlafe ich. Die Schüler ordnen zuerst die Bildkarten in die richtige Reihenfolge und sprechen die Wörter gemeinsam nach. Danach erstellen sie individuell einen kleinen Tagesplan mit 5–6 Stationen. Anschließend üben die Schüler ihre Beschreibung in Partnerarbeit. Sie nutzen die Bildkarten und Satzanfänge als Unterstützung. Danach stellen einige Schüler ihren Tagesablauf vor der Klasse vor. Sie sprechen in kurzen, einfachen Sätzen und verwenden einfache Verbindungswörter wie „dann“, „danach“ und „am Abend“. Zum Beispiel: - Ich stehe um sieben Uhr auf. Dann frühstücke ich. Um acht Uhr gehe ich zur Schule. Am Nachmittag mache ich Hausaufgaben. Am Abend spiele ich Fußball. Um zehn Uhr schlafe ich. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler bei der Aussprache, bei der Reihenfolge der Sätze und bei der Verwendung einfacher Zeitangaben. Sie beobachtet, ob die Schüler ihren Alltag in einer kurzen listenhaften Abfolge beschreiben können.

Aktivität 2: Mein Lieblingsort	
LE: Der Schüler beschreibt einen vertrauten Ort mit einfachen Sätzen und nennt, was er dort macht und warum er diesen Ort mag.	In dieser Aktivität beschreiben die Schüler einen Ort, den sie gut kennen oder gern besuchen, zum Beispiel ihr Zimmer, ihre Schule, einen Park, ein Café, eine Bibliothek oder einen Sportplatz. Die Deutschlehrkraft stellt die Aktivität vor und zeigt Bilder verschiedener Orte. Danach sammelt sie gemeinsam mit den Schülern wichtige Wörter an der Tafel: groß, klein, schön, ruhig, modern, interessant, in der Nähe, zu Hause, in der Schule, im Park. Anschließend werden einfache Satzmuster vorgestellt: - Mein Lieblingsort ist … - Der Ort ist groß/klein/schön. - Dort kann ich … - Ich gehe dorthin mit … - Ich mag diesen Ort, weil … Die Schüler wählen einen Lieblingsort aus und machen sich kurze Notizen. Sie schreiben keine langen Texte, sondern nur Stichwörter, damit die mündliche Produktion im Mittelpunkt bleibt. Danach üben sie ihre Beschreibung in kleinen Gruppen. Jeder Schüler beschreibt seinen Ort mit 5–6 einfachen Sätzen. Die anderen Schüler hören zu und sagen, ob sie den Ort auch mögen oder nicht. Zum Abschluss präsentieren einige Schüler ihren Lieblingsort vor der Klasse. Zum Beispiel: - Mein Lieblingsort ist der Park. Der Park ist groß und schön. Dort spiele ich Fußball. Ich gehe mit meinen Freunden dorthin. Ich mag den Park, weil er ruhig ist. Während der Aktivität hilft die Deutschlehrkraft mit Wortschatz, Satzanfängen und Korrekturen. Sie beobachtet, ob die Schüler einen vertrauten Ort einfach beschreiben und ihre Vorlieben ausdrücken können.

Tabelle 4: Aktivitäten zur schriftlichen Produktion

LE 4: Der Schüler verfasst eine Reihe einfacher Wendungen und Sätze und verbindet sie mit einfachen Konnektoren wie „und“, „aber“ und „weil“.	
Aktivität 1: Meine Familie und ich	
LE: Der Schüler schreibt einen kurzen Text über seine Familie und verbindet einfache persönliche Informationen mit einfachen Konnektoren.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler einen kurzen Text über ihre Familie und sich selbst. Ziel ist es, persönliche Informationen in einfachen Sätzen schriftlich darzustellen und sinnvoll miteinander zu verbinden. Die Deutschlehrkraft beginnt mit der Wiederholung von Familienwörtern, zum Beispiel: Mutter, Vater, Bruder, Schwester, Oma, Opa, Familie, Eltern, Geschwister. Danach werden einfache Adjektive wiederholt: nett, freundlich, lustig, sportlich, klein, groß. An der Tafel stehen Satzanfänge wie: - Meine Familie ist … - Ich habe … - Meine Mutter heißt … - Mein Bruder ist … - Wir wohnen in … - Ich mag meine Familie, weil … - Mein Bruder ist klein, aber sehr lustig. Die Schüler erstellen zuerst eine kleine Mindmap mit Informationen über ihre Familie. Sie können reale oder erfundene Informationen verwenden. Danach schreiben sie einen kurzen Text mit 5–6 einfachen Sätzen. Beispiel:

	- Meine Familie ist klein. Ich habe eine Schwester und einen Bruder. Meine Mutter heißt Ana und mein Vater heißt Arben. Mein Bruder ist klein, aber sehr lustig. Wir wohnen in Tirana. Ich mag meine Familie, weil sie nett ist. Nach dem Schreiben tauschen die Schüler ihre Texte mit einem Partner. Der Partner kontrolliert, ob der Text persönliche Informationen enthält und ob mindestens zwei Konnektoren verwendet wurden. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler mit Wortlisten, Satzanfängen und Beispielen. Sie beobachtet, ob die Schüler einfache persönliche Informationen schriftlich formulieren und diese mit einfachen Konnektoren verbinden können.
Aktivität 2: Mein Lieblingsessen	
LE: Der Schüler schreibt einen kurzen Text über sein Lieblingsessen und verwendet einfache Konnektoren, um Informationen, Vorlieben und Gründe zu verbinden.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler einen kurzen Text über ihr Lieblingsessen oder ein Essen, das sie nicht mögen. Sie beschreiben einfache Informationen wie Name des Essens, Geschmack, Zutaten und persönliche Meinung. Die Deutschlehrkraft beginnt mit einem Brainstorming zum Thema Essen. Die Schüler nennen bekannte Wörter, zum Beispiel: Pizza, Suppe, Salat, Hamburger, Reis, Nudeln, Kuchen, Obst, Wasser, Saft. Danach werden einfache Adjektive wiederholt: lecker, süß, salzig, warm, kalt, gesund, ungesund. Anschließend schreibt die Deutschlehrkraft einfache Satzmuster an die Tafel: - Mein Lieblingsessen ist … - Es ist lecker und … - Ich esse es gern, weil … - Es hat … - Ich mag …, aber ich mag … nicht.

	- Ich esse gern … und trinke gern … Die Schüler wählen ein Essen aus und sammeln zuerst Stichwörter. Danach schreiben sie einen kurzen Text mit 5–6 einfachen Sätzen. Sie sollen mindestens zwei Konnektoren verwenden. Beispiel: - Mein Lieblingsessen ist Pizza. Pizza ist lecker und warm. Sie hat Käse und Tomaten. Ich esse Pizza gern, weil sie sehr gut schmeckt. Ich mag Pizza, aber ich mag Suppe nicht. Am Wochenende esse ich oft Pizza mit meiner Familie. Danach lesen die Schüler ihre Texte in kleinen Gruppen. Die Gruppenmitglieder suchen die Konnektoren und sagen, welches Essen beschrieben wurde. Die Texte können anschließend in einer kleinen Ausstellung mit dem Titel „Unsere Lieblingsessen“ präsentiert werden. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler bei der Wortwahl, der Satzbildung und der richtigen Verwendung der Konnektoren. Sie beobachtet, ob die Schüler einfache Sätze zu einem vertrauten Thema schreiben und diese mit „und“, „aber“ und „weil“ verbinden können.

INTERAKTIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 5: Aktivitäten zur mündlichen Interaktion

LE 5: Der Schüler verständigt sich in einfachen, routinemäßigen Situationen, in denen es um einen unkomplizierten und direkten Austausch von Informationen über vertraute Alltagsangelegenheiten in Zusammenhang mit Schule, Arbeit und Freizeit geht; führt sehr kurze Kontaktgespräche, ohne das Gespräch selbstständig aufrechterhalten zu können.
Aktivität 1: Im Café bestellen

LE: Der Schüler verständigt sich in einer einfachen Alltagssituation und tauscht kurze Informationen über Essen, Getränke, Preise und Wünsche aus.	In dieser Aktivität üben die Schüler ein kurzes Gespräch im Café. Sie bestellen etwas zu essen oder zu trinken, fragen nach dem Preis und reagieren mit höflichen Wendungen. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ihr seid in einem Café. Ein Schüler ist Kunde, der andere ist Kellner oder Kellnerin." Zuerst wiederholt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter und Wendungen: - Guten Tag. - Was möchten Sie? - Ich möchte ein Wasser, bitte. - Ich nehme ein Sandwich. - Wie viel kostet das? - Das kostet drei Euro. - Hier, bitte. - Danke. - Auf Wiedersehen. Danach zeigt die Deutschlehrkraft eine einfache bebilderte Speisekarte mit Preisen, zum Beispiel: Wasser – 1 Euro Saft – 2 Euro Sandwich – 3 Euro Pizza – 4 Euro Kuchen – 2 Euro

	Die Deutschlehrkraft modelliert einen kurzen Dialog mit einem Schüler. Anschließend arbeiten die Schüler in Paaren. Ein Schüler spielt den Kunden, der andere den Kellner. Sie verwenden die Speisekarte und führen sehr kurze Bestelldialoge. Nach jeder Runde wechseln die Schüler die Rollen. Danach erhalten sie eine kleine Zusatzaufgabe, zum Beispiel: - Du hast nur 5 Euro. - Du möchtest ein Getränk und etwas zu essen. - Du fragst nach dem billigsten Produkt. Zum Abschluss spielen einige Paare ihren Dialog vor. Die Deutschlehrkraft achtet darauf, ob die Schüler in einer einfachen Alltagssituation kurze Informationen zu Wünschen, Preisen und Produkten austauschen können.
Aktivität 2: In der Bibliothek	
LE: Der Schüler verständigt sich in einer einfachen schulischen Alltagssituation und tauscht kurze Informationen über Bücher, Interessen und Ausleihzeiten aus.	In dieser Aktivität üben die Schüler ein kurzes Gespräch in der Schulbibliothek. Sie fragen nach einem Buch, geben einfache Informationen über ihre Interessen und reagieren auf kurze Fragen der Bibliothekarin oder des Bibliothekars. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ihr seid in der Schulbibliothek. Ihr möchtet ein Buch ausleihen und fragt nach Informationen.“ Zu Beginn wiederholt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter und Wendungen an der Tafel: - Guten Tag. - Ich suche ein Buch. - Ich lese gern …

	- Haben Sie ein Buch über …? - Wie lange darf ich das Buch behalten? - Eine Woche / zwei Wochen. - Danke schön. - Auf Wiedersehen. Die Deutschlehrkraft zeigt einige einfache Buchkarten oder Bilder mit Themen wie Abenteuer, Tiere, Sport, Musik, Märchen oder Comics. Danach modelliert sie mit einem Schüler einen kurzen Dialog. Zum Beispiel: - Guten Tag. Ich suche ein Buch über Tiere. - Ja, hier ist ein Buch über Tiere. - Wie lange darf ich das Buch behalten? - Zwei Wochen. - Danke schön. Anschließend arbeiten die Schüler in Paaren. Ein Schüler übernimmt die Rolle des Bibliothekars oder der Bibliothekarin, der andere Schüler spielt den Schüler, der ein Buch sucht. Jedes Paar erhält einfache Rollenkarten mit verschiedenen Interessen, zum Beispiel: - Du liest gern Sportbücher. - Du magst Tiere. - Du suchst einen Comic. - Du möchtest ein Buch über Musik.

	Nach einer kurzen Gesprächsrunde wechseln die Schüler die Rollen und erhalten eine neue Karte. Einige Paare spielen ihren Dialog am Ende vor der Klasse. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler mit Satzanfängen, Buchkarten und visuellen Hilfen. Sie beobachtet, ob die Schüler in einer einfachen schulischen Situation kurze Informationen über Interessen, Bücher und Ausleihzeiten austauschen können.

Tabelle 6: Aktivitäten zur schriftlichen Interaktion

LE 6: Der Schüler verfasst kurze, einfache, formelhafte Notizen zu unmittelbar notwendigen Alltagsangelegenheiten.	
Aktivität 1: Eine Notiz für die Familie	
LE: Der Schüler schreibt eine kurze Notiz, um eine einfache Information oder Bitte im Alltag weiterzugeben.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler kurze Notizen für Familienmitglieder. Sie üben, einfache Informationen, Bitten oder Hinweise schriftlich und verständlich zu formulieren. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Du bist nicht zu Hause oder du musst schnell gehen. Du schreibst eine kurze Notiz für deine Mutter, deinen Vater, deine Schwester oder deinen Bruder.“ Zuerst werden einfache Wendungen gesammelt: - Liebe Mama, - Ich bin in der Schule. - Ich bin im Park. - Ich komme um … Uhr zurück. - Bitte ruf mich an. - Bitte kauf Brot. - Danke.

	- Bis später.“ Die Deutschlehrkraft zeigt ein Beispiel: - Liebe Mama, - Ich bin im Park. - Ich komme um 17 Uhr zurück. - Bitte ruf mich an. - Danke! Danach bekommen die Schüler verschiedene Alltagssituationen. Zum Beispiel: - Du gehst zum Training. - Du bist bei einer Freundin. - Du brauchst ein Heft. - Du kommst später nach Hause. Die Schüler schreiben passende kurze Notizen. Anschließend arbeiten die Schüler in Paaren. Sie lesen die Notiz des Partners und prüfen, ob klar ist: - Wer schreibt? - Wo ist die Person? - Was braucht sie? - Wann kommt sie zurück? Zum Abschluss können einige Notizen vorgelesen oder an einer Tafel als Beispiele gesammelt werden.

	Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Aufbau der Notiz, bei der Wortwahl und bei der Verwendung einfacher Höflichkeitsformen. Sie beobachtet, ob die Schüler kurze, einfache Notizen zu alltäglichen Bedürfnissen schreiben können.
Aktivität 2: Eine Nachricht über verlorene Sachen	
LE: Der Schüler schreibt eine kurze, einfache Nachricht, um einen verlorenen Gegenstand zu beschreiben und um Hilfe zu bitten.	In dieser Aktivität schreiben die Schüler kurze Nachrichten über verlorene Gegenstände in der Schule. Sie üben, wichtige Informationen wie Gegenstand, Farbe, Ort und Bitte in einer einfachen schriftlichen Mitteilung anzugeben. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Du hast in der Schule etwas verloren. Du schreibst eine kurze Nachricht an die Klasse, an einen Freund oder an die Deutschlehrkraft." Zuerst wiederholt die Deutschlehrkraft wichtige Wörter und Wendungen: - Ich habe … verloren. - Mein Heft ist weg. - Meine Tasche ist blau. - Der Bleistift ist rot. - Ich habe es im Klassenzimmer verloren. - Hast du es gesehen? - Bitte sag mir Bescheid. - Danke. Die Deutschlehrkraft zeigt ein kurzes Beispiel: - Hallo Klasse - ich habe mein Deutschheft verloren.

	- Das Heft ist blau. - Ich habe es im Klassenzimmer verloren. - Hast du es gesehen? - Bitte sag mir Bescheid. - Danke. Danach erhalten die Schüler Bildkarten mit verschiedenen Gegenständen, zum Beispiel: Heft, Buch, Schultasche, Schlüssel, Handy, Jacke, Bleistift oder Sporttasche. Zu jeder Karte gibt es einfache Angaben wie Farbe, Ort oder Zeit. Die Schüler schreiben mithilfe der Bildkarte eine kurze Nachricht. Danach tauschen sie die Nachricht mit einem Partner. Der Partner antwortet schriftlich mit einer sehr einfachen Nachricht, zum Beispiel: - Ja, ich habe dein Heft gesehen. Es ist auf dem Tisch. - Nein, leider nicht. Zum Abschluss werden einige Nachrichten in der Klasse vorgelesen. Gemeinsam besprechen die Schüler, welche Informationen besonders klar und hilfreich waren. Während der Aktivität unterstützt die Deutschlehrkraft die Schüler beim Formulieren kurzer Notizen, beim Beschreiben einfacher Gegenstände und beim Schreiben einer klaren Bitte. Sie beobachtet, ob die Schüler kurze, einfache, formelhafte Nachrichten zu unmittelbar notwendigen Alltagsangelegenheiten verfassen können.

MEDIATIVE AKTIVITÄTEN

Tabelle 7: Aktivitäten zur Mediation

LE 7: Der Schüler verwendet einfache Wörter, um um eine Erklärung zu bitten, erkennt Kommunikationsschwierigkeiten und deutet in einfacher Sprache an, welcher Art das Problem ist. Der Schüler übermittelt die Hauptpunkte kurzer, einfacher Gespräche oder Texte zu alltäglichen Themen von unmittelbarem Interesse, sofern diese klar und einfach formuliert sind.	
Aktivität 1: Der Stadtplan für einen Besucher	
LE: Der Schüler übermittelt einfache Informationen aus einem kurzen Text oder Plan zu Orten, Zeiten und Wegen und bittet bei Unklarheiten um Erklärung.	In dieser Aktivität helfen die Schüler einem Besucher, Informationen aus einem einfachen Stadtplan oder Informationsblatt zu verstehen. Sie geben die wichtigsten Punkte weiter und fragen nach, wenn etwas unklar ist. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ein Besucher ist neu in der Stadt. Er möchte wissen, wo wichtige Orte sind und wann sie geöffnet sind. Ihr helft ihm mit einfachen Informationen." Die Schüler erhalten einen einfachen Stadtplan mit kurzen Informationen, zum Beispiel: Bibliothek – geöffnet von 9:00 bis 15:00 Uhr Museum – Eintritt 2 Euro Park – neben der Schule Café – gegenüber der Bushaltestelle Zuerst lesen die Schüler die Informationen und markieren wichtige Wörter: Ort, Uhrzeit, Preis und Lage. Die Deutschlehrkraft wiederholt einfache Wendungen wie: - Die Bibliothek ist geöffnet von … bis … - Das Museum kostet … Euro. - Der Park ist neben …

	- Das Café ist gegenüber … - Ich verstehe das Wort nicht. - Was bedeutet gegenüber? Danach arbeiten die Schüler in Paaren. Ein Schüler spielt den Besucher, der einfache Fragen stellt: - Wo ist der Park? - Wie viel kostet das Museum? - Wann ist die Bibliothek geöffnet? Der andere Schüler gibt die Informationen in einfacher Sprache weiter. Wenn ein Schüler ein Wort nicht versteht, soll er eine Klärungsfrage benutzen, zum Beispiel: - Was bedeutet Eintritt? - Kannst du das bitte erklären? Zum Abschluss präsentiert jedes Paar eine kurze Information für den Besucher. Die Deutschlehrkraft achtet darauf, ob die Schüler Hauptinformationen aus einem kurzen Text oder Plan erkennen, weitergeben und bei Verständnisschwierigkeiten um Erklärung bitten können.
Aktivität 2: Hilfe am Bahnhof	
LE: Der Schüler übermittelt einfache Informationen aus einem kurzen Fahrplan oder Gespräch zu Uhrzeit, Ziel und Preis und zeigt mit einfachen Worten, wenn er etwas nicht versteht.	In dieser Aktivität helfen die Schüler einer Person am Bahnhof, einfache Informationen aus einem Fahrplan oder einem kurzen Gespräch zu verstehen. Die Aktivität verbindet Mediation mit einer realitätsnahen Alltagssituation. Die Deutschlehrkraft stellt die Situation vor: „Ihr seid am Bahnhof. Ein Freund versteht den deutschen Fahrplan nicht. Ihr helft ihm und erklärt die wichtigsten Informationen.“ Zuerst zeigt die Deutschlehrkraft einen einfachen Fahrplan mit wenigen Informationen, zum Beispiel:

	Tirana – Durrës: 09:00 Uhr Tirana – Elbasan: 10:30 Uhr Tirana – Shkodra: 12:00 Uhr Ticket: 3 Euro / 5 Euro / 7 Euro Danach werden wichtige Wörter und Wendungen wiederholt: - Der Zug fährt um … - Das Ticket kostet … - Der Zug fährt nach … - Der Treffpunkt ist … - Ich verstehe die Uhrzeit nicht. - Kannst du das bitte wiederholen? - Was bedeutet Abfahrt? Die Schüler arbeiten in Paaren. Ein Schüler hat den Fahrplan und erklärt die wichtigsten Informationen. Der andere Schüler stellt einfache Fragen, zum Beispiel: - Wann fährt der Zug nach Durrës? - Wie viel kostet das Ticket? - Welcher Zug fährt um 10:30 Uhr? Der Schüler mit dem Fahrplan übermittelt die Informationen in einfacher Sprache, zum Beispiel: - Der Zug nach Durrës fährt um 9 Uhr. - Das Ticket kostet 3 Euro.

	Danach wechseln die Schüler die Rollen. In einer zweiten Runde gibt die Deutschlehrkraft einige unklare Wörter oder neue Informationen dazu, zum Beispiel „Abfahrt“, „Gleis“ oder „Rückfahrt“. Die Schüler müssen erkennen, wenn sie etwas nicht verstehen, und einfache Klärungsfragen stellen. Zum Abschluss bespricht die Klasse, welche Informationen in einem Fahrplan besonders wichtig sind: Ziel, Uhrzeit, Preis und Treffpunkt. Die Deutschlehrkraft beobachtet, ob die Schüler einfache Informationen aus einem kurzen Fahrplan oder Gespräch weitergeben und Kommunikationsprobleme mit einfachen Wendungen benennen können.